

AAVIT

DIGITÁLNÍ ASOCIACE

OD DIGITALIZACE K TECHNOLOGICKÉ KONKURENCESCHOPNOSTI

Postavení ICT sektoru v české ekonomice,
výzkumu a vývoji a systému veřejné podpory

O Asociaci pro aplikovaný výzkum v IT (AAVIT)

Asociace pro aplikovaný výzkum v IT (AAVIT) sdružuje technologické firmy, výzkumné organizace a odborníky působící v oblasti digitálních technologií, digitální transformace, umělé inteligence a aplikovaného výzkumu. Jejím cílem je propojovat výzkum s praxí, zvyšovat povědomí o významu digitální ekonomiky a posilovat konkurenceschopnost českého digitálního sektoru v evropském kontextu. AAVIT je českým členem DIGITALEUROPE a CEE Digital Coalition.

Analýza ICT sektoru v České republice, září 2026

Obsah

Úvodní slovo ředitele.....	5
ICT sektor v české ekonomice.....	8
ICT sektor jako rychle rostoucí část ekonomiky.....	9
Česká ekonomika masivně investuje do ICT.....	10
Sektor s mimořádným inovačním významem.....	11
Veřejné investice zatím za technologickou transformací zaostávají.....	12
Závěr a implikace.....	14
ICT jako jádro firemního výzkumu a vývoje v ČR.....	15
ICT se stávají jedním z hlavních tahounů českého výzkumu.....	16
Software jako hlavní motor růstu výzkumu a vývoje v ICT.....	19
Mezinárodní a regionální kontext.....	20
Doporučení pro veřejnou politiku.....	21
Dynamika růstu, přidaná hodnota a srovnání s tradičními sektory.....	22
Dynamika růstu a tvorby přidané hodnoty.....	25
Produktivita a mzdy ve srovnání s tradičními sektory.....	27
Investice, software a hardware jako motor strukturální změny.....	29
Rizika, příležitosti a výhled.....	30
Vazba na firemní výzkum a vývoj.....	32
Kvalifikace a pracovní síla.....	33
Velikost a struktura ICT pracovní síly.....	33
Vzdělání, absolventi a genderová struktura.....	35
Mzdy, nabídka a poptávka po pracovní síle.....	35
Mezinárodní pozice a limity dalšího růstu.....	37
Výhled a implikace pro politiku.....	39
Veřejná podpora.....	40
Veřejné financování výzkumu a vývoje: růst v korunách, slabší pozice vůči HDP.....	41
Současný ekosystém podpory a jeho posun v letech 2024–2026.....	43
Poptávka firem, nabídka podpory a strukturální mezery.....	46
Proč by ICT sektor měl při prioritizaci veřejných prostředků získat vyšší váhu.....	50
Praha jako koncentrované centrum českého výzkumu.....	55
Inovační aktivita v odvětvovém srovnání.....	58
Nejistota po roce 2027 zvyšuje význam prioritizace.....	59
Intenzity podpory v evropském srovnání.....	60
Objem a struktura české veřejné podpory v evropském srovnání.....	61
Doporučení pro programy veřejné podpory.....	62
Závěr a doporučení.....	64
Doporučení pro hospodářskou a inovační politiku.....	66
Metriky pro monitorování úspěchu.....	68
Rizika a protipatření.....	69

Úvodní slovo ředitele

Před třemi lety jsme vydali první statistickou analýzu českého ICT sektoru. Už tehdy jsme vycházeli z jednoduchého přesvědčení: význam odvětví se nejlépe ukazuje na datech, nikoli na přívlastcích. A dnes máme k dispozici ještě silnější data o tom, jak významnou roli ICT v české ekonomice hraje. Přicházejí přitom v okamžiku, kdy se znovu nastavují pravidla české i evropské podpory výzkumu, inovací a strategických technologií.

ICT dnes není jen jedním z hospodářských odvětví. Digitální technologie jsou základem fungování moderních služeb, průmyslu, veřejné správy, zdravotnictví, dopravy i výzkumu a stále výrazněji určují produktivitu a konkurenceschopnost celé ekonomiky. Právě proto je důležité dívat se na ICT sektor nejen podle jeho podílu na tržbách nebo zaměstnanosti, ale především podle toho, jakou hodnotu vytváří, kolik investuje do výzkumu a vývoje a jaký dopad má na ostatní sektory v ekonomice.

Tato analýza přináší v tomto směru jednoznačný obraz.

Výdaje na výzkum a vývoj podniků ve standardně vymezeném ICT sektoru vzrostly mezi lety 2019 a 2024 o 80 procent, z 14,6 na 26,3 miliardy korun. Ve stejném období vzrostly celkové české výdaje na výzkum a vývoj přibližně o 32 procent. **ICT tak patří k nejdynamičtější částem české ekonomiky z hlediska inovační aktivity.** V roce 2024 se podniky ve standardně vymezeném ICT sektoru podílely na 27,7 procentech podnikového výzkumu a vývoje v České republice.

Ještě důležitější je způsob, jakým tento výzkum a vývoj vzniká. **Podniky ve standardně vymezeném ICT sektoru financovaly v roce 2024 svůj výzkum a vývoj z 96,3 procenta z vlastních podnikových zdrojů.** V české debatě se toto číslo někdy interpretuje jako důkaz, že sektor veřejnou podporu nepotřebuje. Je to ale chybný závěr. Znamená především to, že veřejné prostředky zde nenahrazují soukromé investice, ale mohou se přidat k mimořádně silné základně, která už prokazatelně funguje.

Tento nepoměr je přitom patrný i ve veřejné podpoře. Zatímco standardně vymezený ICT sektor realizoval 27,7 procenta podnikového výzkumu a vývoje v zemi, připadalo na něj 11,6 procenta veřejných národních zdrojů směřujících do podnikového výzkumu a vývoje.

Nejde přitom o argument, že by stát měl rozdávat více peněz. Klíčová je otázka, **kam veřejná podpora míří a jak efektivně se k firmám dostává.** Rozhoduje tak nejen objem prostředků, ale také rychlost, předvídatelnost a schopnost jednotlivých nástrojů reagovat na potřeby firem a navazovat na sebe. Nástroj, který funguje, má prokázanou absorpci a dokáže rychle podpořit kvalitní projekty, má hodnotu sám o sobě.

Česká republika si v Hospodářské strategii Česko: Země pro budoucnost 2.0 stanovila **ambiciózní cíl posunout se mezi osm nejinovativnějších ekonomik Evropské unie**. Pokud to myslíme vážně, musíme co nejsilněji podporovat odvětví, které dnes generuje více než čtvrtinu podnikového výzkumu a vývoje, investuje do něj z drtivé většiny vlastní prostředky a současně vytváří technologie, na nichž bude záviset konkurenceschopnost průmyslu, služeb i veřejného sektoru.

Analýza přichází v době, kdy se mění právní i rozpočtový rámec podpory výzkumu a inovací. K 1. lednu 2027 má nabýt účinnosti již vyhlášený zákon č. 328/2025 Sb. o výzkumu, vývoji, inovacích a transferu znalostí a současně je v Parlamentu projednávána jeho další novela. Evropská komise paralelně dokončuje revizi obecného nařízení o blokových výjimkách (GBER) a pokračuje také vyjednávání o víceletém finančním rámci Evropské unie na období 2028–2034. Právě souběh těchto změn vytváří prostor znovu se ptát, **jakou roli má mít ICT sektor v české politice konkurenceschopnosti**.

Tato analýza proto netvrdí, že stát dělá málo. Ukazuje něco jiného: že ICT je jedním z nejvýkonnějších a nejvíce inovujících segmentů české ekonomiky a že jeho význam dalece přesahuje jeho přímý ekonomický podíl. Ukazuje také, že sektor už dnes dokáže mobilizovat mimořádný objem soukromých prostředků a že dobře nastavená veřejná podpora nemusí soukromé investice nahrazovat, ale může je dále multiplikovat.

Pokud chceme, aby Česká republika v příštích letech rostla rychleji, zvyšovala produktivitu a dokázala konkurovat nejvyspělejší evropským ekonomikám, potřebujeme vytvářet podmínky pro ty, kteří tuto budoucnost už dnes stavějí. ICT mezi ně bezpochyby patří.

Jaromír Hanzal

ředitel Asociace pro aplikovaný výzkum v IT

Hlavní zjištění

- **ICT sektor už není okrajovou součástí české ekonomiky. V roce 2024 vytvořilo téměř 360 mld. Kč přidané hodnoty a od roku 2017 ji zvýšilo o více než 80 %.**
- **Každá čtvrtá koruna českého výzkumu a vývoje dnes směřuje do ICT technologií. V roce 2017 to byla přibližně každá šestá.^[3]**
- **Výdaje na výzkum a vývoj podniků ve standardně vymezeném ICT sektoru vzrostly mezi lety 2019 a 2024 přibližně o 80 %, z 14,6 na 26,3 mld. Kč, zatímco celkové české výdaje na výzkum a vývoj o přibližně 32 %. Podnikový výzkum a vývoj v oblasti ICT podle předmětu výzkumu se mezi lety 2017 a 2024 zvýšil z 14,3 na 34,6 mld. Kč.**
- **Soukromá technologická aktivita roste rychleji než veřejná rozpočtová priorita výzkumu. Česko vyčleňuje na výzkum a vývoj přibližně 0,51 % HDP, EU 0,69 %.**
- **Poptávka firem po podpoře není teoretická. Do poslední AI soutěže TWIST přišlo 318 projektů za 4,27 mld. Kč a 195 z nich bylo odborně doporučeno k podpoře. Počet skutečně finančně podpořených projektů je ale výrazně nižší.**
- **Česko nepotřebuje jen více digitalizovat. Potřebuje více digitálních technologií samo vyvíjet, vlastnit a exportovat.** Tento závěr vychází z rostoucí koncentrace českého výzkumu a vývoje a investic v softwaru a ICT.
- **ICT sektor vytváří vysoce placená pracovní místa. Specialisté v soukromé sféře vydělávali v roce 2025 v průměru přes 100 tisíc Kč měsíčně. Největším limitem dalšího růstu proto může být nedostatek lidí, a to i při současném tempu rozvoje umělé inteligence.**
- **Při menším prostoru v evropských fondech nebude možné podporovat všechno stejně. Právě ICT sektor má díky vysokému podílu na výzkumu a vývoji, rychlému růstu a existující podnikové poptávce silný argument pro vyšší prioritu.** Konečný rozpočet EU 2028–2034 ani česká obálka však zatím nejsou schváleny.
- **Měřítkem veřejné politiky je návratnost vložených prostředků: kolik dodatečného soukromého výzkumu, českého know-how, technologických firem a produktů uspěje na světových trzích.** Tento směr odpovídá i doporučení OECD zaměřit českou inovační politiku na produktivitu, mladé inovativní podniky, kapitál a škálování.

ICT sektor v české ekonomice

Informační a komunikační technologie (ICT) dnes představují jeden z nejvýznamnějších zdrojů hospodářského růstu, technologických inovací a zvyšování produktivity práce. Jejich význam přitom dalece přesahuje hranice samotného ICT sektoru. Digitální technologie se staly nezbytnou součástí fungování moderního průmyslu, služeb, veřejné správy, zdravotnictví, dopravy i výzkumu a vytvářejí základ pro rozvoj umělé inteligence, automatizace, robotizace, datové ekonomiky či kybernetické bezpečnosti.

Česko patří mezi ekonomiky s mimořádně silnou průmyslovou tradicí. Budoucí konkurenceschopnost země však nebude záviset pouze na výkonnosti tradičních výrobních odvětví, ale stále více na schopnosti vytvářet, vyvíjet a využívat digitální technologie s vysokou přidanou hodnotou. ICT sektor již dnes neplní pouze roli dodavatele technologií pro ostatní odvětví. Stává se samostatným motorem ekonomického růstu, významným nositelem výzkumu a vývoje, zdrojem vysoce kvalifikovaných pracovních míst i jedním z hlavních pilířů modernizace celé české ekonomiky.

Přestože ICT sektor stále tvoří menšinu celkových tržeb podnikatelského sektoru, jeho význam z hlediska tvorby přidané hodnoty, produktivity práce a zejména podnikových investic do výzkumu a vývoje je mimořádný. **Mezi lety 2017 a 2024 vzrostla přidaná hodnota sektoru o více než 82 %, jeho vlastní výdaje na výzkum a vývoj o 135 % a celkové investice české ekonomiky do ICT o 129 %.**^[1] Firmy působící v oblasti ICT přitom dlouhodobě realizují významnou část celkového podnikového výzkumu a vývoje v České republice a zároveň vykazují nadprůměrnou schopnost vytvářet produkty a služby s vysokou znalostní intenzitou. Charakteristickým rysem sektoru je rovněž skutečnost, že **převážná část těchto investic pochází přímo ze soukromých zdrojů**, což svědčí o vysoké míře inovační aktivity i důvěře podniků v budoucí rozvoj digitálních technologií.

Význam ICT sektoru navíc nelze hodnotit pouze podle jeho přímého příspěvku k hrubé přidané hodnotě nebo zaměstnanosti. **Digitální technologie zásadním způsobem ovlivňují produktivitu a konkurenceschopnost prakticky všech ostatních odvětví ekonomiky.** Moderní průmyslová výroba, logistika, energetika, zdravotnictví, finanční sektor nebo veřejná správa jsou stále více závislé na softwaru, datové analytice, cloudových službách, kybernetické bezpečnosti a systémech využívajících umělou inteligenci. **Investice do ICT proto vytvářejí multiplikační efekty, které významně převyšují jejich přímý ekonomický dopad.**

Současně však český ICT sektor čelí řadě strukturálních výzev. Patří mezi ně zejména dlouhodobý nedostatek kvalifikovaných pracovníků, nízké zastoupení žen v ICT profesích, vysoká koncentrace výzkumných a vývojových kapacit do několika regionů, přetrvávající nedostatky části digitální infrastruktury i omezený objem cílené veřejné podpory vzhledem ke strategickému významu sektoru. Tyto faktory

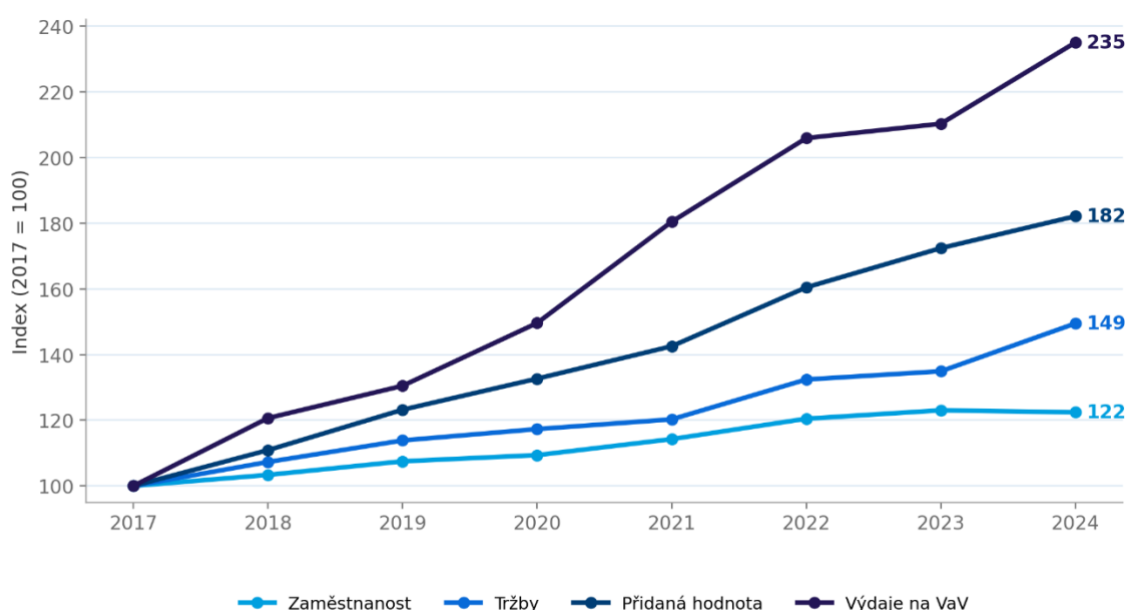
mohou v budoucnu omezovat tempo růstu i schopnost České republiky plně využít potenciál digitální transformace.

ICT sektor jako rychle rostoucí část ekonomiky

V roce 2024 působilo v českém ICT sektoru **64,2 tisíce podnikatelských subjektů**, které zaměstnávaly přibližně **201 tisíc osob**. Jejich tržby dosáhly **1 180,9 mld. Kč** a přidaná hodnota **359,7 mld. Kč**. ICT sektor tak představoval přibližně **6 % celkových tržeb podnikatelského sektoru**.^[1]

Dlouhodobá dynamika sektoru je přitom ještě výraznější. Mezi lety 2017 a 2024 vzrostl počet podnikatelských subjektů o **52 %**, zaměstnanost se zvýšila o **22 %**, tržby o téměř **50 %**, a přidaná hodnota o **82 %**. Rychlejší růst přidané hodnoty oproti zaměstnanosti ukazuje růst produktivity i schopnost sektoru rozšiřovat ekonomický výkon bez proporcionálního navyšování pracovní síly. Přidaná hodnota na jednu zaměstnanou osobu vzrostla orientačně z 1,20 mil. Kč v roce 2017 na 1,79 mil. Kč v roce 2024.^[1]

Graf 1: Růst ICT sektoru: výzkum a přidaná hodnota rostou nejrychleji

Zdroj: ČSÚ - ICT sektor (Strukturální šetření podnikatelského sektoru; VTR 5-01).

Struktura sektoru je přitom stále jednoznačně více orientována na služby než na výrobu hardwaru. V roce 2024 připadalo na ICT služby 176,4 tisíce z celkových 201 tisíc zaměstnaných a přibližně 930 mld. Kč z 1 181 mld. Kč tržeb. Z celkových výdajů sektoru na výzkum a vývoj ve výši 26,3 mld. Kč připadalo **25,0 mld. Kč na ICT služby** a pouze 1,3 mld. Kč na ICT průmysl. Ekonomické jádro českého ICT tak dnes

tvoří především software, IT služby, telekomunikace a další znalostně intenzivní činnosti.^[1]

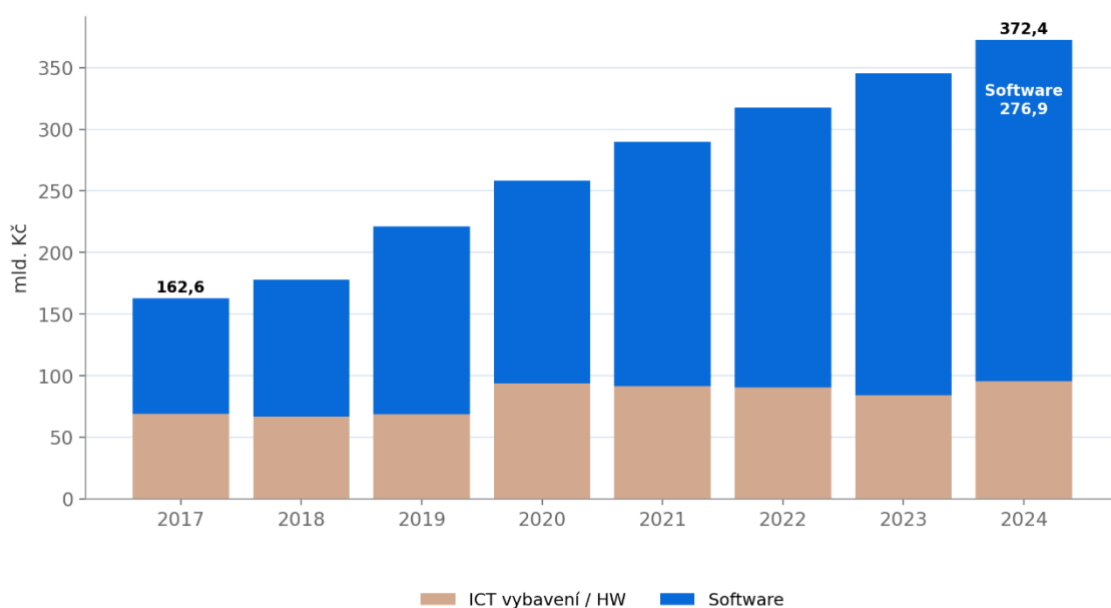
Tento vývoj odpovídá širšímu mezinárodnímu trendu. OECD odhaduje, že ICT sektor v analyzovaných členských zemích rostl mezi lety 2013 a 2023 v průměru o 6,3 % ročně, tedy přibližně **tříkrát rychleji než ekonomika jako celek. ICT proto nelze chápat pouze jako jedno z běžných odvětví služeb, ale stále více jako strukturální zdroj růstu moderních ekonomik.**^[2]

Česká ekonomika masivně investuje do ICT

Význam ICT je ještě zřetelnější při pohledu na investice napříč celou ekonomikou. V roce 2024 bylo v Česku do ICT vybavení a softwaru investováno **372,4 mld. Kč**, což odpovídalo **17,5 % všech investic a 4,6 % HDP**. V roce 2017 činily stejné investice pouze 162,6 mld. Kč. Za sedm let se tak jejich nominální objem zvýšil o téměř **129 %**. Údaj za rok 2024 je podle ČSÚ zatím předběžný.^[3]

Ještě významnější než celkový růst je změna struktury investic. Investice do ICT vybavení vzrostly mezi lety 2017 a 2024 z 69,0 na 95,6 mld. Kč, tedy o přibližně 38 %. Investice do softwaru však vzrostly z 93,6 na **276,9 mld. Kč**, tedy téměř na trojnásobek. Software už v roce 2024 představoval přibližně tři čtvrtiny všech ICT investic a samotné investice do softwaru odpovídaly **3,5 % českého HDP**, zatímco v roce 2017 šlo o 1,8 %.^[3] Z toho je zřejmé, že se investice do ICT přesouvají právě do softwaru.

Graf 2: Investice do ICT podle typu aktiva v letech 2017-2024

Zdroj: ČSÚ – Investice do ICT; rok 2024 je předběžný.

Česká ekonomika tedy stále více akumuluje kapitál nikoliv pouze ve strojním a fyzickém vybavení, ale v softwaru, informačních systémech, databázích a dalších nehmotných aktivech. To má širší hospodářský význam, protože právě **tento typ investic vytváří infrastrukturu pro automatizaci, datovou analytiku, cloudové technologie, umělou inteligenci a modernizaci tradičních průmyslových procesů**. ČSÚ proto investice do ICT metodicky chápe jako jeden z předpokladů zvyšování konkurenceschopnosti napříč sektory národního hospodářství.^[4]

Sektor s mimořádným inovačním významem

Nejsilnější charakteristikou ICT sektoru je jeho **disproporčně vysoká výzkumná a vývojová aktivita**. Samotné podniky působící v ICT sektoru vydaly v roce 2024 na výzkum a vývoj **26,3 mld. Kč**, oproti 11,2 mld. Kč v roce 2017. Tyto výdaje se tak za sedm let zvýšily o **135 %**, tedy výrazně více než tržby i zaměstnanost.^[1]

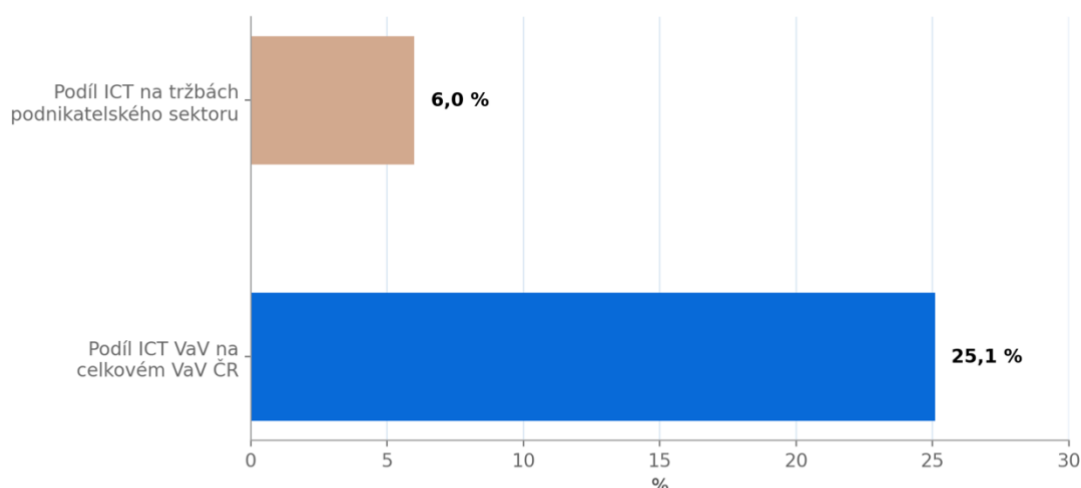
Při práci s čísly o výzkumu a vývoji v sektoru ICT je ale nutné rozlišovat tři statistické pohledy, které měří odlišné jevy.

1. **Výzkum a vývoj v oblasti ICT podle předmětu výzkumu.**
Ten zachycuje vývoj softwaru, ICT služeb, zařízení a elektronických součástek napříč celou ekonomikou – v roce 2024 dosáhl 36,9 mld. Kč, z toho 34,6 mld. Kč realizovaly podniky.
2. **Standardní ICT sektor podle vymezení OECD/ČSÚ.**
Ten zahrnuje vybrané výrobní, obchodní a servisní činnosti. Podniky v tomto sektoru vydaly v roce 2024 na výzkum a vývoj 26,3 mld. Kč.
3. **Širší sekce CZ-NACE J – Informační a komunikační činnosti.**
Ta vykázala v podnikatelském sektoru výdaje na výzkum a vývoj ve výši 24,68 mld. Kč.

Tyto tři pohledy jsou přitom odlišné: první třídí podle předmětu výzkumu, druhý a třetí podle hlavní ekonomické činnosti podniku, přičemž jejich odvětvové hranice nejsou totožné.

Zásadní je především relativní význam těchto výdajů. **Výzkum a vývoj v oblasti ICT podle předmětu výzkumu představoval v roce 2024 25,1 % (36,9 mld. Kč) všech výdajů na výzkum a vývoj v České republice**, přestože sekce Informační a komunikační činnosti vytvářela v témže roce 7,1 % hrubé přidané hodnoty. V roce 2017 připadalo na ICT pouze 17,1 % celkových výdajů na výzkum a vývoj, přičemž do roku 2020 podíl vzrostl na 20,3 %. V roce 2024 již překročil jednu čtvrtinu. Data ukazují, že český inovační systém se tak v posledních letech postupně posouvá směrem k digitálním technologiím, především softwaru a inovační význam ICT výrazně převyšuje jeho podíl na tržbách.^[1]

Graf 3: Ekonomická velikost versus inovační význam ICT v roce 2024

Pozn.: Ukazatele mají odlišné jmenovatele a slouží k ilustraci disproporce, nikoli k přímému poměrovému přepočtu.

Zdroj: ČSÚ – ICT sektor; ČSÚ – Investice do ICT / VaV v oblasti ICT.

Pro hospodářskou politiku je přitom důležité, že tato **výzkumná aktivita vzniká převážně v podnicích**. Veřejná podpora ICT tak nevstupuje do prostředí bez soukromého kapitálu, ale naopak do oblastí, kde již **existuje vysoká ochota firem investovat vlastní prostředky**. To zvyšuje význam nástrojů, které jsou schopné veřejnými zdroji mobilizovat dodatečné podnikové investice, urychlit komercializaci výsledků výzkumu a vývoje i rozšířit nové technologie do ostatních odvětví.

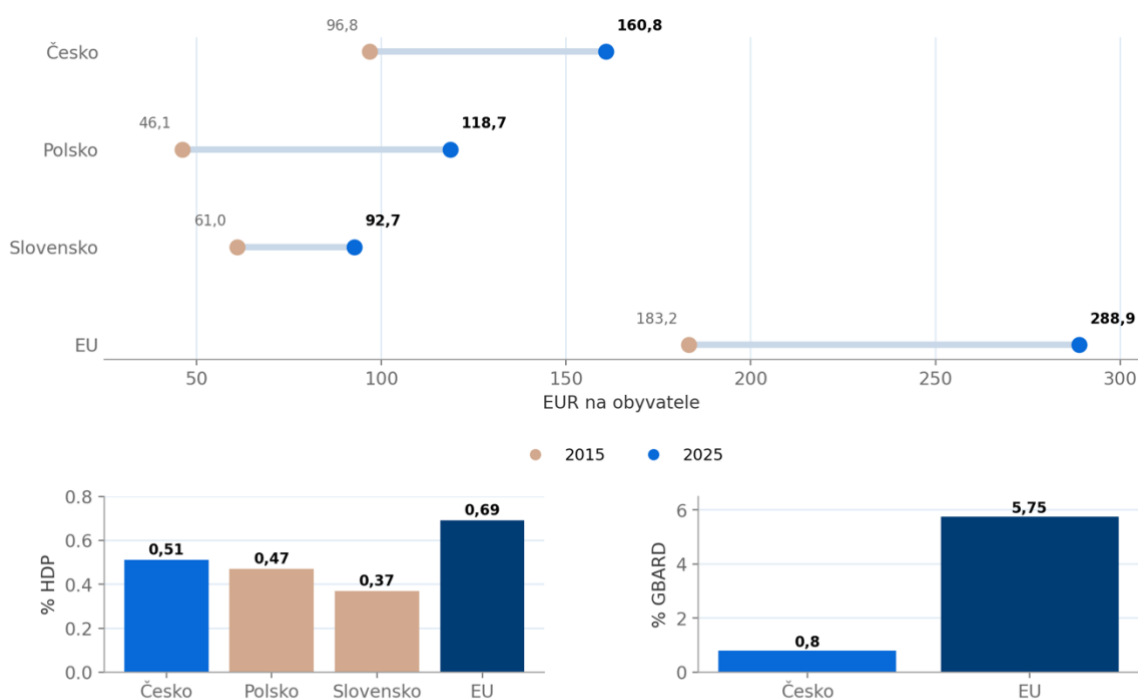
Veřejné investice zatím za technologickou transformaci zaostávají

Rychlý růst investic do ICT a výdajů ICT sektoru na výzkum a vývoj kontrastuje s pomalejším růstem celkových vládních rozpočtových prostředků určených na výzkum a vývoj (GBARD). Podle ČSÚ vzrostly české **GBARD** z 30,7 mld. Kč v roce 2017 na 38,1 mld. Kč v roce 2020 a 40,0 mld. Kč v roce 2024. To představuje nominální růst mezi roky 2017 a 2024 přibližně o 31 %, tedy podstatně menší, než jaký byl v případě ICT investic nebo výdajů ICT sektoru na výzkum a vývoj. V poměru k HDP činily vládní rozpočtové prostředky na výzkum a vývoj v roce 2024 pouze **0,50 % HDP**.^[5] Na každých 100 Kč českého HDP tedy připadalo přibližně **50 haléřů vládních rozpočtových prostředků určených na výzkum a vývoj**.

Předběžná data Eurostatu za rok 2025 ukazují zvýšení české alokace přibližně na **43,3 mld. Kč**, resp. 1,754 mld. eur. V poměru k HDP přesto Česko dosahovalo pouze **0,51 % HDP**, zatímco průměr EU činil **0,69 % HDP**. Na jednoho obyvatele připadalo v Česku **160,8 eura**, tedy zaokrouhleně 161 eur, oproti **288,9 eura** v EU. Česko se tím v rámci EU nacházelo na 16. místě.^[6]

Česká pozice navíc v relativním vyjádření v poslední dekádě neposílila. V roce 2015 dosáhly GBARD v Česku **0,60 % HDP**, v roce 2025 jen 0,51 %. Pokles o 0,09 procentního bodu patřil podle Eurostatu spolu s Chorvatskem k nejvýraznějším v celé EU. Na obyvatele česká alokace vzrostla z 96,8 eura v roce 2015 na 160,8 eura v roce 2025, tedy o **66 %**. Polsko ve stejném období zvýšilo alokaci ze 46,1 na 118,7 eura na obyvatele, tedy přibližně o **158 %**, zatímco Slovensko z 61,0 na 92,7 eura, tedy o 52 %. Česko sice zůstává před oběma sousedy v absolutní částce na obyvatele, ale zejména Polsko rozdíl rychle zmenšuje. V roce 2025 připadalo na GBARD v Polsku 0,47 % HDP a na Slovensku 0,37 % HDP.^[6]

Graf 4: Veřejné financování výzkumu a vývoje: Česko a region versus EU v letech 2015–2025

Zdroj: Eurostat, gba_nabsfin07. Údaje za rok 2025 jsou předběžné; GBARD jsou rozpočtové alokace, nikoli skutečně realizované výdaje.

Výrazný rozdíl je také ve struktuře veřejného financování a kam směřuje. Například podle rozdělení prostředků, které vláda rozpočtově vyčlenila na výzkum a vývoj (GBARD) podle socioekonomických cílů směřovalo v roce 2025 v Česku přibližně **0,8 % ze všech veřejných rozpočtových prostředků na výzkum a vývoj do obranného sektoru**, zatímco průměr EU dosahoval **5,75 %**. Rozdíl je relevantní právě v kontextu rychlého rozvoje kybernetické bezpečnosti, AI a dalších ICT technologií s civilním i obranným využitím.^[6]

Nízký český podíl obranného GBARD lze současně číst jako nevyužitý kanál pro české ICT a dual-use firmy. Tím spíše, když na evropské úrovni se na projekty obrany

a bezpečnosti otevírají rozsáhlé nástroje podpory, které mohou národní prostředky na obranný výzkum a vývoj ještě multiplikovat:

- **SAFE**, který poskytuje členským státům úvěrovou kapacitu až 150 mld. EUR pro společné obranné investice;
- **European Defence Fund (EDF)**, který má pro období 2021–2027 rozpočet přibližně 7,3 mld. EUR na kolaborativní obranný výzkum a vývoj;
- EUDIS je inovační schéma uvnitř EDF zaměřené zejména na menší inovátory;
- **European Defence Industry Programme (EDIP)**, který disponuje pracovním programem 1,5 mld. EUR pro roky 2026–2027.

Při interpretaci je zároveň nutné rozlišovat dva rozdílné pojmy **GBARD a GERD**. GBARD zachycuje prostředky, které vlády **rozpočtově vyčlenily** na výzkum a vývoj, a měří tedy především financující stranu a politickou prioritu v okamžiku sestavení či realizace rozpočtu. Naproti tomu GERD zachycuje **skutečně provedené výdaje na výzkum a vývoj na území dané ekonomiky** podle sektorů, které výzkum realizují. **Pro hodnocení priorit vlády je vhodnější GBARD. Pro hodnocení skutečné výzkumné intenzity ekonomiky GERD.**^[6]

Závěr a implikace

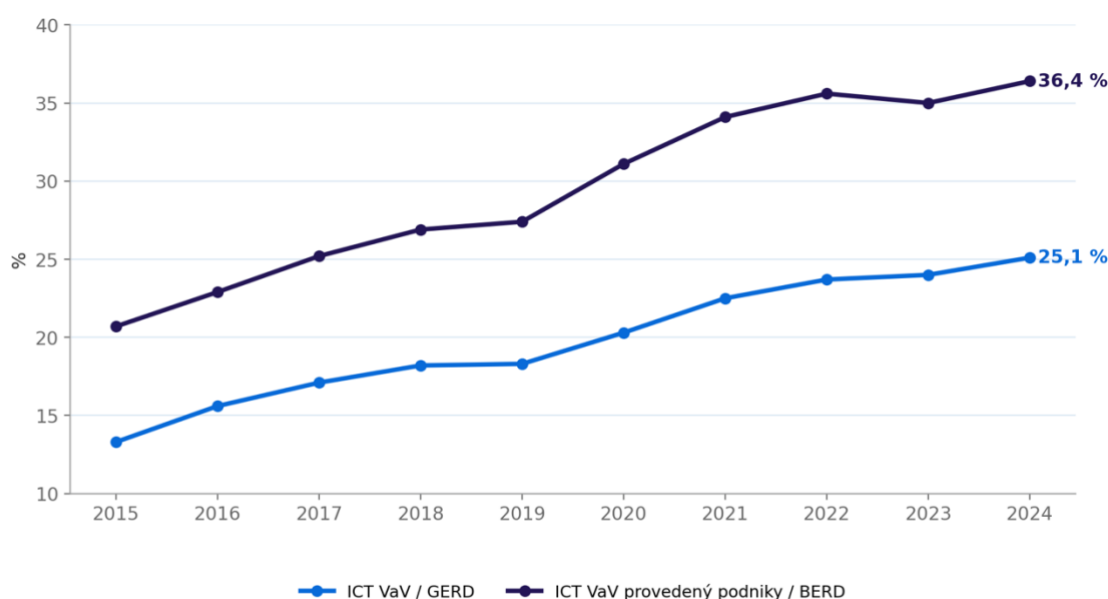
Český ICT sektor vykazuje kombinaci rychlého růstu přidané hodnoty, mimořádné intenzity výzkumu a vývoje i silného přílivu soukromých investic, zejména do softwaru. Veřejné rozpočtové financování výzkumu však tuto strukturální změnu ekonomiky zatím plně nekopíruje. Česko zůstává pod průměrem EU v celkovém GBARD vůči HDP i na obyvatele a velmi nízká je zejména alokace na obranný výzkum, který čím dál tím víc stojí na digitálních technologiích. Hospodářská politika by proto měla méně sledovat samotnou velikost jednotlivých odvětví a více jejich schopnost mobilizovat soukromé investice, vytvářet výzkum a vývoj a zvyšovat produktivitu celé ekonomiky. V tomto pohledu představují ICT jednu z oblastí s nejsilnějším potenciálem pro cílenou podporu výzkumu, digitálních technologií a jejich zavádění do tradičních odvětví.^[7]

ICT jako jádro firemního výzkumu a vývoje v ČR

ICT se během poslední dekády staly jedním z hlavních center českého výzkumu a vývoje. V roce 2024 bylo v České republice na výzkum a vývoj vynaloženo celkem **146,9 mld. Kč**, z toho **95,0 mld. Kč v podnikatelském sektoru**. Výzkum a vývoj zaměřený přímo na ICT dosáhl **36,9 mld. Kč**, tedy **25,1 % veškerého výzkumu a vývoje v Česku**. Z této částky realizovaly podniky **34,6 mld. Kč**. Po přepočtu to znamená, že výzkum a vývoj v oblasti ICT představoval přibližně **36,4 % všech výdajů na výzkum a vývoj prováděných podniky**.^{[7][8][9]}

Tato koncentrace se navíc v čase výrazně zvyšuje. V roce 2015 činily výdaje na výzkum a vývoj v ICT přibližně 11,8 mld. Kč a odpovídaly asi 13 % celkových českých výdajů na výzkum a vývoj. Do roku 2024 se zvýšily na 36,9 mld. Kč, tedy více než trojnásobně, zatímco celkové výdaje na výzkum a vývoj v České republice vzrostly přibližně o dvě třetiny. Podíl ICT na celkovém výzkumu a vývoji se tak během devíti let zvýšil zhruba z **13,3 % na 25,1 %**.^[7] Česká ekonomika tak během necelé dekády zvýšila podíl ICT na svém výzkumu přibližně o dvanáct procentních bodů. Z toho jasně vyplývá, že se výzkumná specializace země posouvá směrem k technologiím, které mají průřezové použití i v dalších odvětvích, ať už jde o průmysl, finanční služby, logistiku, energetiku, zdravotnictví nebo veřejnou správu.

Graf 5: Podíl ICT výzkumu a vývoje na GERD a BERD v letech 2015–2024

Zdroj: ČSÚ – VaV v oblasti ICT; ČSÚ – Výdaje na VaV / Podnikový VaV. BERD 2015 a odvozený podíl jsou orientační.

Ještě významnější je potom strukturální změna uvnitř samotného ICT sektoru. V roce 2015 připadalo na software a ICT služby přibližně 57 % z celkového výzkumu a vývoje v ICT, v roce 2024 již **76,3 %**. Výdaje na výzkum softwaru a ICT služeb vzrostly z přibližně 6,7 mld. Kč na 28,1 mld. Kč, zatímco výdaje na ICT zařízení a elektronické součástky se zvýšily podstatně pomaleji, z 5,1 mld. Kč na 8,7 mld. Kč. Česká specializace ve výzkumu a vývoji v ICT je tedy stále výrazněji **softwarová, datová a službová**.^[7]

Podstatné je i to, že tento výzkum je do značné míry tažen podniky. Ty v roce 2024 realizovaly téměř **94 % veškerého výzkumu a vývoje v ICT**. I přesto, že statistika „sektoru provádění“ a statistika „zdroje financování“ jsou dvě různé věci, u podnikového výzkumu a vývoje jako celku ČSÚ uvádí, že **téměř 94 % jeho výdajů bylo financováno z podnikových zdrojů**. To podporuje argument, že vhodně nastavená veřejná podpora ICT může být používána především **jako další nástroj mobilizace soukromých investic**, nikoliv jako jejich náhrada.^[8] Jinými slovy, podniky jsou ochotny investovat z vlastních zdrojů a pokud by se k nim přidaly ještě investice státu, mohou tuto již existující investiční aktivitu dále multiplikovat a pomoci České republice rychleji proměňovat soukromé investice do výzkumu a vývoje v nové technologie, produkty i konkurenceschopnost celé ekonomiky.

ICT se stávají jedním z hlavních tahounů českého výzkumu

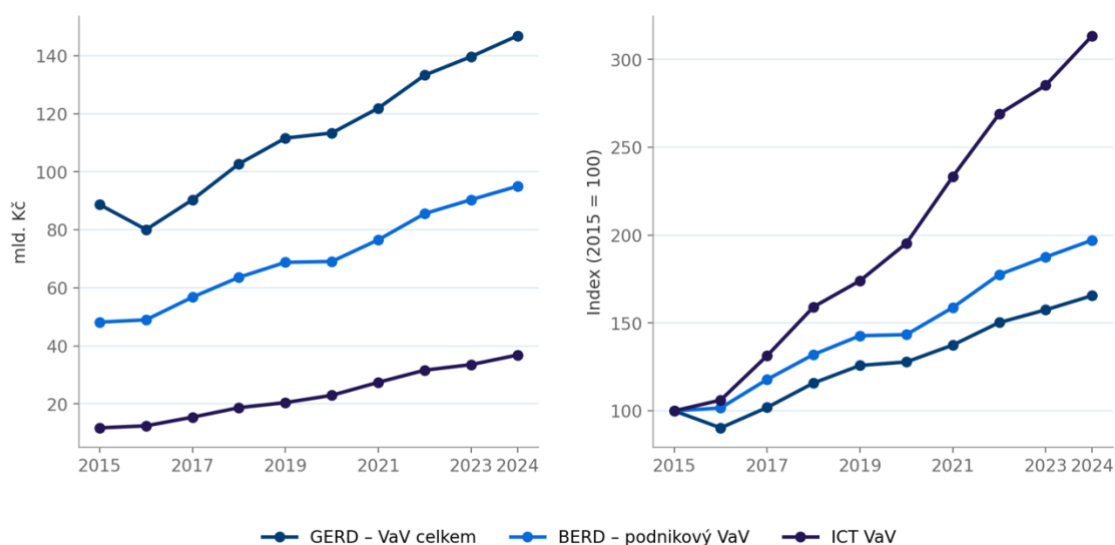
České výdaje na výzkum a vývoj prošly v poslední dekádě výrazným růstem. **ICT sektor ale rostl podstatně rychleji než výzkumný systém jako celek**.

Celkové výdaje na výzkum a vývoj dosáhly v roce 2015 přibližně 88,7 mld. Kč. V roce 2016 kvůli propadu prostředků z evropských strukturálních fondů klesly na 80,1 mld. Kč, následně však znovu rostly až na 146,9 mld. Kč v roce 2024. ČSÚ uvádí pro rok 2024 intenzitu výzkumu a vývoje na úrovni **1,82 % HDP**.^[10]

Podnikový výzkum byl stabilnější. V roce 2016 činily podnikové výdaje na výzkum a vývoj přibližně 49 mld. Kč a v roce 2024 již 95,0 mld. Kč. Podnikatelský sektor tak v současnosti realizuje přibližně **64,7 % celkového výzkumu a vývoje v České republice**. Jeho intenzita dosáhla v roce 2024 úrovně **1,18 % HDP**.^[11]

ICT sektor ale rostl výrazně rychleji než výzkum a vývoj celkem. Mezi roky 2015 a 2024 se jeho výdaje zvýšily přibližně z **11,8 na 36,9 mld. Kč, tedy o více než 200 %**. Za stejnou dobu vzrostly celkové české výdaje na výzkum a vývoj přibližně o 66 %. Výsledkem je tak zásadní změna struktury: podíl ICT na celkovém výzkumu a vývoji se zvýšil přibližně z 13,3 % na 25,1 %. Jinými slovy, **přibližně každá čtvrtá koruna vydaná v Česku na výzkum a vývoj dnes směřuje do výzkumu a vývoje v ICT**.^[7]

Graf 6: GERD, BERD a výzkum a vývoj v ICT v letech 2015–2024

Zdroj: ČSÚ. BERD 2015 je v podkladové tabulce označen jako orientační; od roku 2016 jsou použity přímo publikované hodnoty.

Ještě výraznější je koncentrace v podnikovém výzkumu. Podniky v sektoru ICT v roce 2024 realizovaly výdaje na výzkum a vývoj ve výši 34,6 mld. Kč při celkových výdajích na výzkum a vývoj realizovaných podnikatelským sektorem (BERD) 95,0 mld. Kč. Výzkum a vývoj v sektoru ICT prováděný podniky tak odpovídal přibližně **36,4 % celého podnikového výzkumu a vývoje**. V roce 2017 byl tento poměr přibližně 25 %, takže i během relativně krátkého období se zvýšil o více než 11 procentních bodů.^{[7][8]}

Tabulka 1: Vývoj výdajů na výzkum a vývoj v Česku

Rok	GERD (mld. Kč)	BERD (mld. Kč)	ICT VaV (mld. Kč)	ICT zařízení a elektronické součástky (mld. Kč)	Software, aplikace a ICT služby (mld. Kč)	ICT / GERD	ICT VaV prováděný podniky / BERD
2015	88,70	≈48,2*	11,76	5,11	6,65	13,3 %	≈20,7 %
2016	80,10	49,00	12,48	4,29	8,18	15,6 %	22,9 %
2017	90,39	56,81	15,45	5,02	10,42	17,1 %	25,2 %
2018	102,75	63,65	18,72	5,59	13,13	18,2 %	26,9 %
2019	111,62	68,81	20,47	5,79	14,68	18,3 %	27,4 %
2020	113,38	69,11	22,98	6,69	16,28	20,3 %	31,1 %
2021	121,93	76,56	27,45	7,37	20,08	22,5 %	34,1 %
2022	133,31	85,60	31,64	8,16	23,48	23,7 %	35,6 %
2023	139,70	90,40	33,56	9,28	24,28	24,0 %	35,0 %
2024	146,88	95,04	36,87	8,74	28,13	25,1 %	36,4 %

METODICKÉ POZNÁMKY

VaV = výzkum a vývoj; BERD = podnikové výdaje na výzkum a vývoj.

ICT VaV = výzkum a vývoj v oblasti ICT; ukazatel zahrnuje výzkum ICT technologií napříč ekonomikou.

* Přibližná hodnota podle původního zdroje.

ICT HW = ICT zařízení a elektronické komponenty; ICT SW a služby = software, aplikace a ICT služby.

ICT provedené podniky / BERD = podíl podniky provedeného ICT VaV na celkových podnikových výdajích na VaV.

*Hodnota BERD za rok 2015 je orientačně dopočtena z tehdy publikované intenzity BERD kolem 1,06 % HDP a celkové intenzity VaV 1,95 % HDP. Od roku 2016/2017 jsou použity přímo publikované hodnoty. [14]

Zdroj: ČSÚ, Eurostat; individuální tabulace ČSÚ pro AAVIT (srpen 2026).

AAVIT - Digitální asociace

Údaje v posledním sloupci mají důležitou metodickou interpretaci. Nejde o podíl výdajů firem, které jsou podle NACE zařazeny do ICT sektoru. Jde o poměr **ICT výzkumu prováděného podniky napříč celou ekonomikou** k celkovým výdajům na výzkum a vývoj realizovaných podnikatelským sektorem (BERD). Výzkum a vývoj v oblasti ICT totiž může provádět například automobilka, výrobce průmyslových zařízení, banka nebo jiný podnik, jehož hlavní ekonomická činnost není klasifikována jako ICT. Pro analýzu technologického významu ICT v konkrétním státě je právě tento širší ukazatel velmi relevantní. Pro mezinárodní odvětvové srovnání ale nelze automaticky používat stejný koncept.^{[7][8]}

Vývoj lze vyjádřit i přes intenzitu vůči HDP. Podíl výzkumu a vývoje v ICT na HDP vzrostl podle ČSÚ z **0,30 % v roce 2017 na 0,46 % v roce 2024**. Zatímco celková intenzita českého výzkumu a vývoje v posledních letech spíše stagnovala pod 2 % HDP, **uvnitř systému tedy pokračoval přesun směrem k digitálním technologiím.**^[7]

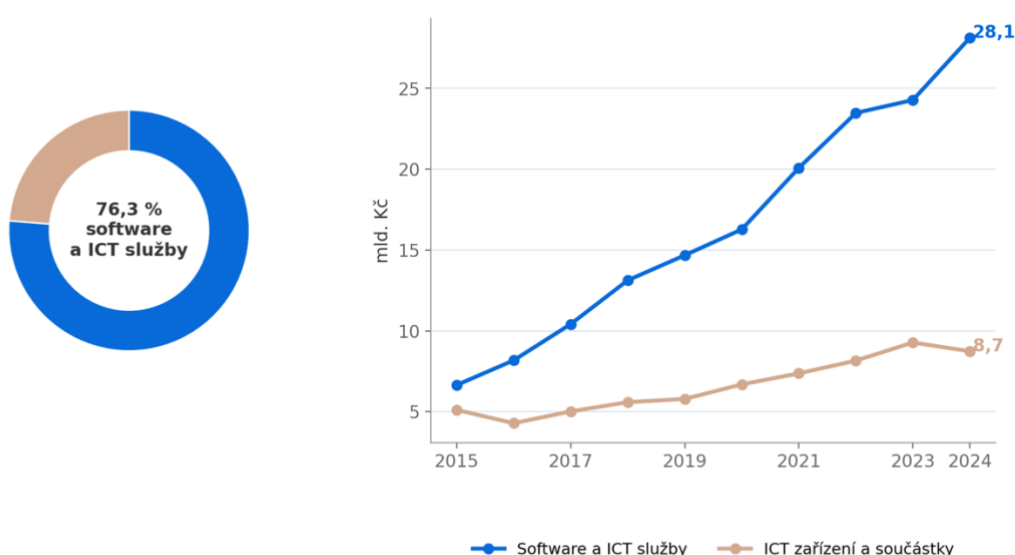
Software jako hlavní motor růstu výzkumu a vývoje v ICT

Výzkum a vývoj v ICT nelze redukovat jen na výrobu počítačů, čipů nebo telekomunikační techniky. Česká data ukazují přesně opačný strukturální posun. V roce 2024 připadalo z celkových 36,9 mld. Kč výdajů na výzkum a vývoj v ICT hned **28,1 mld. Kč na software, ICT aplikace a služby**, zatímco 8,7 mld. Kč připadalo na ICT zařízení a elektronické součástky. **Software a služby tedy představovaly 76,3 % ICT výzkumu a vývoje.**^[7]

Tento poměr se dlouhodobě zvětšuje. V roce 2015 dosahoval výzkum softwaru a ICT služeb přibližně 6,7 mld. Kč a tvořil asi 56,5 % z celkového výzkumu a vývoje v ICT. Do roku 2024 jeho **objem vzrostl přibližně o 323 %**. Výzkum ICT zařízení se ve stejném období zvýšil zhruba o 71 %. Hardware tedy v absolutním vyjádření nezmizel a rovněž roste, ale hlavní zdroj expanze českého digitálního výzkumu a vývoje představuje jednoznačně software.^[7]

Softwarový výzkum a vývoj je přitom méně závislý na rozsáhlých fyzických investicích než například experimentální vývoj ve strojírenství a současně je mimořádně závislý na kvalifikované pracovní síle. Velká část ekonomické hodnoty vzniká prostřednictvím znalostí, programového kódu, dat, algoritmů a lidského kapitálu. **Růst výzkumu a vývoje v ICT proto vytváří přímou vazbu mezi výzkumnou politikou, vzdělávací politikou a schopností ekonomiky přitahovat kvalifikované pracovníky.**

Graf 7: Struktura a vývoj výdajů na výzkum a vývoj v ICT: software a služby versus zařízení v letech 2015–2024

Zdroj: ČSÚ – Investice do ICT / Výdaje na VaV v oblasti ICT; historická data 2015–2016 dle archivních tabulek ČSÚ použitých v analýze.

Z hlediska konkurenceschopnosti je tak podstatné, že **výsledky softwarového výzkumu a vývoje mohou být využívány napříč odvětvími**. Vývoj algoritmu,

průmyslového řídicího systému, kyberbezpečnostního řešení nebo datové platformy nemusí zvyšovat produktivitu pouze firmy, která jej vytvořila. **Digitální technologie jsou typickým příkladem technologií umožňujících další inovace.** Analyticky z toho plyne, že **ekonomický význam výzkumu a vývoje v ICT nelze měřit pouze tržbami podniků klasifikovaných jako ICT.**

Současně je zde zřejmé riziko na straně pracovní síly. Pokud tři čtvrtiny ICT výzkumu směřují do softwaru a služeb, další růst je silně závislý na nabídce programátorů, datových specialistů, výzkumníků v AI, kybernetické bezpečnosti a souvisejících technických profesí. **Nedostatek kvalifikovaných pracovníků proto může být pro český výzkum a vývoj v oblasti ICT stejně významným omezením jako nedostatek kapitálu.**

Mezinárodní a regionální kontext

V roce 2024 dosahovala celková intenzita českého výzkumu a vývoje úrovně **1,82 % HDP**, zatímco EU jako celek byla přibližně na úrovni **2,24 % HDP**. Německo dosahovalo 3,1 % HDP, zatímco Slovensko přibližně 1,0 %. Česko se tedy nachází nad částí střeoevropských ekonomik, ale stále znatelně pod průměrem EU a pod hlavními výzkumně intenzivními ekonomikami.^[12]

Zajímavé však je složení těchto výdajů. Podnikatelský sektor realizoval v Česku v roce 2024 přibližně **64,7 % skutečně provedených výdajů na výzkum a vývoj (GERD)**, zatímco v EU to bylo **66,5 %**. Struktura českého výzkumu podle **sektoru provádění** je tedy srovnatelná s evropským průměrem. Rozdíl je ale jinde. A to, jak je uvnitř podnikatelského sektoru rozdělena veřejná podpora. Ze 40 mld. Kč státních rozpočtových výdajů na výzkum a vývoj v roce 2024 připadlo 18,2 mld. Kč veřejným vysokým školám, 12,7 mld. Kč veřejným výzkumným institucím a 2,6 mld. Kč soukromým podnikům. **Podniky přitom byly jedinou skupinou příjemců, u níž podpora meziročně klesla.** Téměř dvě třetiny celé částky (25,1 mld. Kč) směřovaly do objektivu „všeobecný rozvoj znalostí“, tedy do podpory základního výzkumu na vysokých školách a v ústavech Akademie věd. Právě v rámci této struktury je postavení českého ICT sektoru specifické: v podnikatelském sektoru se na výdajích na výzkum a vývoj podílí 27,7 %.^{[8][12][13][14]}

Je ale důležité podívat se, jak jsou na tom někteří naši sousedé. Například Polsko je potřeba sledovat především z hlediska dynamiky. Polské vládní rozpočtové alokace na výzkum a vývoj na obyvatele vzrostly mezi lety 2013 a 2023 o **147 %**, z 37,8 na 93,3 eur na obyvatele. **Současně patřilo Polsko v předchozí dekádě k zemím s jedním z největších nárůstů celkové intenzity výzkumu a vývoje v EU.** To je pro Česko relevantní konkurenční signál: nejde pouze o současnou úroveň investic, ale o rychlost, s jakou sousední ekonomiky budují výzkumnou kapacitu.^[15]

Na druhé straně Německo zůstává kvalitativně jiným měřítkem. Již v roce 2023 dosahovaly jeho vládní rozpočtové prostředky na výzkum a vývoj přibližně **529 eur**

na obyvatele, zatímco celková intenzita výzkumu a vývoje byla kolem 3,1 % HDP. V roce 2024 Německo alokovalo z vládních rozpočtových výdajů na výzkum a vývoj (GBARD) téměř 45 mld. eur. Velikost a intenzita německého výzkumného systému proto ukazují, že **Česko nemůže soutěžit pouze objemem prostředků, důležitější je jejich koncentrace do oblastí, ve kterých má již vytvořenou soukromou výzkumnou základnu.**^{[15][16]}

Tabulka 2: Mezinárodní srovnání nejnovějších dostupných údajů

Země	GERD % HDP (2024)	BERD % HDP (2024)	BERD / GERD (2024)	GBARD €/obyv. (2024)	GBARD % HDP (2024)	ICT sektor / BERD
Česko	1,82 %	1,18 %	64,7 %	146,3 € (2024)	0,50 % (2024)	27,7 % (2024) ²
Polsko	1,41 %	0,89 %	63,3 %	93,3 € (2023) ³	0,49 % (2024)	— ⁴
Slovensko	≈1,0 %	0,59 %	≈59 %	—	—	— ⁴
Německo	3,1 %	2,14 %	≈69 %	538,2 € (2024) ⁵	≈1,0 % (2024) ⁵	— ⁴
EU-27	2,24 %	1,49 %	66,5 %	284,3 € (2024) ⁵	0,71 % (2024) ⁵	— ⁴

METODICKÉ POZNÁMKY

² 27,7 % = podíl VaV podniků ve standardním ICT sektoru OECD/ČSÚ na celkovém BERD; nejde o širší ukazatel 36,4 % podle předmětu výzkumu.

³ Polsko: v textu studie je použit údaj 93,3 €/obyv. za rok 2023.

⁴ Mezinárodní srovnatelný ICT/BERD má být doplněn pouze z harmonizovaného Eurostatu (isoc_bde15ar2); nesmí se míchat s českým ukazatelem 36,4 %.

⁵ Hodnoty podle poslední ověřené harmonizované řady použité v podkladech studie.

Zdroj: ČSÚ; Eurostat; individuální tabulace ČSÚ pro AAVIT (srpen 2026).

AAVIT - Digitální asociace

Doporučení pro veřejnou politiku

Zvýšit prioritu ICT a digitálních enabling technologies v aplikovaném výzkumu a vývoji.

Veřejné programy by měly zohlednit, že ICT již dnes představují čtvrtinu veškerého českého výzkumu a vývoje a jeho podíl rychle roste. Vyšší priorita přitom nemusí znamenat plošnou sektorovou podporu. Vhodnější jsou soutěžní programy zaměřené například na AI, kybernetickou bezpečnost, datové technologie, pokročilý software, elektroniku a digitální řešení pro průmysl.

Podporu podmínit prokazatelnou dodatečností soukromých investic.

Český podnikový výzkum a vývoj je již nyní převážně financován podniky. Měřítkem úspěchu programu by tak neměl být pouze objem rozdělené veřejné podpory. Smyslem má být impuls k výzkumu, který by vznikl později.^[8]

Přizpůsobit podporu charakteru softwarového výzkumu a vývoje.

Tři čtvrtiny výzkumu a vývoje v ICT již směřují do softwaru a služeb. Přímá veřejná podpora i daňové nástroje proto musí umět spolehlivě rozlišovat skutečný

experimentální vývoj softwaru od běžného programování a současně nevytvářet administrativní prostředí vhodné pouze pro kapitálově náročný průmyslový výzkum a vývoj. Kritéria by měla přímo navazovat na principy Frascati Manual.^[7]

Propojit podporu výzkumu a vývoje s politikou talentu.

V softwarově orientovaném sektoru nelze dlouhodobě zvýšit výzkum a vývoj pouze přidáváním finančních prostředků. Součástí strategie musí být rozšiřování technického a ICT vzdělávání, průmyslových doktorátů, mobility mezi univerzitami a firmami i podmínek pro příchod zahraničních specialistů.

Posílit dlouhodobou předvídatelnost veřejných prostředků.

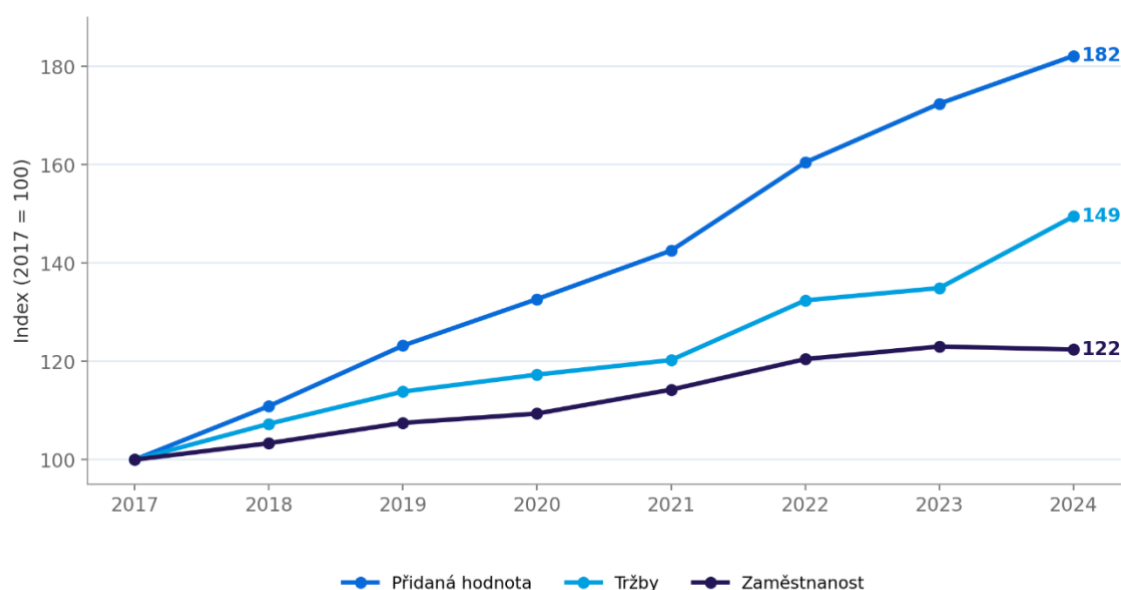
Výzkumné projekty, budování týmů a přijímání vysoce kvalifikovaných pracovníků mají víceletý horizont. Pro inovativní firmy má stabilita a předvídatelnost programu často vyšší hodnotu než jednorázová mimořádně vysoká výzva.

Dynamika růstu, přidaná hodnota a srovnání s tradičními sektory

ICT sektor patří v české ekonomice k odvětvím, u nichž je nejvýraznější rozdíl mezi růstem ekonomického výkonu a růstem zaměstnanosti. Mezi lety 2017 a 2024 vzrostly jeho tržby z 790,0 na 1180,9 mld. Kč, tedy přibližně o **49,5 %**, zatímco přidaná hodnota se zvýšila ze 197,5 na 359,7 mld. Kč, tedy o **82,1 %**. Počet zaměstnaných osob se přitom zvýšil o 22,4 %. Nominální přidaná hodnota na jednu zaměstnanou osobu tak vzrostla z přibližně 1,20 mil. Kč na 1,79 mil. Kč.^[1]

Tento vývoj souvisí také s proměnou samotné struktury ICT sektoru. Je užitečné proto rozlišovat mezi **ICT průmyslem (hardware)** a **ICT službami (software)**. **ICT průmysl** totiž představuje zejména fyzickou výrobu počítačů, elektronických součástek, komunikačních zařízení a dalšího elektronického vybavení. Je více navázán na výrobní řetězce, materiálové vstupy, výrobní kapacity a fyzický kapitál.^[17] **ICT služby** potom představují především programování, vývoj softwaru, IT poradenství, datové služby, hosting, správu systémů a telekomunikace. Hlavním výrobním vstupem zde není materiál, ale lidský kapitál, know-how, software, data a infrastruktura. Výsledný produkt může být navíc v řadě případů opakovaně poskytován dalším zákazníkům bez proporcionálního růstu fyzických vstupů, což vytváří vyšší potenciál škálovatelnosti.^[17]

Graf 8: Přidaná hodnota ICT roste rychleji než zaměstnanost

Zdroj: ČSÚ, ICT sektor. Vlastní přepočet indexu.

Zajímavé je také srovnání s jinými sektory, které dlouhodobě patří k nejvýznamnějším částem české ekonomiky. Například zpracovatelský průmysl rostl ve stejném období podstatně pomaleji z hlediska přidané hodnoty. Jeho nominální přidaná hodnota vzrostla mezi lety 2017 a 2024 přibližně o 37 %, zatímco počet zaměstnaných osob se snížil zhruba o 5 %. Při použití stejného základního ukazatele – přidané hodnoty dělené počtem zaměstnaných osob – vychází pro rok 2024 přibližně **1,15 mil. Kč na osobu ve zpracovatelském průmyslu oproti 1,79 mil. Kč v ICT**. ICT sektor tak podle metodicky sjednoceného výpočtu vytvářel přibližně o **56 % vyšší přidanou hodnotu na zaměstnanou osobu**.^[18]

Je přitom důležité nepřeceňovat nominální dynamiku. Velká část růstu korunové hodnoty produkce po roce 2021 souvisela také s růstem cenové hladiny. Přesto data ukazují strukturální rozdíl: **zatímco ICT sektor dokázal kombinovat výrazný růst přidané hodnoty s relativně omezeným růstem zaměstnanosti, zpracovatelský průmysl v posledních letech čelil stagnaci či poklesu zaměstnanosti a slabšímu růstu reálného výkonu**. Aktuální národní účty tento rozdíl potvrzují i pro rok 2025: celková hrubá přidaná hodnota (HPH) české ekonomiky reálně vzrostla o 2,8 %, výkon průmyslu jen mírně, zatímco informační a komunikační činnosti patřily k hlavním tahounům růstu služeb. Ve čtvrtém čtvrtletí jejich HPH meziročně vzrostla o 7,7 %.^[19]

Jedním z hlavních vysvětlení je právě proměna investiční struktury. Investice do ICT vybavení a softwaru vzrostly v Česku ze 162,6 mld. Kč v roce 2017 na 372,4 mld. Kč v roce 2024. Zatímco investice do hardwaru vzrostly přibližně o 38 %, **investice do softwaru se téměř ztrojnásobily**, z 93,6 na 276,9 mld. Kč. **Software tak v roce 2024 tvořil přibližně 74 % všech ICT investic**. Posun od fyzického ICT kapitálu směrem

k softwaru, datům a digitálním systémům podporuje automatizaci a škálovatelnost nejen ICT firem, ale i průmyslu a dalších služeb.^[3] V roce 2024 navíc připadalo na ICT služby **87,8 % zaměstnanosti, 78,8 % tržeb, 91,8 % přidané hodnoty a 95,1 % vlastních výdajů ICT sektoru na výzkum a vývoj**. Jádrem českého ICT sektoru tak již není výroba elektroniky, ale především software a služby.^[1]

Vývoj sektoru obecně je rovněž konzistentní s širším trendem zemí OECD. **Podle OECD rostl ICT sektor ve 27 sledovaných ekonomikách mezi roky 2013 a 2023 v průměru tempem 6,3 % ročně, přibližně třikrát rychleji než ekonomika jako celek.**

Tabulka níže zachycuje vývoj hlavních ukazatelů českého ICT sektoru podle jednotné metodiky ČSÚ. Produktivita je potom dopočítána jako nominální přidaná hodnota dělená počtem zaměstnaných osob.

Tabulka 3: Vývoj hlavních ukazatelů českého ICT sektoru

Rok	Tržby ICT, mld. Kč	Přidaná hodnota, mld. Kč	Zaměstnané osoby, tis.	Přidaná hodnota na zaměstnanou osobu, mil. Kč
2017	790,0	197,5	164,2	1,20
2018	847,6	219,0	169,7	1,29
2019	899,4	243,3	176,5	1,38
2020	926,7	262,0	179,6	1,46
2021	950,1	281,5	187,6	1,50
2022	1 046,0	316,9	197,8	1,60
2023	1 065,8	340,5	202,0	1,69
2024	1 180,9	359,7	201,0	1,79

Zdroj: ČSÚ, Strukturální šetření podnikatelského sektoru; vlastní výpočet produktivity.

ICT je tak dnes nejen rychle rostoucím, ale především stále více produktivním segmentem české ekonomiky. Současně se jeho ekonomická báze posouvá od fyzického ICT vybavení směrem k softwaru, datům, vývoji a digitálním službám. To zvyšuje potenciál sektoru pro růst s relativně omezenými nároky na dodatečnou pracovní sílu, ale zároveň zůstává jeho závislost na vysoce kvalifikovaných lidech, výzkumu a vývoji a dostupnosti digitální infrastruktury.

Dynamika růstu a tvorby přidané hodnoty

Mezi roky 2017 a 2024 vzrostly tržby ICT sektoru o 49,5 %, což odpovídá průměrnému nominálnímu tempu přibližně **5,9 % ročně**. Přidaná hodnota však za stejné období vzrostla o 82,1 %, tedy průměrným nominálním tempem přibližně **8,9 % ročně**. Zaměstnanost rostla pouze o 22,4 %, respektive v průměru asi o 2,9 % ročně.^[1]

Tento rozdíl je důležitější než samotný růst tržeb. Ukazuje, že sektor není závislý pouze na přijímání dalších pracovníků nebo na růstu obrátu. Čím dál větší část růstu se překlápí do přidané hodnoty vytvořené na jednoho pracovníka.

V nominálním vyjádření se přidaná hodnota na jednu zaměstnanou osobu zvýšila z 1,20 mil. Kč v roce 2017 na 1,79 mil. Kč v roce 2024, tedy téměř o **49 %**. Zvlášť pozoruhodný je vývoj od roku 2021: zaměstnanost se mezi lety 2021 a 2024 zvýšila přibližně ze 187,6 na 201,0 tisíce osob, zatímco přidaná hodnota vzrostla z 281,5 na 359,7 mld. Kč.^[1]

Rok 2024 dokonce přinesl mírný pokles zaměstnanosti v ICT z 202,0 na 201,0 tisíce osob, ale současně růst tržeb o více než 10 % a přidané hodnoty přibližně o 5,6 %. To je další indikace toho, že **růst výkonu sektoru není mechanicky svázán s růstem počtu pracovníků**.^[1]

Ve srovnání se zpracovatelským průmyslem je růst strukturálně odlišný

ICT sektor roste jiným způsobem než zpracovatelský průmysl. Ten zůstává z hlediska celkového ekonomického objemu výrazně větším odvětvím. V roce 2024 vykázal zpracovatelský průmysl podle strukturálních statistik tržby kolem 6,9 bil. Kč a přidanou hodnotu přibližně 1,43 bil. Kč. V ICT šlo o 1,18 bil. Kč tržeb a 360 mld. Kč přidané hodnoty. Smyslem tohoto srovnání proto není tvrdit, že ICT sektor již zpracovatelský průmysl svou velikostí nahrazuje, ale ukázat, že **oba sektory se liší dynamikou růstu a intenzitou, s jakou vytvářejí přidanou hodnotu**.^[18]

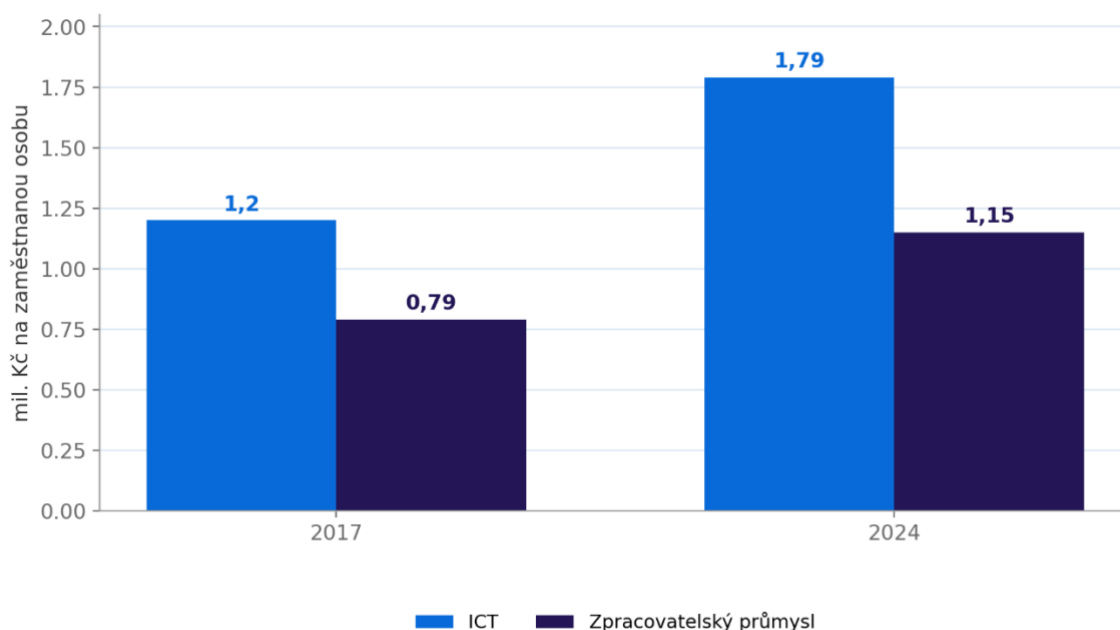
Tabulka 4: Srovnání dynamiky ICT a zpracovatelského průmyslu v letech 2017–2024

Ukazatel	ICT	Zpracovatelský průmysl
Růst tržeb	+49,5 %	+35,8 %
Růst přidané hodnoty	+82,1 %	+36,9 %
Změna zaměstnanosti	+22,4 %	−5,3 %
Růst nominální PH na zaměstnanou osobu	+48,8 %	+44,6 %
Průměrný roční růst přidané hodnoty	cca 8,9 %	cca 4,6 %

Pozn.: běžné ceny; vlastní výpočty z oficiálních strukturálních statistik ČSÚ. U obou sektorů je pro srovnatelný výpočet produktivity použit počet zaměstnaných osob.^[1]

ICT sektor tedy mezi roky 2017 a 2024 zvyšoval nominální přidanou hodnotu přibližně **dvojnásobným průměrným ročním tempem** oproti zpracovatelskému průmyslu. Současně však nelze přehlížet, že zpracovatelský průmysl dokázal zvyšovat přidanou hodnotu na pracovníka také, ovšem mimo jiné i díky klesající zaměstnanosti a pokračující automatizaci.^[18]

Graf 9: ICT dlouhodobě vytváří vyšší přidanou hodnotu na zaměstnanou osobu

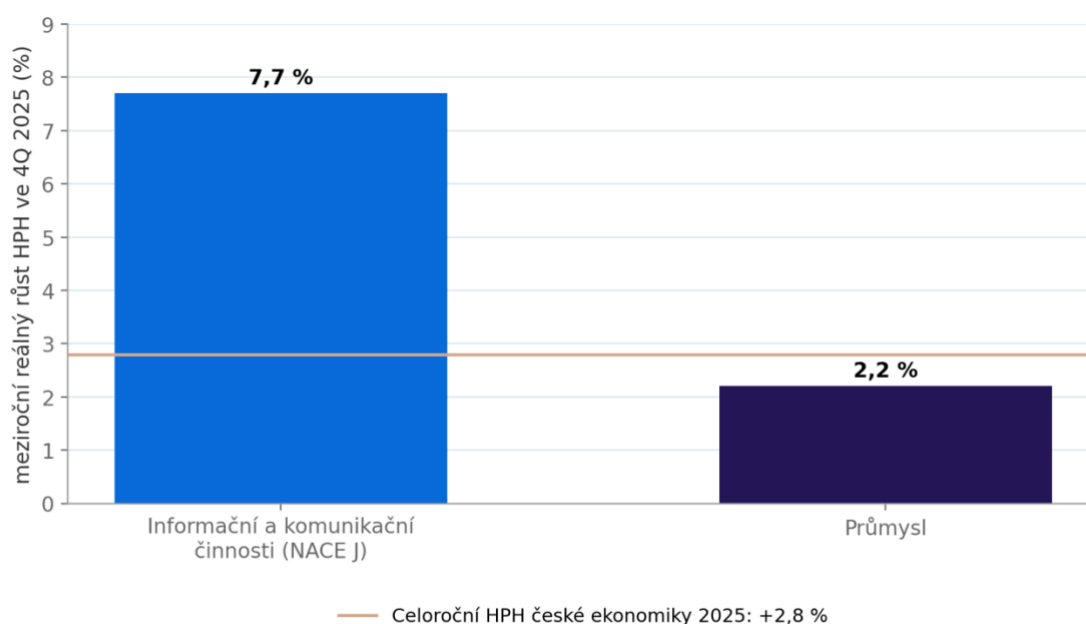
Zdroj: ČSÚ; přidaná hodnota / počet zaměstnaných osob, běžné ceny.

ICT a zpracovatelský průmysl tak není vhodné chápat jako konkurenty o budoucí strukturu české ekonomiky. Přírozenější je **vztah komplementarity: právě software, automatizace, datová analytika, průmyslové informační systémy, AI nebo kyberbezpečnost mohou být cestou, jak dále zvyšovat produktivitu české průmyslové základny.**

Rok 2025 potvrzuje rychlejší dynamiku digitálních služeb

Za rok 2025 ještě nejsou k dispozici kompletní strukturální statistiky užšího ICT sektoru. Národní účty však umožňují sledovat širší sekci informačních a komunikačních činností. Ta v průběhu roku výrazně převyšovala celkovou dynamiku české ekonomiky. Ve druhém čtvrtletí její hrubá přidaná hodnota (HPH) meziročně vzrostla o **6,8 %**, ve čtvrtém čtvrtletí o **7,7 %**. Ve čtvrtém čtvrtletí průmysl jako celek rostl o 2,2 %.^[20]

Graf 10: Digitální služby rostly ve 4Q 2025 výrazně rychleji než průmysl

Zdroj: ČSÚ, národní účty. Údaj za ekonomiku je celoroční; sloupce zachycují 4Q 2025.

Za celý rok 2025 vzrostla česká HPH reálně o 2,8 % a HDP o 2,6 %. ČSÚ uvádí, že k růstu klíčově přispívaly služby, včetně informačních a komunikačních činností, zatímco výkon průmyslu se zvýšil jen mírně.^[19]

Český vývoj přitom zapadá do mezinárodního obrazu. OECD odhaduje, že ICT sektor ve sledovaných členských ekonomikách rostl mezi lety 2013 a 2023 v průměru o 6,3 % ročně, tedy přibližně třikrát rychleji než ekonomika jako celek. OECD zároveň označuje ICT za jádro širší digitální transformace a upozorňuje, že jeho význam se přelévá do prakticky všech ostatních odvětví.^[2]

Produktivita a mzdy ve srovnání s tradičními sektory

Rozdíl v přidané hodnotě na pracovníka je výrazný

Při srovnávání produktivity ICT a zpracovatelského průmyslu je důležité použít u obou sektorů stejnou metodiku. Oficiální statistiky totiž v některých případech pracují s odlišně definovanými ukazateli – například přidanou hodnotou na jednoho **zaměstnance** u zpracovatelského průmyslu a přidanou hodnotou na jednu **zaměstnanou osobu** u ICT.^[18]

Pro srovnání byl proto u obou sektorů použit stejný výpočet, tedy podíl celkové přidané hodnoty a počtu všech zaměstnaných osob. V roce 2024 tak vychází přidaná hodnota na jednu zaměstnanou osobu přibližně na **1,79 mil. Kč v ICT a 1,15 mil. Kč ve zpracovatelském průmyslu**. ICT tedy dosahovaly

přibližně **1,56násobku, respektive o 56 % vyšší nominální přidané hodnoty na zaměstnanou osobu**. Výpočet vychází z přidané hodnoty 359,7 mld. Kč a 201 tisíc zaměstnaných osob v ICT oproti 1 430,4 mld. Kč a přibližně 1,249 mil. zaměstnaných osob ve zpracovatelském průmyslu.^[1]

Vyšší produktivita ICT přitom není pouze výsledkem vývoje posledních let. Rozdíl byl patrný již na začátku sledovaného období: v roce 2017 připadalo na jednu zaměstnanou osobu přibližně **1,20 mil. Kč přidané hodnoty v ICT oproti 0,79 mil. Kč ve zpracovatelském průmyslu. Výrazně vyšší tvorba hodnoty na zaměstnanou osobu je tedy dlouhodobější charakteristikou ICT sektoru, nikoli pouze důsledkem růstu cen v posledních letech.**^[1]

Jedním z vysvětlení tohoto rozdílu je odlišná struktura obou sektorů. Software a digitální služby jsou obecně méně závislé na materiálových vstupech a fyzickém kapitálu a u části digitálních produktů lze obsluhovat další zákazníky bez úměrného růstu výrobních nákladů. Naopak zpracovatelský průmysl je ve větší míře závislý na materiálech, energiích, výrobních zařízeních a logistice. **Vyšší sektorová produktivita ICT proto souvisí mimo jiné s vyšší mírou znalostní intenzity a škálovatelnosti jeho produkce.**^[17]

Vysoké mzdy potvrzují vysokou tržní hodnotu digitálních kvalifikací

Mzdové údaje ukazují obdobný obraz. Průměrná hrubá měsíční mzda ICT specialistů dosáhla v roce 2025 **99 767 Kč**. V soukromé mzdové sféře šlo o **101 729 Kč**, zatímco ve veřejné platové sféře pouze o 57 862 Kč. Analytici a vývojáři softwaru patří mezi nejlépe placené skupiny ICT pracovníků.^[21]

Pro srovnání činila průměrná hrubá měsíční mzda v celé české ekonomice v roce 2025 **49 215 Kč**. ICT specialista tedy v průměru vydělával přibližně dvojnásobek.^[22]

V průmyslových podnicích se 100 a více zaměstnanci dosáhla v roce 2025 průměrná mzda na republikové úrovni přibližně **52 623 Kč**. Soukromá mzda ICT specialistů tak byla orientačně zhruba **1,9krát vyšší**.^[23]

Také rozdělení mezd podle odvětví ukazuje vysokou mzdovou intenzitu digitální ekonomiky: v roce 2025 mělo mzdu přes 100 tisíc Kč **31,72 % zaměstnanců v širším odvětví informačních a komunikačních činností**, zatímco napříč ekonomikou šlo o 5,89 % zaměstnanců.^[24]

Ekonomická interpretace je dvojí. Vysoké mzdy jsou pozitivním znakem vysoké přidané hodnoty a poptávky po kvalifikacích. Zároveň však představují jednu z hlavních bariér dalšího růstu: pokud nabídka specialistů neroste dostatečně rychle, mzdy rostou rychleji, firmy soupeří o omezenou zásobu pracovníků a část projektů může být přesunuta jinam, nebo vůbec nevznikne.

Investice, software a hardware jako motor strukturální změny

Česká ekonomika se posouvá od zařízení k softwaru

Jedním z nejvýraznějších trendů posledních let není pouze růst celkových ICT investic, ale zásadní proměna jejich struktury. To ukazuje i následující tabulka hodnotící investice podle typu aktiva.

Tabulka 5: Investice do ICT podle typu aktiva v letech 2017–2024

Rok	ICT investice celkem, mld. Kč	ICT vybavení / HW, mld. Kč	Software, mld. Kč	Podíl softwaru
2017	162,6	69,0	93,6	57,6 %
2018	178,0	66,6	111,4	62,6 %
2019	221,0	68,7	152,4	68,9 %
2020	258,3	93,7	164,6	63,7 %
2021	289,9	91,5	198,4	68,4 %
2022	317,4	90,3	227,1	71,5 %
2023	345,3	84,0	261,2	75,7 %
2024	372,4	95,6	276,9	74,3 %

Zdroj: ČSÚ, roční národní účty; 2024 předběžné údaje.^[3]

Celkové ICT investice se mezi roky 2017 a 2024 zvýšily přibližně o **129 %**. U hardware šlo o růst o 38 %, zatímco investice do softwaru se zvýšily o přibližně **196 %**. Jinými slovy, prakticky celý dlouhodobý strukturální posun táhne nehmotná digitální složka.^[3]

V roce 2017 připadalo na software přibližně 58 % ICT investic. V roce 2024 již šlo o téměř tři čtvrtiny. Investice do softwaru zároveň vzrostly z přibližně 1,8 % HDP v roce 2017 na 3,5 % HDP v roce 2024, zatímco podíl ICT vybavení na HDP zůstal přibližně stabilní.^[3]

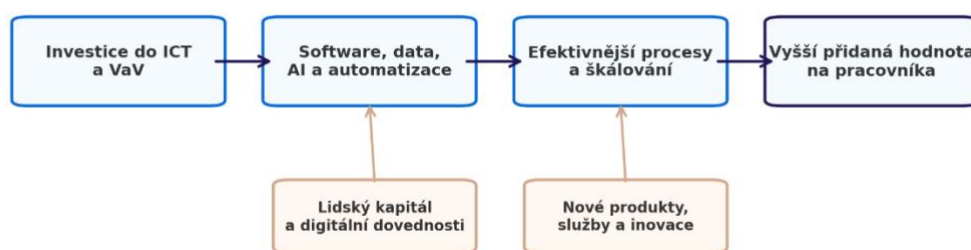
Tento vývoj neznamena, že hardware přestává být důležitý. Servery, datová centra, sítě, čipy, koncová zařízení nebo telekomunikační infrastruktura tvoří fyzickou základnu digitální ekonomiky. Hodnota však stále více vzniká v softwarové vrstvě, která tuto infrastrukturu řídí a umožňuje její produktivní využití – prostřednictvím automatizace, cloudových služeb, AI, podnikových informačních systémů, datové analytiky nebo kybernetické bezpečnosti. **ICT infrastruktura, software a online služby jsou tak jádrem širší digitální transformace.**^[25]

Stejný přesun je vidět ve výzkumu a vývoji

Investiční struktura odpovídá také struktuře českého ICT výzkumu a vývoje. **V roce 2024 bylo na výzkum a vývoj nového softwaru, aplikací a ICT služeb vynaloženo 28,1 mld. Kč**, zatímco vývoj ICT zařízení a elektronických součástek představoval 8,7 mld. Kč. Software a služby tak tvořily přibližně tři čtvrtiny širšího výzkumu a vývoje v ICT.^[7]

To podporuje interpretaci, že český ICT ekosystém se profiluje především jako **znalostní a softwarový**, nikoliv jako čistě výrobní. V samotném ICT sektoru bylo toto rozložení ještě výraznější: z 26,3 mld. Kč vlastních výdajů na výzkum a vývoj v roce 2024 připadlo 25,0 mld. Kč na ICT služby a jen 1,3 mld. Kč na ICT průmysl.^[1]

Následující schéma zdůrazňuje, že klíčovým mechanismem není samotný nákup technologií, ale jejich propojení s výzkumem, kvalifikovanými lidmi a schopností převést software, data a automatizaci do vyšší přidané hodnoty.

Pozn.: analytické schéma; nejde o odhad kauzálního multiplikátoru.

Diagram je zjednodušeným analytickým schématem, nikoliv odhadem kauzálního multiplikátoru. Statistická data potvrzují souběh rychlého růstu investic do softwaru, vysokých výdajů ICT sektoru na výzkum a vývoj a růstu přidané hodnoty na pracovníka, sama o sobě ale neurčují, jakou část produktivity způsobila každá jednotlivá investiční složka.^{[1][3][7]}

Rizika, příležitosti a výhled

Nedostatek kvalifikovaných pracovníků může růst brzdit

Silná produktivita ICT neznamena, že sektor může růst bez lidí. Naopak, software, výzkum a digitální služby jsou mimořádně závislé na relativně úzké skupině vysoce kvalifikovaných pracovníků. V Česku působilo v roce 2024 přibližně **135 tisíc ICT specialistů** a jejich počet se za deset let přibližně zdvojnásobil. Vysoké mzdy potvrzují silnou poptávku po jejich práci.^[21]

To vytváří potenciální strop další expanze. Pokud investice do softwaru a digitálních projektů porostou rychleji než počet dostupných vývojářů, datových specialistů, expertů na AI či kyberbezpečnost, část růstového potenciálu se může projevit hlavně dalším růstem mezd namísto vyššího počtu realizovaných projektů. V tomto **smyslu je lidský kapitál pro ICT obdobou výrobní kapacity v tradičním průmyslu.**

Příležitost je opačná: vzhledem ke schopnosti sektoru vytvářet vysokou přidanou hodnotu na pracovníka může mít zvýšení počtu kvalitních ICT absolventů, rekvalifikovaných pracovníků nebo zahraničních expertů relativně vysoký ekonomický přínos.

Regionální koncentrace je zdrojem síly i zranitelnosti

Výzkum a vývoj je v České republice územně silně soustředěný. V Praze se v roce 2024 uskutečnil výzkum a vývoj za **60,2 mld. Kč, tedy 41 % výdajů celé České republiky.** Přestože Praha vytváří přibližně 27 % českého HDP, intenzita výzkumu a vývoje zde dosahuje 2,8 % regionálního HDP proti celostátním 1,82 %. **Podnikatelský sektor realizoval více než polovinu pražského výzkumu (54 %),** tedy přibližně 32,5 mld. Kč, což odpovídá zhruba třetině podnikového výzkumu a vývoje v ČR.

Koncentrace může být efektivní. Vznikají lokální trhy práce, vazby mezi univerzitami a podniky, specializovaní dodavatelé a prostředí, v němž se znalosti rychle šíří. Praha může díky tomu fungovat jako skutečný technologický klastr.

Současně však existuje riziko, že digitální transformace bude výrazně geograficky nerovnoměrná. Vyšší náklady na bydlení a nedostatek pracovníků v dominantních centrech mohou brzdit další expanzi, zatímco značná část regionů zůstane mimo hlavní proud technologických investic. **Regionální politika proto nemá usilovat o mechanické „rozptýlení“ existujících klastrů, ale spíše o lepší propojení regionů, univerzit, firem a vzdálené práce s již existujícími centry.**

ICT sektor je méně materiálově, ale více znalostně a nehmotně kapitálově intenzivní

Tradiční rozdělení na „kapitálově náročný průmysl“ a „málo kapitálově náročné služby“ je u moderního ICT sektoru stále méně přesné. Digitální firmy mohou potřebovat relativně méně továren a výrobních linek, ale jejich fungování je podmíněno vysokými investicemi do softwaru, vývoje, dat, cloudových kapacit, sítí a kvalifikací pracovníků.

Česká ekonomika v roce 2024 investovala do ICT vybavení a softwaru 372,4 mld. Kč, tedy **17,5 % všech investic a 4,6 % HDP.** Tato čísla ukazují, že digitální transformace již není okrajovou investiční kategorií, ale **jednou z významných forem tvorby kapitálu.**^[3]

Příležitostí je vysoká přenositelnost těchto investic do dalších sektorů. Software vytvořený nebo implementovaný v ICT se může promítnout do automatizace výroby, logistiky, energetiky, bankovníctví i veřejné správy. Z pohledu české

hospodářské politiky je proto **důležité sledovat nejen růst samotného ICT sektoru, ale také difúzi ICT kapitálu do tradičních odvětví.**

Dosavadní data tak ukazují silný předpoklad, že digitální aktivity budou nadále patřit k rychleji rostoucím a produktivnějším částem české ekonomiky. Rozsah tohoto růstu ale bude stále více záviset na dostupnosti talentu a schopnosti digitální technologie rozšířit i do ostatních odvětví.

Vazba na firemní výzkum a vývoj

Dynamika ICT sektoru je úzce propojena s jeho mimořádnou pozicí ve firemním výzkumu a vývoji. Výdaje na výzkum a vývoj realizované přímo podniky patřícími do ICT sektoru vzrostly z 11,2 mld. Kč v roce 2017 na 26,3 mld. Kč v roce 2024. Celkový podnikový výzkum a vývoj v české ekonomice ve stejném období vzrostl z 56,8 na 95,0 mld. Kč. **Podíl ICT sektoru tak vzrostl z necelých 20 % na téměř 28 %.** ^[1] Tento údaj přitom zachycuje pouze **výzkum a vývoj realizovaný podniky, které jsou podle své převažující ekonomické činnosti zařazeny do ICT sektoru.** Je proto třeba jej odlišovat od širšího ukazatele **výzkumu a vývoje v oblasti ICT**, který zahrnuje výzkum ICT technologií realizovaný napříč celou ekonomikou.

Tabulka 6: Podíl výzkumu a vývoje ICT sektoru na celkovém podnikovém výzkumu a vývoji v letech 2017–2024

Rok	VaV ICT sektoru, mld. Kč	Podnikový VaV celkem, mld. Kč	Podíl ICT
2017	11,19	56,81	19,7 %
2018	13,50	63,65	21,2 %
2019	14,60	68,81	21,2 %
2020	16,74	69,11	24,2 %
2021	20,19	76,56	26,4 %
2022	23,04	85,60	26,9 %
2023	23,53	90,40	26,0 %
2024	26,30	95,04	27,7 %

Zdroj: ČSÚ; podíl vlastní výpočet.

Kvalifikace a pracovní síla

Dostupnost kvalifikovaných pracovníků představuje jeden z hlavních limitů dalšího rozvoje českého ICT sektoru. V roce 2024 pracovalo v ICT profesích přibližně **228 tisíc osob**, z toho téměř **135 tisíc ICT specialistů**, přičemž jejich počet se od roku 2017 zvýšil téměř o 80 %. Růst je však velmi nerovnoměrný. Prudce přibývají zejména vývojáři softwaru, zatímco počet techniků provozu, podpory a opravářů ICT zařízení klesá.^[21]

Napětí na trhu práce tak zůstává vysoké. V roce 2023 mělo **70,5 % českých podniků, které se snažily nabírat ICT specialisty, problém tato místa obsadit**. To byl po Německu jeden z nejvyšších podílů v EU. Současně mzda ICT specialistů v roce 2025 dosáhla téměř **100 tisíc Kč měsíčně**, tedy přibližně dvojnásobku průměru české ekonomiky.^[26]

České vysoké školy sice produkují rostoucí počet absolventů ICT oborů, jen v roce 2025 jich bylo rekordních **4 740**, nabídka pracovní síly ale zůstává omezená velmi nízkým zastoupením žen a vysokou geografickou koncentrací. Pozitivním faktorem je naopak mimořádně vysoký podíl zahraničních studentů, kteří již tvoří téměř třetinu studentů ICT.^[27]

Velikost a struktura ICT pracovní síly

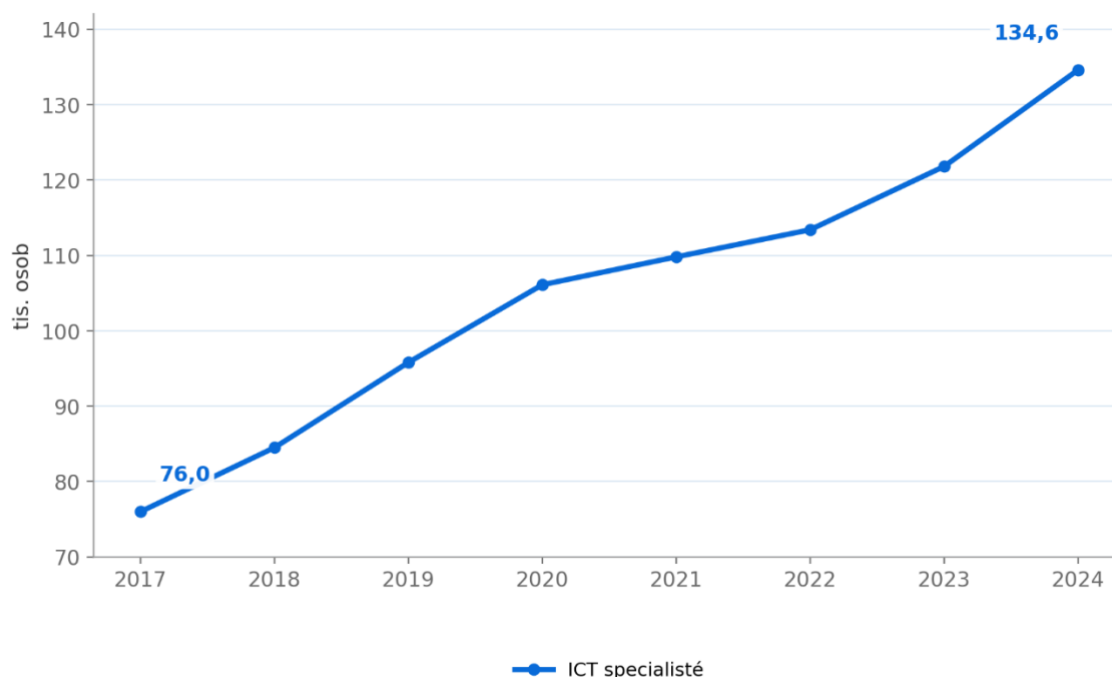
ICT pracovní síla je třeba odlišovat od zaměstnanosti přímo v ICT sektoru. ICT odborníci pracují také v průmyslu, bankovníctví, státní správě, zdravotnictví nebo profesních službách. Právě tato profesní definice lépe zachycuje množství digitálních kompetencí dostupných celé ekonomice. ČSÚ evidoval v roce 2024 přibližně **227,9 tisíce ICT odborníků**, kteří představovali **4,4 % zaměstnanosti**. Klíčovou skupinu tvořilo přibližně **134,6–135 tisíc ICT specialistů** – analytiků, programátorů, vývojářů, databázových specialistů, správců systémů a sítí či specialistů kybernetické bezpečnosti.^[21]

Dlouhodobý trend je však ještě důležitější než samotný počet. Mezi roky 2017 a 2024 se počet všech ICT odborníků zvýšil ze 192,5 na 227,9 tisíce, tedy o přibližně **18 %**. Počet vysoce kvalifikovaných ICT specialistů vzrostl ze 76 tisíc na 134,6 tisíce, tedy o **77 %**. ICT pracovní síla se proto nejen zvětšuje, ale výrazně se mění její kvalifikační struktura.^[21]

Nejrychleji rostoucí skupinou jsou **analytici a vývojáři softwaru a aplikací**. Jejich počet vzrostl z 50,6 tisíce v roce 2017 na 105,4 tisíce v roce 2024, tedy na více než dvojnásobek. Naproti tomu specialistů na databáze a sítě přibylo podstatně méně a počet techniků provozu a uživatelské podpory se snížil z 57,3 na 50,2 tisíce. Ještě výrazněji klesal počet techniků, mechaniků a opravářů ICT zařízení, a to ze 42,5 na 27,9 tisíce. **Český ICT trh práce se tak přesouvá od hardwarově a provozně**

orientovaných profesí k vývoji softwaru, datům a sofistikovanějším digitálním službám.^[21]

Graf 11: Růst počtu ICT specialistů v České republice v letech 2017-2024

Zdroj: ČSÚ, ICT odborníci a jejich mzdy. Tříletý klouzavý průměr.

Významná je také forma práce. V roce 2024 bylo mezi ICT specialisty přibližně **103,3 tisíce zaměstnanců a 31,2 tisíce OSVČ či podnikatelů**. Téměř čtvrtina specialistů tedy působila mimo standardní zaměstnanecký poměr. To odpovídá významu freelancingu, kontraktorských forem práce a dodavatelských vztahů v ICT.^[21]

Silná regionální koncentrace

ICT pracovní síla není v České republice rozmístěna rovnoměrně. Hlavní centra představují **Praha, Jihomoravský a Středočeský kraj**, přičemž Praha samotná koncentruje přibližně tři desetiny ICT specialistů. Podobná koncentrace je patrná už ve vzdělávání. V roce 2024 studovalo přibližně **70 % vysokoškolských studentů ICT oborů v Praze nebo Brně**.^[28]

To vytváří dvojí efekt. Silná technologická centra získávají výhodu hlubšího pracovního trhu a koncentrace firem, univerzit a výzkumných institucí. Ostatní regiony však mají omezenější přístup k odborníkům, což může zpomalovat digitalizaci tradičního průmyslu a veřejného sektoru mimo hlavní metropolitní oblasti.

Vzdělání, absolventi a genderová struktura

Vysokoškolské vzdělávání v ICT v posledních letech roste. Na konci roku 2025 studovalo na českých vysokých školách ICT obory **25 847 studentů**, oproti zhruba 20 tisícům v roce 2018. ICT tak představovaly **7,8 % všech vysokoškolských studentů**. Počet absolventů se zvýšil ze zhruba 3,8 tisíce v roce 2018 na **4 740 v roce 2025**, což je dosud nejvyšší hodnota dostupné časové řady. Z absolventů roku 2025 připadalo 2 918 na bakalářské, 1 734 na magisterské a 88 na doktorské studium.^[27]

Růst absolventů je pozitivní, jeho rozsah ale zatím neodpovídá dynamice poptávky. Jen počet ICT specialistů se mezi roky 2017 a 2024 zvýšil téměř o 59 tisíc osob. Roční produkce absolventů kolem 4–5 tisíc proto sama o sobě nemůže vysvětlit ani pokrýt růst pracovního trhu. Významnou roli proto musí hrát přesuny pracovníků z jiných oborů, rekvalifikace, pracovní migrace a absolventi zahraničních škol.^[27]

Zvláště důležitým zdrojem pracovního potenciálu jsou **zahraniční studenti**. V roce 2025 jich ICT obory studovalo 8 109, tedy **31 % všech ICT studentů**, a mezi absolventy bylo 1 443 cizinců. Schopnost udržet alespoň část těchto absolventů v České republice proto představuje jeden z nejrychlejších způsobů, jak zvýšit nabídku vysoce kvalifikované pracovní síly bez čekání na dlouhodobé změny domácí demografie.^[27]

Ženy představují největší nevyužitý potenciál

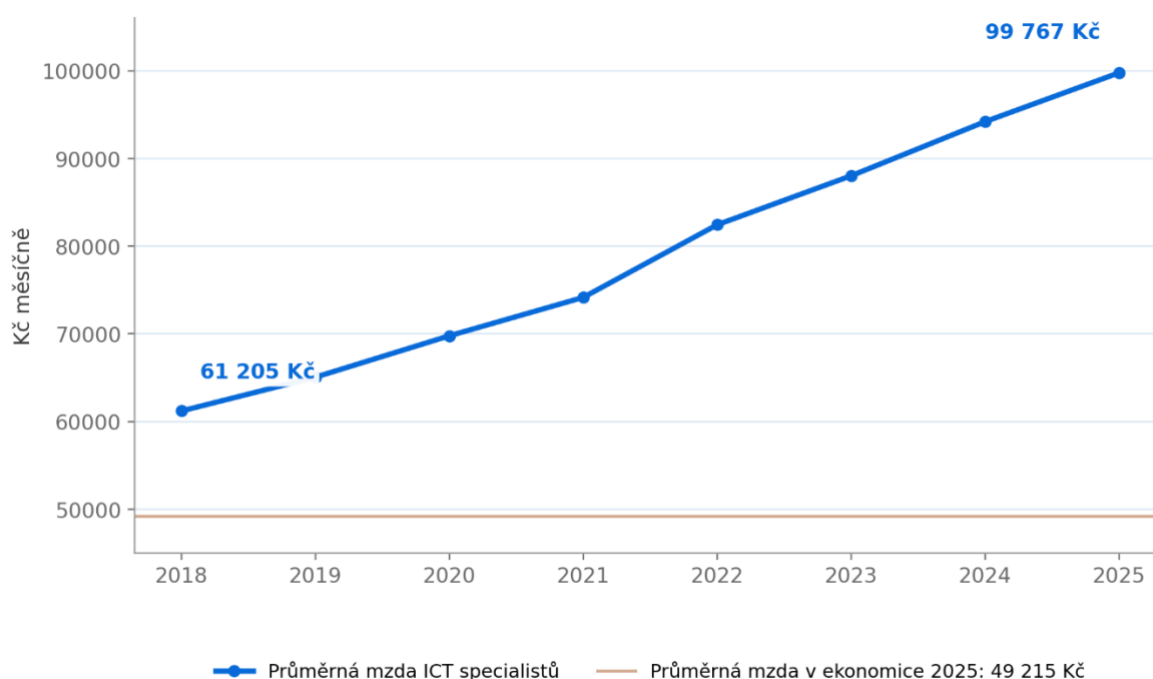
Nejvýraznější strukturální slabinou českého ICT sektoru je velmi nízké zastoupení žen. V roce 2024 tvořily ženy pouze **12,8 % českých ICT specialistů**. V harmonizovaných datech Eurostatu za rok 2025 činí jejich podíl **12,9 %**, vůbec nejméně v EU. Evropský průměr je 19,5 %. Například v Rumunsku tvoří ženy 27,8 %, ve Finsku 24,3 % a ve Švédsku 24,6 % ICT specialistů.^[29]

Situace se sice pomalu zlepšuje, protože počet žen-specialistek vzrostl z přibližně 7,4 tisíce v roce 2017 na 17,3 tisíce v roce 2024, ale rozdíl vůči mužům zůstává velmi vysoký. [21] Nízké zastoupení přitom vzniká již ve vzdělávacím systému. V roce 2025 studovalo ICT obory 4 612 žen, tedy necelých **18 % studentů**. Mezi 4 740 absolventy bylo 887 žen. ICT jsou tak podle ČSÚ nadále skupinou vysokoškolských oborů s nejnižším podílem žen. [27]

Mzdy, nabídka a poptávka po pracovní síle

Nedostatek kvalifikovaných pracovníků se výrazně promítá do jejich ceny. Průměrná hrubá měsíční mzda ICT specialisty vzrostla z **61 tisíc Kč v roce 2018 na 99 767 Kč v roce 2025**. Za sedm let tedy nominálně vzrostla přibližně o 63 %. Pro srovnání, průměrná mzda v celé české ekonomice činila v roce 2025 **49 215 Kč**. ICT specialista tak v průměru vydělával přibližně dvojnásobek celostátního průměru.^[21]

Graf 12: Vývoj průměrné mzdy ICT specialistů v České republice v letech 2018-2025

Zdroj: ČSÚ, ICT odborníci a jejich mzdy; ČSÚ, Průměrné mzdy 2025.

Rozdíly existují ale i uvnitř ICT. Analytici a vývojáři softwaru dosahovali v roce 2025 v širším profesním členění průměru 104 927 Kč, zatímco specialisté databází a sítí 86 572 Kč. ČSÚ v detailnějším členění uvádí u samotných vývojářů softwaru dokonce přibližně 117,8 tisíce Kč.^[21]

Výrazný je také rozdíl podle odvětví. ICT specialisté zaměstnaní v informačních a komunikačních činnostech pobírali v roce 2025 průměrně **107,8 tisíce Kč**, zatímco specialisté působící v průmyslu a stavebnictví 83,3 tisíce Kč. I tato hodnota je však výrazně nad celostátním mzdovým průměrem.^[21]

Z hlediska veřejné politiky je obzvláště významná **propast mezi soukromým a veřejným sektorem**. ICT specialista v soukromé mzdové sféře získával v roce 2025 průměrně **101 729 Kč**, zatímco v platové sféře (veřejný sektor) pouze **57 862 Kč**. Veřejný sektor tak při náboru stejné pracovní síly soutěží s trhem, který nabízí v průměru přibližně o tři čtvrtiny vyšší odměnu. To může komplikovat budování interních kapacit pro digitalizaci státu, kybernetickou bezpečnost a správu veřejných informačních systémů.^[21]

Nedostatek pracovníků přetrvává i přes vysoké mzdy

Nejpřesvědčivějším ukazatelem napětí na trhu práce přitom nejsou samotné počty inzerovaných pozic, ale schopnost podniků pracovníky skutečně získat. V roce 2023 mělo **70,47 % českých podniků, které ICT specialisty nabíraly nebo se je snažily nabrat, problém tato místa obsadit**. Průměr EU činil 57,5 % a vyšší údaj zaznamenalo mezi nejproblematictějšími zeměmi Německo se 72,4 %. Hlavními

evropskými příčinami byly nedostatek uchazečů, neodpovídající kvalifikace, vysoké mzdové požadavky a nedostatek zkušeností.^[26]

Řešení nedostatku pracovní síly je tak řešeno outsourcingem, který částečně nahrazuje chybějící interní pracovníky. V roce 2023 zajišťovali externí dodavatelé ICT funkce u **71,9 % podniků v EU**. To potvrzuje, že podniky nedostatek interních kompetencí řeší nejen náborem, ale také nákupem specializovaných služeb.^[26]

Tabulka 7: Vývoj trhu práce v ICT v letech 2017–2025

Rok	ICT odborníci celkem (tis.)	ICT specialisté (tis.)	Mzda ICT specialistů (Kč/měs.)	Ženy mezi specialisty	Absolventi VŠ ICT	Obtížně obsaditelný nábor
2017	192,5	76,0	n. d.	9,7 %	n. d.	n. d.
2018	200,5	84,5	61 205	9,7 %	3 802	n. d.
2019	209,5	95,8	65 058	9,8 %	3 606	n. d.
2020	219,8	106,1	69 777	10,5 %	3 673	n. d.
2021	226,3	109,8	74 157	11,5 %	3 801	n. d.
2022	226,1	113,4	82 441	12,0 %	3 585	n. d.
2023	223,2	121,8	88 025	12,2 %	3 947	70,5 %*
2024	227,9	134,6	94 197	12,8 %	4 466	n. d.
2025	n. d.	n. d.	99 767	n. d.	4 740	n. d.

*Podíl podniků, které nabíraly nebo se pokoušely nabrat ICT specialisty a měly problém místa obsadit: nejde o počet volných míst. Zaměstnanost za rok 2025 v národní časové řadě ČSÚ zatím není publikována. Údaje zaměstnanosti jsou tříleté klouzavé průměry.^[27]

Mezinárodní pozice a limity dalšího růstu

Harmonizovaná data Eurostatu ukazují, že v roce 2025 tvořili ICT specialisté **5,0 % zaměstnaných v EU**. V Česku to bylo 4,7 %. Česko tedy není z hlediska relativního počtu ICT specialistů evropským lídrem, před ním jsou například Německo, Finsko a především Švédsko. Od roku 2015 přitom podíl ICT specialistů v EU vzrostl o 1,5 procentního bodu a jejich počet dosáhl 10,45 milionu.^[30]

Tabulka 8: Mezinárodní srovnání ICT specialistů v roce 2025

Země	ICT specialisté na 1 000 zaměstnaných, 2025	Ženy mezi ICT specialisty, 2025
Švédsko	91,8	24,7 %
Lucembursko	89,4	22,0 %
Finsko	85,3	23,9 %
Nizozemsko	80,6	20,7 %
Česko	58,4	12,8 %
EU-27	50,3	19,5 %
Slovensko	45,2	16,8 %

Zdroj: Eurostat, *isoc_sks_itspt* a *isoc_sks_itsps*, 2025.

Hlavní limity nabídky

Prvním limitem je **velikost domácího vzdělávacího systému**. Přibližně 4,7 tisíce vysokoškolských absolventů ICT ročně představuje relativně malý přítok vzhledem k velikosti trhu a rychlosti růstu specializovaných profesí.^[27]

Druhým je **genderová nerovnováha**. Při zastoupení žen kolem 13 % mezi specialisty zůstává velká část potenciální pracovní síly mimo ICT. Český rozdíl oproti průměru EU přitom nelze vysvětlit obecně nízkou zaměstnaností žen, jde specificky o mimořádně nízkou účast v technologických profesích.^[29]

Třetím je **kvalifikační mismatch**. Poptávka se přesouvá ke komplexnějším profesím v softwaru, datech, AI, cloudových systémech a kybernetické bezpečnosti, zatímco tradičních technických ICT profesí ubývá. Historický vývoj českých dat tento strukturální posun zachycuje velmi zřetelně.^[21]

Čtvrtým limitem je **regionální koncentrace** a pátým **soutěž o pracovníky se zahraničím**.

V širším kontextu výzkumu a vývoje je problém pracovních kapacit zvláště důležitý. Eurostat uvádí, že z veřejných rozpočtů zemí EU směřovaly v roce 2025 na výzkum a vývoj prostředky odpovídající **0,69 % HDP**, přičemž u Česka se tento podíl mezi roky 2015 a 2025 snížil o 0,09 procentního bodu. Dostupnost lidského kapitálu tak musí být posuzována společně s otázkou, zda systém výzkumu a veřejné podpory vytváří dostatečně atraktivní podmínky pro vysoce kvalifikované odborníky.^[31]

Výhled a implikace pro politiku

V horizontu **dvou až tří let** lze očekávat pokračující nedostatek především u softwarových vývojářů, datových a AI specialistů, odborníků na cloudové technologie a kybernetickou bezpečnost. Neznamená to ale nutně pokračování dosavadního tempa růstu celkového počtu ICT pracovníků. Generativní AI a automatizace mohou snížit potřebu některých rutinnějších úloh, současně ale zvýšit poptávku po pracovnících schopných navrhovat, integrovat, zabezpečovat a řídit komplexní digitální systémy. Tento scénář odpovídá dosavadnímu českému trendu, kdy rychle roste počet vysoce kvalifikovaných vývojářů a současně klesá počet provozních a hardwarových techniků.^[21]

Ve **střednědobém horizontu kolem pěti let** bude důležitější změna struktury dovedností než prostý počet pracovníků. Cedefop očekává pokračující růst informačních a komunikačních činností a tlak na vysoce kvalifikované profese. Aktualizovaný evropský Skills Forecast z roku 2026 upozorňuje na rostoucí nedostatky u profesí s vysokou kvalifikací v důsledku kombinace nové poptávky, generační obměny a nesouladu kvalifikací. OECD obdobně označuje rozšiřování možností reskillingu a upskillingu za jeden z předpokladů zmírnění českého nedostatku dovedností.^[32]

Následující návrh pěti prioritních opatření proto vyplývá přímo z těchto zjištění:

1. **Výrazně rozšířit kapacitu ICT a příbuzných studijních programů**, zejména tam, kde je poptávka po absolventech dlouhodobě vyšší než nabídka. Prioritou by měly být software, AI, datová věda, čipy, cloud a kybernetická bezpečnost.^[27]
2. **Vytvořit systematickou cestu od zahraničního studenta k českému trhu práce.** Téměř třetina ICT studentů jsou cizinci, takže retenční politika může přinést výsledky rychleji než samotné navyšování domácí populační základny. Stávající programy CzechInvestu pro vysoce kvalifikované, klíčové a vědecké pracovníky poskytují infrastrukturu, na kterou lze navázat.^[27]
3. **Zvýšit účast žen prostřednictvím intervencí ještě před vysokou školou.** Samotné stipendium na vysoké škole přichází pozdě. Nízký podíl studentek ukazuje potřebu práce se středními školami, kariérním poradenstvím, mentoringem, stipendii a vazbou na konkrétní zaměstnavatele.^[27]
4. **Přesunout část podpory od jednorázových rekvalifikací k průběžnému upskillingu pracovníků.** Rychlá změna skladby profesí znamená, že význam budou mít kratší modulární kurzy v AI, datech, cloudu a kyberbezpečnosti navázané na potřeby podniků. OECD i Eurostat upozorňují na význam dalšího vzdělávání při nedostatku specializovaných dovedností.^[33]
5. **Řešit konkurenceschopnost veřejného sektoru při náboru technologických odborníků.** Rozdíl mezi průměrnou odměnou ICT

specialisty v soukromé a veřejné sféře dosahuje téměř 44 tisíc Kč měsíčně. Bez flexibilnějšího odměňování, odborných kariérních drah a možnosti využívat kombinované pracovní modely bude obtížné budovat interní kapacity státu v digitalizaci a kybernetické bezpečnosti.^[21]

Celkově tedy český problém nespočívá v absenci ICT talentu. Počet specialistů, studentů i absolventů roste. **Hlavní slabinou je, že nabídka kvalifikací roste pomaleji a méně rovnoměrně než jejich ekonomická hodnota a poptávka po nich.** Největší prostor ke zvýšení nabídky představují ženy, zahraniční studenti, rekvalifikace pracovníků z jiných oborů a užší propojení vysokých škol s podniky. Vzhledem k vysoké koncentraci firemního výzkumu a vývoje právě v ICT **je politika lidského kapitálu současně politikou inovací.** Bez dostatečného množství vývojářů, datových vědců, specialistů AI a kybernetické bezpečnosti tak nelze dlouhodobě zvyšovat ani objem technologického výzkumu a vývoje.

Veřejná podpora

Česká veřejná podpora výzkumu, vývoje a digitálních technologií se v posledních dvou letech **zaměřila na technologicky specifické nástroje.** Vedle tradičních horizontálních programů vznikly nástroje cílené přímo na vývoj digitálních řešení, umělou inteligenci, deep tech, polovodiče či kvantové technologie. OP TAK v roce 2025 otevřel samostatnou výzvu **Aplikace – vývoj digitálních řešení**, jejíž alokace byla pro vysoký zájem zvýšena z 1,5 na 2 mld. Kč. U výzvy **Aplikace – Deep Tech IV** byla alokace následně zdvojnásobena ze 2 na 4 mld. Kč. Program **TWIST** má na období 2025–2031 plánovanou státní podporu 5 mld. Kč a představuje dosud nejexplicitnější národní orientaci na strategické technologie.^{[34][35][36]}

Současně jsou však stále zřetelnější **limity objemu dostupné podpory.** Nejvýraznější příklad poskytuje druhá soutěž programu TWIST zaměřená na AI, ve které 318 návrhů požadovalo podporu ve výši **4,27 mld. Kč**, zatímco původní alokace činila 800 mil. Kč. Odborným hodnocením prošlo 251 projektů a 195 bylo doporučeno k podpoře, avšak disponibilní prostředky v červenci 2026 umožňovaly uzavřít smlouvy pouze s prvními 40 projekty za přibližně 630 mil. Kč. Ani uvažované navýšení soutěže na 1,2 mld. Kč by nepokrylo všechny projekty, které odborné hodnocení doporučilo.^[37]

Tento převis není izolovaným jevem. K 13. srpnu 2026 byla u všech vyhlášených dotačních výzev OP TAK evidována alokace přibližně 78,8 mld. Kč, zatímco podané žádosti požadovaly 120,83 mld. Kč. Objem podaných žádostí sám o sobě není objemem kvalitních projektů, protože část žádostí hodnocením neprojde. Vypovídající je proto zejména TWIST, ve kterém bylo ve druhé veřejné soutěži 195 projektů odborně doporučeno a prvních 40 uchazečů mělo být v červenci 2026 vyzváno k uzavření smlouvy. V první soutěži bylo ze 76 doporučených návrhů

k uzavření smlouvy vyzváno prvních 48. U Deep Tech IV stát na silnou poptávku reagoval navýšením alokace z 2 na 4 mld. Kč.^[38]

Zároveň není poptávka stejná u všech typů podpory. Výzva **Digitální podnik – Digitální technologie**, zaměřená především na pořizování technologií, softwaru, IT infrastruktury a služeb MSP, byla v únoru 2026 prodloužena. Pro podniky to představovalo možnost naplánovat investice s předstihem. Naproti tomu Deep Tech IV dosáhl limitu příjmu žádostí odpovídajícího 200 % původní alokace a ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO) jeho rozpočet následně zdvojnásobilo. To je podstatný signál pro nastavení budoucí politiky.^[39]

K tomu přistupuje váha odvětví ve výzkumu. V roce 2024 bylo v Česku na výzkum a vývoj ICT technologií vynaloženo **36,9 mld. Kč, tedy 25,1 % všech výdajů na výzkum a vývoj v zemi**. Z toho 28,1 mld. Kč připadalo na software, aplikace a ICT služby a 8,7 mld. Kč na ICT zařízení a elektronické součástky. Současně dosáhly celkové investice do ICT 372,4 mld. Kč, tedy 17,5 % všech investic a 4,6 % HDP. **ICT proto není pouze jedním z podporovaných sektorů: jde o technologickou infrastrukturu a výzkumnou kapacitu využívanou napříč ekonomikou.**^{[3][7]}

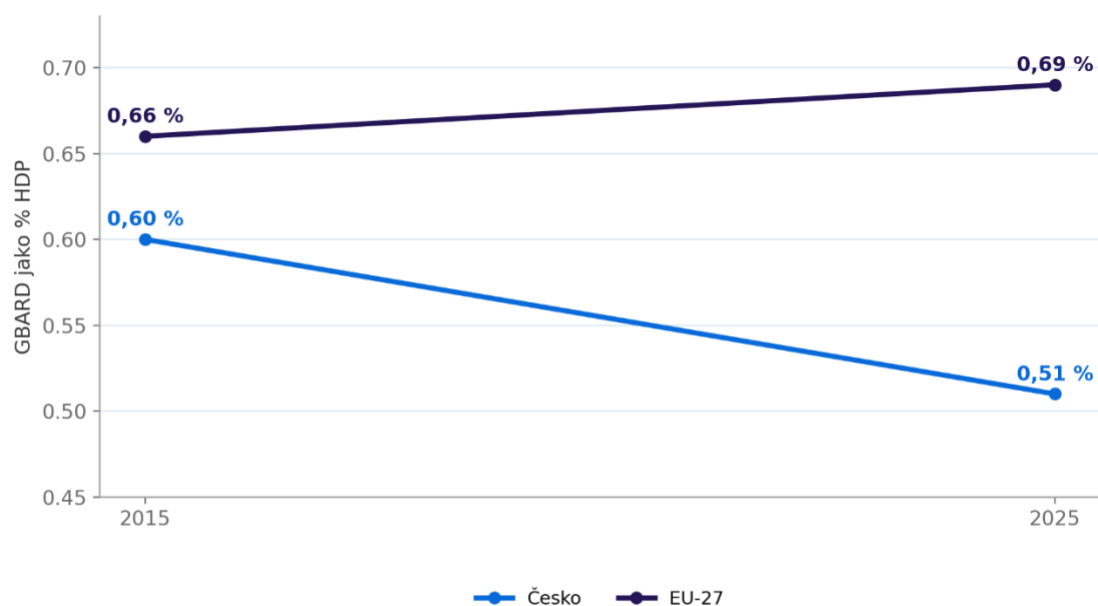
Celkový veřejný rámec však zůstává ve srovnání s EU relativně slabý. Podle předběžných údajů Eurostatu dosáhly vládní rozpočtové alokace na výzkum a vývoj (GBARD) v EU v roce 2025 **0,69 % HDP a 288,9 EUR na obyvatele**. U Česka odpovídají data GBARD přibližně **0,51 % HDP a 160,8 EUR na obyvatele**, tedy jen zhruba 56 % unijního průměru na hlavu. Zatímco objem českých prostředků v nominálním a per-capita vyjádření dlouhodobě roste, podíl GBARD na českém HDP mezi lety 2015 a 2025 klesl o 0,09 procentního bodu.^[40] Česko tak v evropském srovnání patřilo k zemím s nejvýraznějším poklesem tohoto poměru.

Veřejné financování výzkumu a vývoje: růst v korunách, slabší pozice vůči HDP

V českých datech ČSÚ činil konečný GBARD za rok 2024 **40,0 mld. Kč**, meziročně o 2,6 % více, ale představoval pouze **0,50 % HDP**. Šlo tak o nejnižší podíl na HDP od roku 2008. Ze státního rozpočtu bylo takto financováno 27,3 % všech výdajů na výzkum a vývoj v České republice.^[13]

Pro srovnání, skutečné celkové výdaje na výzkum a vývoj v české ekonomice dosáhly v roce 2024 **146,9 mld. Kč, tedy 1,82 % HDP**. Podnikové zdroje financovaly 93,1 mld. Kč a výzkum provedený přímo v podnikatelském sektoru představoval 95,0 mld. Kč. Národní veřejné zdroje poskytly 43,1 mld. Kč a veřejné zahraniční zdroje, především EU, dalších 9,2 mld. Kč. Rozdíly proti 40,0 mld. Kč GBARD jsou dány rozdílnou metodikou a okamžikem zachycení financování.^[9]

Graf 13: Vývoj veřejného financování výzkumu a vývoje v České republice a EU

Zdroj: Eurostat, gba_nabsfin07. Rok 2025 předběžný.

Tabulka 9: Vývoj veřejného financování výzkumu a vývoje, 2015–2025

Ukazatel	Dřívější hodnota	Nejnovější hodnota	Interpretace
GBARD ČR jako % HDP	přibližně 0,60 % v roce 2015	cca 0,51 % v roce 2025*	relativní priorita vůči velikosti ekonomiky klesala
GBARD EU jako % HDP	0,66 % v roce 2015	0,69 % v roce 2025*	EU jako celek mírně zvýšila intenzitu
GBARD na obyvatele ČR	přibližně 97 EUR v roce 2015	160,8 EUR v roce 2025*	růst přibližně o 66 %
GBARD na obyvatele EU	183,2 EUR v roce 2015	288,9 EUR v roce 2025*	růst o 57,7 %
GBARD ČR	40,0 mld. Kč v roce 2024 – konečný údaj ČSÚ	přibližně 43,3 mld. Kč v roce 2025*	nominální růst pokračuje
Obranný VaV jako podíl GBARD	—	ČR cca 0,8 %; EU cca 5,8 % v roce 2025*	výrazně odlišná struktura priorit

* Údaje za rok 2025 jsou u většiny zemí předběžné. Česká hodnota 43,3 mld. Kč a 160,8 EUR/obyv. je dopočet nad databází Eurostatu gba_nabsfin07; konečný český údaj může být následně revidován.

Tento vývoj ukazuje zdánlivý paradox. **Český stát v absolutním vyjádření vydává na výzkum a vývoj více peněz než před deseti lety, ale ekonomika a veřejné rozpočty rostly rychleji.** Intenzita veřejné podpory měřená vůči HDP se proto

nezvyšovala, ale spíše erodovala. To je zvláště důležité v okamžiku, kdy se v jiných zemích veřejná politika více orientuje na AI, polovodiče, obranné a dual-use technologie, kvantové technologie či digitální infrastrukturu.^[40]

Pozitivní je naopak posun ve struktuře českých nástrojů. Ještě před několika lety byla podpora digitální ekonomiky z velké části spojena s obecnou digitalizací a horizontálními programy výzkumu a vývoje. V letech 2024–2026 se vedle nich objevuje stále více **technologicky definovaných programů**: TWIST, Aplikace – digitální řešení, Deep Tech, nástroje STEP a specializovaná startupová podpora CzechInvestu. To je **kvalitativní změna, která českou politiku přibližuje evropskému směru strategické technologické autonomie**.^{[34][35][36][41]}

Technologická agentura ČR přitom zůstává významným horizontálním poskytovatelem aplikovaného výzkumu. V roce 2024 vydala na projekty výzkumu a vývoje přibližně 5 mld. Kč, z toho 1,5 mld. Kč v programu TREND. 1,8 mld. Kč z podpory směřovalo do soukromých podniků a přibližně 2 mld. Kč do veřejných vysokých škol.

Současný ekosystém podpory a jeho posun v letech 2024–2026

České technologické firmy dnes mohou využívat **několik vrstev veřejného financování**. Jednotlivé nástroje ale financují odlišné fáze. Od pre-seed startupů přes experimentální vývoj až po zavádění technologií a mají také rozdílné poskytovatele, pravidla, geografickou způsobilost i zdroje peněz.

Tabulka 10: Hlavní nástroje veřejné podpory ICT a výzkumu a vývoje v letech 2024–2026

Nástroj	Aktuální rozměr	Role pro ICT	Vývoj 2024–2026
OP TAK	celková alokace programu cca 81,5 mld. Kč; vyhlášené dotační výzvy 78,8 mld. Kč k 13. 8. 2026	podnikový VaV, digitalizace, infrastruktura, deep tech	silný posun k cíleným technologickým výzvám
Aplikace – digitální řešení	2,0 mld. Kč	vlastní SW, AI, kyberbezpečnost, fintech, robotika, cloud aj.	2025 navýšeno z 1,5 na 2,0 mld. Kč
Aplikace – Deep Tech IV	4,0 mld. Kč	AI, polovodiče, robotika, obrana, fotonika, sítě, pokročilé materiály aj.	2026 zdvojnásobeno z 2 na 4 mld. Kč
Digitální podnik – Digitální technologie	1,0 mld. Kč	adopce HW, SW, IT infrastruktury a služeb v MSP	příjem žádostí prodloužen, alokace nebyla rozdělena
TWIST	plán 5 mld. Kč pro 2025–2031	AI, polovodiče, kvantové a další strategické technologie	první dvě soutěže soustředěny na AI
TA ČR	v roce 2024 cca 5 mld. Kč na projekty VaV	aplikovaný výzkum napříč obory, včetně ICT	významný horizontální kanál, nikoli samostatná ICT obálka
Technologická inkubace CzechInvest	původně 680 mil. Kč, následně +100 mil. Kč	pre-seed a rané deep-tech/startupové projekty	do konce 2025 příslib 646,4 mil. Kč pro 260 startupů
Digitální Evropa	pracovní program EU 2025–2027 cca 1,3 mld. EUR	nasazování AI, cloud/data, kyberbezpečnost, dovednosti, EDIH	evropský, přímo soutěžený nástroj
Horizont Evropa	pracovní program 2025 celkem 7,3 mld. EUR; 1,6 mld. EUR na témata související s AI	výzkum a frontier R&I	evropská soutěž, výrazně vyšší konkurence

Údaje v tabulce nejsou mezi sebou přímo sčitatelné. OP TAK a TWIST představují české nebo české kohezní zdroje, zatímco Digitální Evropa a Horizont Evropa uvádějí evropské soutěžní rozpočty dostupné všem způsobilým uchazečům.^[38]

OP TAK je dnes z hlediska objemu klíčovým nástrojem podnikové podpory. K 13. srpnu 2026 činila celková alokace programu v přepočtu přibližně 81,5 mld. Kč, z toho bylo ve vyhlášených dotačních výzvách 78,8 mld. Kč. Podáno bylo 10 tisíc plus žádostí požadujících celkem 120,83 mld. Kč. Projekty s právním aktem představovaly 42,07 mld. Kč a proplaceno bylo 11,76 mld. Kč.^[38]

Z hlediska ICT je ale podstatná především změna charakteru programu. **Aplikace – vývoj digitálních řešení** nepodporuje pouhou digitalizaci firmy, ale experimentální vývoj nových digitálních produktů. Výzva explicitně pokrývá AI a machine learning, kyberbezpečnost, fintech, blockchain, kvantové technologie, pokročilou výrobu a robotiku, síťové technologie nebo healthtech. Výstupem může být software, digitální platforma, cloudová služba, AI řešení, nový algoritmus či bezpečnostní systém. Maximální výše podpory činí 50 mil. Kč na projekt. Alokace byla v červenci 2025 zvýšena z 1,5 na **2 mld. Kč**.^[34]

Ještě silnější signál vyslala výzva **Deep Tech IV**. Její původní alokace 2 mld. Kč byla v březnu 2026 zvýšena na **4 mld. Kč**, aby mohly být financovány všechny projekty doporučené hodnocením. Příjem žádostí byl přitom předčasně uzavřen po dosažení stanoveného limitu odpovídajícího 200 % původní alokace. Podporované

oblasti propojují digitální a fyzické technologie – AI, polovodiče, robotiku, elektroniku a fotoniku, síťové technologie, aerospace, obranné technologie či nové materiály.^[35]

TWIST jde ještě o krok dále. Program byl schválen v roce 2024 jako nástupce The Country for the Future a na období 2025–2031 má ze státního rozpočtu plánováno **5 mld. Kč**. Prioritně podporuje strategické technologie, zejména AI, polovodiče a kvantové technologie, a má spojovat podniky s vysokými školami a výzkumnými organizacemi. Výsledkem mohou být software, prototypy, ověřené technologie či další tržně využitelné výsledky aplikovaného výzkumu.^[36]

První soutěž TWIST zaměřená na AI ukázala již v roce 2025 silný převis. Ze 109 hodnocených návrhů bylo **76 odborně doporučeno**, ale dostupné prostředky umožnily původně vyzvat k uzavření smlouvy pouze prvních 48.^[42]

Druhá soutěž tento trend výrazně zesílila. Podniky předložily 318 návrhů za 4,27 mld. Kč při původní soutěžní alokaci 800 mil. Kč. Z 251 věcně hodnocených návrhů bylo 195 doporučeno k podpoře a MPO dne 15. července 2026 oznámilo, že prvních 40 uchazečů vyzve k uzavření smlouvy. Jejich projekty představovaly přibližně 630 mil. Kč. Ministerstvo následně uvedlo možnost navýšit soutěž až na 1,2 mld. Kč. To by umožnilo podpořit projekty přibližně do 76. místa v pořadí.^[37]

CzechInvest (CzechBusiness) doplňuje systém na opačném konci životního cyklu firmy. Technologická inkubace míří do pre-seed fáze, tedy do období, kdy technologická firma ještě zpravidla obtížně získává komerční kapitál. Do listopadu 2025 mělo 260 startupů příslibeno 646,4 mil. Kč. CzechInvest následně navýšil původní alokaci projektu 680 mil. Kč o dalších 100 mil. Kč. Agentura zároveň uváděla 1 726 firem, které od zahájení programu projeví zájem, a více než 577,9 mil. Kč soukromého kapitálu, který následně vstoupil do inkubovaných startupů.^[41]

Evropskou vrstvu představují zejména **Digitální Evropa a Horizont Evropa**. Digitální Evropa je zaměřena především na nasazování a kapacity – AI, cloud a data, kybernetickou bezpečnost, pokročilé digitální dovednosti, evropská digitální inovační centra a digitalizaci veřejných služeb. Pracovní program na období 2025–2027 vyčlenil na tyto priority přibližně **1,3 mld. EUR**.^[43]

Horizont Evropa naopak financuje zejména výzkum a inovace. Evropská komise pro pracovní program 2025 vyčlenila celkem **7,3 mld. EUR** a uváděla přibližně **1,6 mld. EUR na témata spojená s AI**. 36 % financování Horizontu má přispívat k digitální transformaci. Dvě výzvy Clusteru 4 „**Digital, Industry and Space**” otevřené v roce 2025 měly dohromady rozpočet přes 536 mil. EUR.^[44]

Účast českých podniků v evropských programech současně ukazuje prostor pro posílení schopnosti vést velké mezinárodní projekty. Analýza veřejného snapshotu CORDIS k 6. srpnu 2026 identifikovala 2 502 projektů Horizontu Evropa koordinovaných podniky v celkovém příspěvku Evropské komise 11,327 mld. EUR. Podniky z Česka koordinovaly 17 z nich. Celkový příspěvek Evropské komise na tyto

projekty činil 103,9 mil. EUR, tedy 0,92 % objemu firemně koordinovaných projektů v analyzovaném souboru. Na samotné české koordinující subjekty přitom připadalo 33,1 mil. EUR. Údaj proto popisujeme jako „koordinaci projektů za“, nikoli jako částku, kterou české firmy získaly. Pro srovnání Dánsko koordinovalo 53, Estonsko 33 a Rakousko 102 projektů.^[45]

Výsledkem je tedy poměrně rozsáhlý ekosystém, nikoliv absence veřejné podpory. **Hlavní problém spočívá v jeho kapacitě, návaznosti a struktuře.**

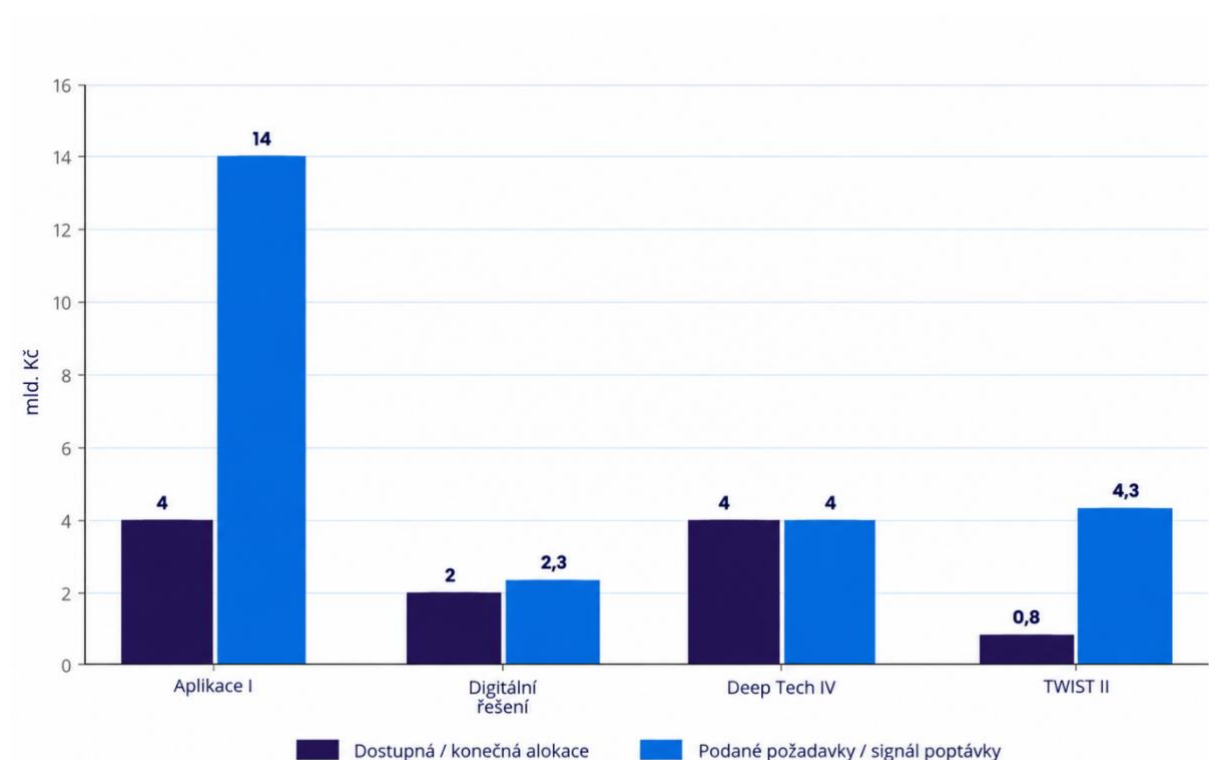
Poptávka firem, nabídka podpory a strukturální mezery

Nejlepší empirický test vhodného objemu podpory neposkytuje politické prohlášení, ale chování samotných firem. Přehled posledních výzev ukazuje výrazně odlišnou poptávku podle typu intervence.

Tabulka 11: Poptávka po vybraných programech a dostupná alokace

Výzva / program	Období	Alokace	Podané požadavky / signál poptávky	Počet projektů	Poměr poptávka / alokace
OP TAK – všechny dotační výzvy	stav k 13. 8. 2026	78,8 mld. Kč	120,83 mld. Kč	10 tis. + žádostí	cca 153 %
Aplikace I	současné období OP TAK	4,0 mld. Kč	cca 14,3 mld. Kč	cca 757	cca 358 %
Aplikace – digitální řešení	2025	pův. 1,5 → 2,0 mld. Kč	cca 2,3 mld. Kč	176	cca 114 % vůči konečné alokaci
Deep Tech IV	2025–2026	pův. 2,0 → 4,0 mld. Kč	cca 4,0 mld. Kč	157	cca 200 % původní alokace
TWIST – druhá AI soutěž	2025–2026	pův. 0,8 mld. Kč	4,27 mld. Kč	318	cca 534 %
Digitální podnik – Digitální technologie	2025–2026	1,0 mld. Kč	méně než 1 mld. Kč; výzva prodloužena	n. d.	pod 100 % v době prodloužení

Graf 14: Poptávka a dostupná alokace u deep-tech výzev

Zdroj: MPO/API; údaje uvedené ve studii. Podané požadavky nejsou totéž jako schválené projekty.

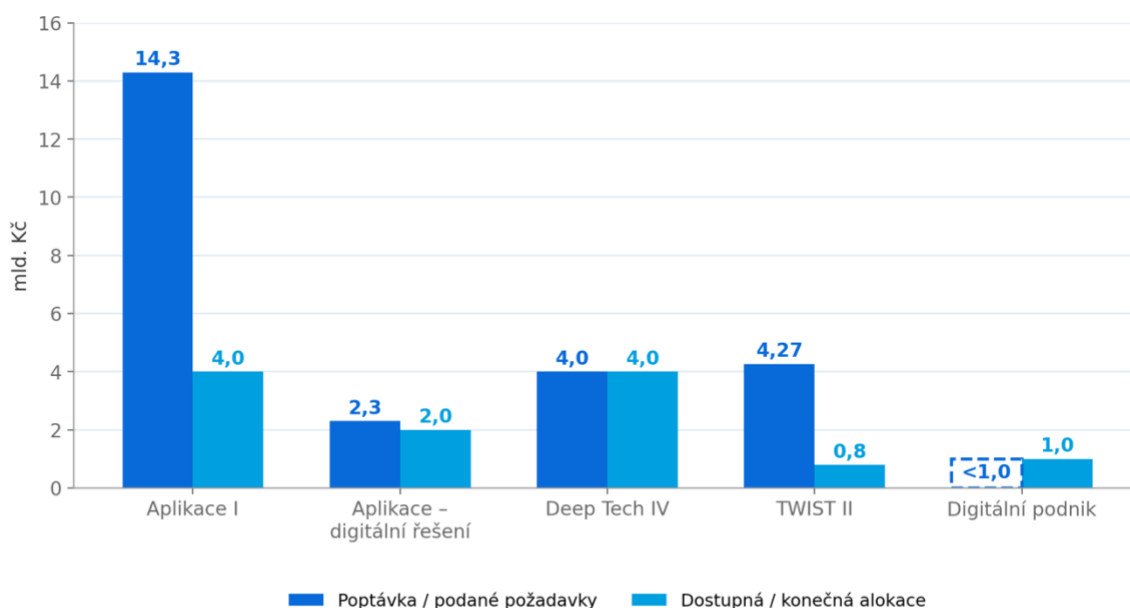
* Podané požadavky nejsou totéž jako kvalitní či schválené projekty. Zejména celková čísla OP TAK zahrnují i žádosti následně vyřazené. U TWIST lze kvalitu poptávky posoudit lépe, protože ze 251 věcně hodnocených návrhů bylo 195 odborně doporučeno k podpoře. Údaje OP TAK se navíc průběžně mění s administrací projektů.^[38]

Právě **TWIST** představuje nejpřesvědčivější důkaz nedostatku kapacity. Požadovaných 4,27 mld. Kč odpovídalo více než **pětinásobku původní alokace**. Ještě důležitější je ale odborné hodnocení: 195 projektů bylo doporučeno, avšak první disponibilní rozpočet pokryl jen 40. To znamená, že omezení nevznikalo pouze kvůli množství nekvalitních žádostí, ale také kvůli nedostatku prostředků na již pozitivně hodnocené projekty.^[46]

Podobná dynamika je vidět u **Deep Tech**. Zde ale stát reagoval způsobem, který může sloužit jako **příklad dobré praxe**: po silném zájmu zvýšil prostředky ze 2 na 4 mld. Kč, aby bylo možné financovat všechny projekty doporučené v hodnocení. To ukazuje, že systém umí v případě dostupných zdrojů prostředky přesouvat k oblastem s vysokou absorpcí.^[35]

Na druhé straně stojí výzva **Digitální podnik – Digitální technologie**. Jejím cílem je zvýšení digitální vyspělosti MSP prostřednictvím nákupu technologií, softwarových řešení, IT infrastruktury a služeb. MPO v únoru 2026 prodloužilo příjem žádostí z 18. února na 17. dubna **výslovně proto, že přidělená alokace nebyla rozdělena**.^[39]

Graf 15: Srovnání poptávky a dostupné alokace ve vybraných výzvách

Pozn.: U Digitálního podniku není přesná hodnota poptávky v podkladu uvedena; přerušovaný obrys značí pouze „méně než 1 mld. Kč“.
Zdroj: API/MPO a program TWIST podle Tabulky 9 v analýze; [53]–[55].

To ukazuje na důležitý strukturální rozdíl

Ve veřejné debatě se často pod jeden pojem „podpora digitalizace“ spojují dvě velmi odlišné intervence:

Digitalizace podniku znamená, že firma pořizuje existující software, robot, informační systém, cloudovou službu nebo jiné řešení a využívá je ke zvýšení své produktivity. To může být ekonomicky velmi užitečné, ale technologické know-how vzniká často u dodavatele.

Digitální výzkum a vývoj naproti tomu znamená, že firma sama vytváří nový algoritmus, AI model, kyberbezpečnostní systém, software, čipové řešení, robotický systém nebo jinou technologii. Nese vyšší technické riziko, zaměstnává výzkumné a vývojové pracovníky a při úspěchu vytváří duševní vlastnictví či znalost, kterou lze opakovaně komercializovat.

Současná data naznačují, že právě druhá skupina může mít v Česku **vyšší neuspokojenou poptávku po podpoře a investicích ze strany státu**. To neznamena zrušit programy na digitální adopci, které mají zejména u menších firem smysl, ale při omezené budoucí obálce je vhodné rozlišovat jejich očekávaný ekonomický efekt od podpory a investic do skutečného výzkumu a vývoje.^[39]

Fragmentace systému

Druhou slabinou je rozdělení podpory mezi mnoho institucí a režimů. Firma vyvíjející například nový AI produkt může podle fáze projektu vstupovat do Technologické inkubace CzechInvestu, TWIST, OP TAK/Aplikace, některého

programu TA ČR, Horizontu Evropa nebo Digitální Evropy. Každý z nástrojů má jiná pravidla, harmonogram, způsobilé výdaje, míru podpory a administrativní systém.^{[34][36][41][43][44][47]}

Pluralita nástrojů sama o sobě není problém. Různé fáze inovace vyžadují různé mechanismy. Slabinou je **nedostatečně zřetelná návaznost mezi nimi**. Technologická inkubace explicitně pracuje s ranou pre-seed fází. Aplikace a TWIST podporují průmyslový výzkum a experimentální vývoj, evropské programy nabízejí další R&I a deployment. Z dostupné struktury ale není patrný stejně robustní domácí nástroj pro další fázi, kdy úspěšná technologická firma potřebuje desítky až stovky milionů korun růstového kapitálu na expanzi, mezinárodní prodej, infrastrukturu a rychlé škálování.

Analytická syntéza dostupných nástrojů; nejde o úplný katalog všech programů.

Tento problém nelze řešit pouze většími objemy jedné formy podpory. Pro pozdější fáze jsou vedle přímé veřejné podpory potřebné i návratné finanční nástroje, veřejno-soukromé fondy, záruky, úvěry a kofinancování růstového kapitálu. Česká ekonomika je kapitálově mělká v obou vrstvách současně, takže nejde o volbu mezi nimi, ale o rozšíření nabídky nástrojů. **O hranici mezi nenávratnou a návratnou formou podpory rozhoduje především povaha podporované činnosti, míra technologického rizika, nejistota výsledku a dostupnost zastavitelného aktiva.** U raného aplikovaného výzkumu a u vývoje softwaru, kde mzdové náklady tvoří přibližně 82 % výdajů a kapitálové výdaje kolem 5 % a výsledkem bývá kód, algoritmus či know-how, zůstává přímá podpora nosnou složkou mixu. Ve fázi komerčního škálování naopak roste význam návratných a kapitálových nástrojů. Na agregátní úrovni EU zůstávají podle State Aid Scoreboardu u cíle výzkumu, vývoje a inovací dominantním nástrojem přímá veřejná podpora, doplněné daňovými a návratnými nástroji.

Proč by ICT sektor měl při prioritizaci veřejných prostředků získat vyšší váhu

Argument pro vyšší prioritu ICT není založen pouze na tom, že jde o rychle rostoucí nebo politicky atraktivní oblast. Je založen především na **struktuře českého výzkumu a investic**.

V roce 2024 dosáhly celkové výdaje na výzkum a vývoj v Česku 146,9 mld. Kč. Z toho **36,9 mld. Kč připadalo na výzkum a vývoj v ICT**, což představovalo **25,1 % veškerého českého výzkumu a vývoje**. Samotné ICT technologie tak koncentrují zhruba čtvrtinu výzkumných prostředků v celé ekonomice.^{[7][9]}

Navíc jde převážně o software a služby, což ukazuje následující tabulka.

Tabulka 12: Struktura výdajů na výzkum a vývoj v oblasti ICT podle zaměření v roce 2024

Oblast ICT VaV, 2024	Výdaje	Podíl na ICT VaV
Software, aplikace a ICT služby	28,1 mld. Kč	cca 76 %
ICT zařízení a elektronické součástky	8,7 mld. Kč	cca 24 %
ICT celkem	36,9 mld. Kč	100 %

Zdroj: ČSÚ. Zaokrouhlení způsobuje drobný rozdíl v součtu.^[7]

Tato struktura má význam pro strategii veřejné podpory. U softwarového výzkumu a vývoje tvoří podstatnou část nákladů kvalifikovaná práce vývojářů, datových analytiků, AI specialistů a dalších výzkumných pracovníků. Výsledným aktivem často není stroj nebo budova, ale **zdrojový kód, algoritmus, model, databáze, digitální platforma nebo know-how**. Programy konstruované primárně kolem pořizování hmotných investic proto tento typ inovací zachycují hůře než programy Aplikace nebo TWIST, které explicitně připouštějí personální náklady a výsledky v podobě softwaru.^{[34][36]}

Přesah do celé ekonomiky

Veřejný argument pro ICT je silný i proto, že jeho přínosy nekončí v samotném ICT sektoru. V roce 2024 investovala česká ekonomika do ICT vybavení a softwaru **372,4 mld. Kč**, což odpovídalo 17,5 % všech investic a 4,6 % HDP. Z toho přibližně 276,9 mld. Kč připadalo na software. Digitální technologie jsou tedy kapitálovým vstupem využívaným průmyslem, bankovníctvím, logistikou, zdravotnictvím, energetikou i veřejnými službami.^[3]

To vytváří **spillover efekt**. Veřejně podpořený vývoj například AI algoritmu, kyberbezpečnostního nástroje nebo průmyslového **softwaru může zvýšit produktivitu více podniků než pouze jeho původního vývojáře**. Ekonomická návratnost veřejné intervence proto může přesahovat výnos samotného příjemce. Z tohoto pohledu tak nejde jen o podporu, ale o formu investice ze strany státu.

Druhým specifikem je **škálovatelnost**. Digitální produkt vytvořený jedním českým vývojovým týmem může být po dokončení prodáván na řadě zahraničních trhů, aniž by bylo nutné pro každý další kus budovat odpovídající výrobní kapacitu. To neznamena nulové náklady na růst. Významné jsou z tohoto pohledu položky jako marketing, cloudová infrastruktura, lokalizace, compliance nebo zákaznická podpora. Ale hraniční náklady jsou u řady digitálních produktů nižší než u materiálově náročné výroby. Právě proto lze technologickou podporu spojovat nejen s výzkumem a vývojem, ale také s růstem exportu služeb a tvorbou nehmotných aktiv.

Veřejná podpora podniků není vzhledem k soukromému výzkumu a vývoji vysoká

České podniky jsou přitom hlavním motorem domácího výzkumu. **V roce 2024 provedl podnikatelský sektor výzkum a vývoj za 95,0 mld. Kč**, což představuje přibližně dvojnásobek výdajů vládního a vysokoškolského sektoru dohromady. Výzkum byl financován převážně z podnikových zdrojů, které dosáhly 93,1 mld. Kč.^[9]

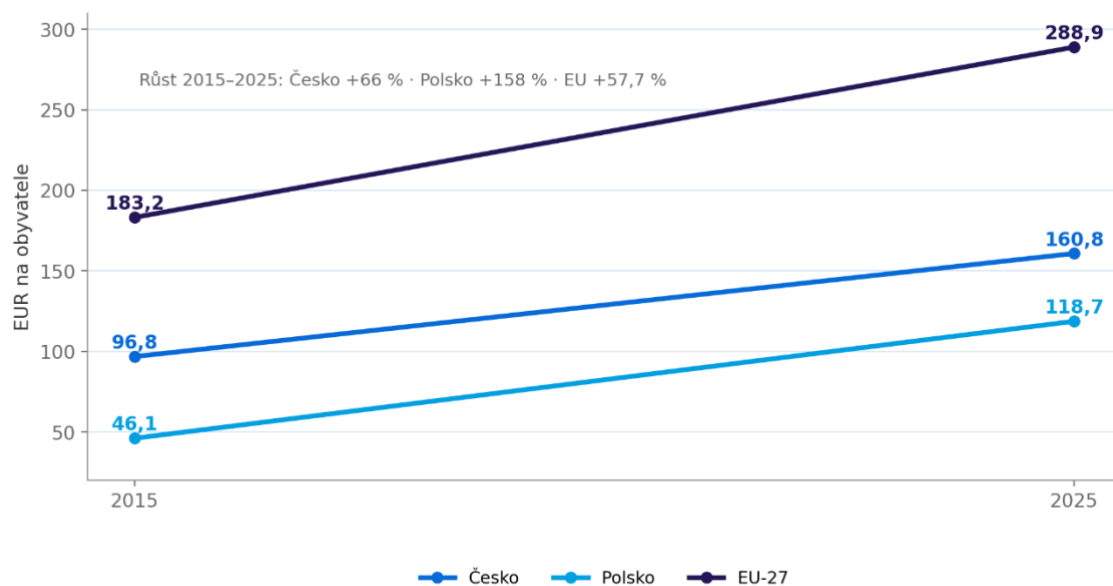
Přímé financování výzkumu a vývoje v soukromých podnicích ze státního rozpočtu v roce 2024 **meziročně kleslo o 9,8 %**. **Celkové podnikové výdaje na výzkum a vývoj přitom pokračovaly v růstu**. Delší řada ukazuje totéž. Veřejné národní zdroje směřující do podnikatelského sektoru činily 4,68 mld. Kč v roce 2019 a 4,32 mld. Kč v roce 2024. Nominálně jde o pokles o 7,8 %, po přepočtu indexem spotřebitelských cen do cen roku 2019 o zhruba **34 %**. Souběžně se snížily i zdroje z EU směřující do podnikatelského sektoru, a to z 3,02 mld. Kč (2022) na 1,69 mld. Kč (2024).^[9] **Veřejné programy by přitom měly být koncentrovány tam, kde mohou vyvolat dodatečné soukromé investice a pozitivní externality.**^[48]

Veřejné financování zároveň zaostává za evropským měřítkem

V roce 2025 připadalo podle GBARD v EU na jednoho obyvatele v průměru **288,9 EUR**, zatímco česká hodnota činila přibližně **160,8 EUR**. Česká veřejná výzkumná alokace tak odpovídala jen asi 56 % unijního průměru na obyvatele. Z hlediska HDP byl rozdíl 0,51 % proti 0,69 %.^[40]

Zajímavá je ale i dynamika konkurentů v regionu. Zatímco české GBARD na obyvatele mezi lety 2015 a 2025 vzrostlo přibližně o 66 %, Polsko zaznamenalo podstatně rychlejší růst. Eurostat uvádí, že celkový polský GBARD vzrostl mezi lety 2015 a 2025 z 1,754 mld. EUR na 4,333 mld. EUR. Pro českou technologickou politiku je toto srovnání vysoce relevantní. Konkurence roste nejen globálně, ale i uvnitř střední Evropy.^[40]

Graf 16: Polsko dohání Česko v rozpočtových alokacích na výzkum a vývoj per capita

Zdroj: Eurostat, gba_nabsfin07. Rok 2025 předběžný.

Kolik veřejné podpory směřuje do ICT a jak se vyvíjí

Při srovnání není podstatné jen to, jak si stojíme ve veřejném rozpočtovém úsilí s evropským průměrem. Důležité je i to, jak je veřejná podpora rozdělena **uvnitř** podnikatelského sektoru a jak se toto rozdělení vyvíjí v čase.

Ve standardně vymezeném ICT sektoru podle OECD/ČSÚ realizovaly podniky v roce 2024 výzkum a vývoj za 26,30 mld. Kč. Z podnikových zdrojů přitom pocházelo 25,33 mld. Kč, tedy 96,3 %. Veřejné národní zdroje představovaly 502,3 mil. Kč (1,9 %), zdroje EU potom 447,4 mil. Kč (1,7 %) a ostatní zdroje přibližně 22,3 mil. Kč. Standardní ICT sektor tak představoval 27,7 % celkových výdajů na výzkum a vývoj provedených podnikatelským sektorem (BERD) a připadalo na něj přibližně 11,6 % veřejných národních zdrojů financujících podnikový výzkum a vývoj.

Tabulka 13: Zdroje financování výzkumu a vývoje standardního ICT sektoru v roce 2024

Zdroj financování	mil. Kč	Podíl
Podnikové zdroje	25 329	96,3 %
Veřejné národní zdroje	502,3	1,9 %
Zdroje EU	447,4	1,7 %
Ostatní zdroje	22,3	0,1 %
Celkem	26 301	100,0 %

Zdroj: ČSÚ, Roční výkaz o výzkumu a vývoji VTR 5-01; individuální tabulace pro AAVIT, srpen 2026 (Aavit_VaV_ICT.xlsx).

Nepřímá podpora výzkumu a vývoje jako doplněk

Vedle přímé podpory existuje nepřímá podpora v podobě odpočtu výdajů na výzkum a vývoj od základu daně. V roce 2024 jej uplatnilo **721 podniků**, nejméně od roku 2010. Odečteno bylo 17,5 mld. Kč, což odpovídá daňové úspoře 3,7 mld. Kč. Přímou veřejnou podporu ze státního rozpočtu nebo ze zdrojů EU přitom čerpalo **1 238 podniků**. ČSÚ navíc uvádí, že menší a domácí firmy preferují přímou podporu a odpočet se koncentruje u velkých podniků (2,8 mld. Kč proti 0,9 mld. Kč u malých a středních) a u podniků pod zahraniční kontrolou (2,5 mld. Kč proti 1,1 mld. Kč u domácích).

V mezinárodním srovnání financuje Česko z daňové podpory přibližně 3 % podnikového výzkumu a vývoje, Polsko 6 %, Slovensko 7 %, Rakousko 8 %. Oba nástroje nejsou zaměnitelné. Odpočet nefunguje pro podniky, které dosud nemají dostatečný daňový základ, tedy typicky pro rychle rostoucí technologické firmy ve fázi škálování.^[49]

Implementační připravenost jako kritérium

O účinnosti nástroje přitom nerozhoduje jen jeho objem a nastavení, ale také to, jak rychle a spolehlivě se prostředky dostanou k příjemci. Pro srovnávání nástrojů napříč typy podpory jsou proto vhodné dva ukazatele, které dnes nejsou systematicky sledovány:

- **doba od vyhlášení výzvy k proplacení** prostředků příjemci,
- **podíl alokace, který se skutečně dostane k příjemcům**, oproti alokaci vyhlášené.

Rozšiřování kteréhokoli nástroje (návrtného i nenávrtného) má být vázáno na doloženou schopnost jej doručit v deklarovaném objemu a čase. Nástroj s funkční

administrativou a měřitelnou absorpcí má hodnotu i sám o sobě, protože jej lze využít okamžitě.

Tři režimy veřejného financování výzkumu

Debata o tom, koho a za jakých podmínek lze veřejně podpořit, se často komplikuje tím, že jsou zaměřovány tři odlišné režimy veřejného financování, z nichž každý má vlastní pravidla a podmínky.

Národní prostředky rozdělované v České republice.

- Programy financované ze státního rozpočtu podle zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků — **zejména TREND a TWIST a programy Technologické agentury ČR**. Od 1. ledna 2027 má tuto úpravu nahradit zákon č. 328/2025 Sb., o výzkumu, vývoji, inovacích a transferu znalostí. [50] Jde o veřejnou podporu ve smyslu unijních pravidel a maximální míra podpory je limitována obecným nařízením o blokových výjimkách, o nastavení programu, jeho objemu i o zaměření výzev ale rozhoduje Česká republika. Zákon sám žádné intenzity nestanoví. Podpora musí být poskytnuta v souladu s předpisy Evropské unie upravujícími státní podporu výzkumu, vývoje a inovací. Režim zároveň nemá žádné územní omezení.^[51]

Prostředky Evropské unie rozdělované v České republice.

- Operační programy kohezní politiky, v podnikovém výzkumu a digitalizaci především **OP TAK**. Také jde o veřejnou podporu, navíc se ale uplatňují pravidla kohezní politiky včetně kategorizace regionů podle hospodářské vyspělosti. **Právě zde například vzniká vyloučení Prahy**. Nikoli rozhodnutím o výzkumné politice, ale tím, že Praha je více rozvinutým regionem.

Prostředky Evropské unie rozdělované na úrovni Evropské unie.

Horizont Evropa a Digitální Evropa v přímém řízení Evropské komise. Tyto programy nejsou veřejnou podporou poskytovanou členským státem.

Územní rozměr: kam veřejné prostředky na výzkum směřují

Veřejná podpora výzkumu a vývoje má vedle své sektorové také výraznou územní dimenzi. Rozložení výzkumných kapacit, podnikových investic i veřejných institucí není v České republice rovnoměrné a **jednotlivé regiony se proto liší nejen objemem realizovaného výzkumu a vývoje, ale také strukturou jeho financování a dostupností jednotlivých nástrojů veřejné podpory**.

Specifický případ představuje Praha. Na jedné straně jde o největší centrum českého výzkumu a vývoje a zároveň o region s mimořádnou koncentrací podnikového ICT výzkumu. Na straně druhé však Praha nemá přístup ke stejné kohezní vrstvě přímé podpory jako ostatní regiony. Pro správnou interpretaci této situace je proto nutné rozlišovat mezi celkovým objemem veřejných prostředků

směřujících do výzkumu v regionu a dostupností přímé podpory pro podnikatelský sektor.

Praha jako koncentrované centrum českého výzkumu

Praha je dlouhodobě největším českým centrem výzkumu a vývoje. V roce 2024 zde bylo vynaloženo 60,2 mld. Kč na výzkum a vývoj, tedy 41,0 % celkových českých výdajů, přestože Praha vytvářela přibližně 27 % českého HDP. Regionální intenzita výzkumu a vývoje dosáhla 2,8 % pražského HDP oproti 1,82 % za Českou republiku jako celek.^{[52][53]}

Výrazná je rovněž podniková složka. V roce 2024 byl v Praze v podnikovém ICT sektoru proveden výzkum a vývoj za 16,60 mld. Kč, zatímco v celé České republice za 26,30 mld. Kč. **Praha tak koncentrovala 63,1 % podnikového výzkumu a vývoje standardně vymezeného ICT sektoru.** V roce 2017 činil stejný podíl 51,3 %, takže se za sedm let zvýšil o téměř 12 procentních bodů. To je podstatně vyšší koncentrace než u podnikového výzkumu a vývoje napříč všemi odvětvími, kde Praha představuje zhruba třetinu republikového objemu.^[14]

V roce 2024 pracovalo v pražském podnikovém výzkumu a vývoji v ICT 7 570 přepočtených pracovníků (FTE). Výzkum a vývoj zde provádělo 172 ICT podniků, z toho 25 podniků vykazovalo roční výdaje na výzkum a vývoj nejméně 100 mil. Kč. Většinu pražských kapacit tvořily ICT služby. Na ně připadalo 16,15 mld. Kč výdajů a 7 334 FTE, zatímco ICT průmysl vykázal 446 mil. Kč a 235 FTE. **Pražský ICT ekosystém je tedy nejen velký, ale také výrazně orientovaný na služby a software.**

Praha je současně silným centrem ICT pracovního trhu. Dle dat je zde koncentrováno 66,4 tisíce ICT odborníků, tedy 29,7 % českého celku. Kvalifikační struktura je navíc posunuta směrem k specialistům, inženýrům a manažerským profesím. V roce 2024 dosahovala průměrná hrubá mzda pražských ICT specialistů 105 816 Kč měsíčně.^[54]

Ekosystém: univerzity, výzkumná infrastruktura, startupy a korporátní vývoj

Koncentrace výzkumu a vývoje je doplněna hustou sítí univerzitních, výzkumných a inovačních institucí. Mezi klíčové technologické aktéry patří zejména ČVUT a jeho CIIRC, Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy, VŠE, Pražský inovační institut, prg.ai, Operátor ICT a další specializované platformy. Regionální inovační strategie hlavního města mezi pražské specializace výslovně řadí oblasti spojené s AI, softwarem a dalšími digitálními technologiemi.^{[55][56]}

Pražský startupový ekosystém je podle Prague Report 2025/Dealroom oceněn na 19,2 mld. EUR a soustřeďuje více než 300 firem podpořených venture kapitálem.^[57] Praha zároveň hostí významné vývojové aktivity nadnárodních technologických a life-science společností.

Veřejná podpora: omezení kohezní vrstvy, nikoli obecné vyloučení Prahy

Pražský případ je důležitý také pro nastavení veřejné podpory výzkumu a vývoje. **Praha není z veřejné podpory podnikového výzkumu a vývoje obecně vyloučena. Omezení se týká především kohezní vrstvy podpory, konkrétně Operačního programu Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost (OP TAK), jehož podporované území je vymezeno jako Česká republika mimo region NUTS 2 Praha.** Toto územní omezení je vlastností konkrétního kohezního programu, nikoli obecným pravidlem evropské nebo české veřejné podpory.^[58]

Pražské podniky proto mohou využívat národní programy, jako jsou **TREND Technologické agentury ČR** nebo **TWIST Ministerstva průmyslu a obchodu**, stejně jako přímo řízené programy EU, zejména **Horizont Evropa** a **Digitální Evropa**. U těchto nástrojů není způsobilost obecně podmíněna realizací projektu mimo Prahu.^{[59][47][60]}

Problém Prahy tedy nespočívá v obecném zákazu veřejné podpory, ale v mezeře mezi jednotlivými vrstvami podpůrného systému. Zatímco národní a evropské programy zůstávají dostupné, pražské podniky nemají přístup ke srovnatelné přímé kohezní podpoře, která je v ostatních regionech poskytována mimo jiné prostřednictvím OP TAK. V kohezně financované vrstvě jsou pro pražské MSP dostupné například návratné nástroje včetně InvestEU. Ty mohou být důležitou součástí finančního mixu, samy však nenahrazují přímou podporu technologicky rizikového podnikového výzkumu a vývoje. **Smyslem proto není stavět nenávratné a návratné nástroje proti sobě, ale zajistit jejich vhodnou návaznost podle fáze a rizikovosti projektu.**^[61]

Praha získává vysoký podíl veřejných prostředků na výzkum a vývoj – především díky výzkumným institucím

Na první pohled mohou dostupná data působit, jako by Praha byla naopak výrazně zvýhodněna. V roce 2024 připadla na hlavní město **polovina všech veřejných národních prostředků na výzkum a vývoj, přestože Praha realizovala přibližně dvě pětiny celkových výdajů na výzkum a vývoj.** Tento poměr je navíc dlouhodobě stabilní – mezi lety 2017 a 2024 se podíl Prahy na veřejných národních zdrojích pohyboval mezi 48 a 51 %.^[62]

Tabulka 14: Výzkum a vývoj v České republice a Praze v roce 2024

Ukazatel (2024)	Česká republika	Hlavní město Praha	Podíl Prahy
Výdaje na výzkum a vývoj celkem	146 877 mil. Kč	59 869 mil. Kč	40,8 %
z toho financováno z veřejných národních zdrojů	43 116 mil. Kč	21 610 mil. Kč	50,1 %
z toho financováno z podnikatelských zdrojů	93 075 mil. Kč	34 248 mil. Kč	36,8 %
Zaměstnanci výzkumu a vývoje (přepočtené osoby)	86 948	33 461	38,5 %

Zdroj: ČSÚ, Roční zjišťování o výzkumu a vývoji VTR 5-01, výzkum a vývoj v mezikrajském srovnání.^[62]

Tento vysoký podíl však není důsledkem toho, že by Praha dostávala nadprůměrný objem podpory podnikatelského výzkumu. **Odráží především koncentraci veřejných výzkumných kapacit v hlavním městě.** Z přibližně 40 mld. Kč státních rozpočtových výdajů na výzkum a vývoj v roce 2024 směřovalo 18,2 mld. Kč veřejným vysokým školám a 12,7 mld. Kč veřejným výzkumným institucím, zatímco soukromým podnikům připadlo pouze 2,6 mld. Kč.^[13]

Rozdíl mezi institucionálním a podnikovým výzkumem je proto pro interpretaci pražských dat zásadní. **Vysoký podíl Prahy na veřejných národních zdrojích vypovídá především o koncentraci výzkumných organizací, nikoli o dostupnosti přímé veřejné podpory pro pražské podniky.**

U podniků je situace opačná

Podnikatelský sektor v Praze v roce 2024 financoval výzkum a vývoj za 34,2 mld. Kč, tedy **36,8 % celostátního objemu výzkumu a vývoje financovaného z podnikových zdrojů.** Praha tak představuje jednu z nejvýznamnějších koncentrací podnikového výzkumu a vývoje v zemi. Současně však její podniky nemohou využívat hlavní kohezní program podpory podnikatelského sektoru, OP TAK.^[1]

Toto omezení je přitom třeba interpretovat přesně. **Pražské podniky nejsou vyloučeny z podpory výzkumu a vývoje jako takové.** Programy TREND a TWIST jsou otevřeny také subjektům se sídlem, provozovnou nebo pobočkou v Praze a evropská pravidla veřejné podpory umožňují podporovat projekty výzkumu a vývoje i mimo podporované regiony.^{[59][47][60]} Rozdíl proto nespočívá v samotné způsobilosti, ale v rozsahu dostupných nástrojů a jejich kapacitě.

Určitý rozdíl vzniká také u maximální intenzity podpory. GBER umožňuje u některých typů projektů navýšení podpory v podporovaných regionech, zatímco **Praha do české mapy regionální podpory pro období 2022–2027 zahrnuta není.** U projektů výzkumu a vývoje však regionální bonus není jedinou cestou k vyšší intenzitě podpory. Odpovídající navýšení lze za splnění podmínek získat například

prostřednictvím účinné spolupráce nebo šíření výsledků. Regionální omezení proto není samo o sobě hlavním problémem pražského podnikového výzkumu a vývoje.^[59]

Podstatnější je rozdíl v dostupnosti celého podpůrného mixu. Operační program Praha – pól růstu ČR, který v období 2014–2020 umožňoval pražské intervence, byl ukončen a v období 2021–2027 Praha vlastní operační program nemá. Programový dokument OP TAK proto výslovně počítá s tím, že pro podnikatelský sektor v Praze mají být hledány alternativní zdroje financování, mimo jiné prostřednictvím InvestEU.^{[61][63]} Výsledkem je situace, kdy je v kohezní vrstvě pro pražské podniky dostupný především návratný nástroj, zatímco srovnatelná **přímá podpora podnikového výzkumu a vývoje zde chybí.**

Národní programy mezeru částečně vykrývají, jejich kapacita je však omezená

Národní programy tak představují pro pražské podniky klíčový kanál přímé veřejné podpory. Jejich dostupnost ale sama o sobě neznamená, že je problém vyřešen. Poptávka po těchto nástrojích totiž výrazně převyšuje jejich kapacitu. Ve druhé veřejné soutěži programu TWIST bylo odborným hodnocením doporučeno 195 projektů, financováno však pouze 40.

Pražský problém proto není možné přesně popsat jako „nedostatek veřejných peněz pro Prahu“. Přesnější je mluvit o nedostatečné dostupnosti jednotlivých vrstev podpory pro pražské podniky. Praha má silnou výzkumnou základnu a vysoký objem podnikového výzkumu a vývoje, současně však její podniky nemají přístup ke stejné kohezní přímé podpoře jako firmy v ostatních regionech a musí se více opírat o kapacitně omezené národní programy, evropské soutěže a návratné nástroje.

Z hlediska budoucího nastavení podpory proto nejde primárně o požadavek na výjimku pro Prahu ani o přerozdělení prostředků mezi regiony. **Jde o to, aby podpůrný systém zohledňoval vedle institucionálního výzkumu také podnikovou část výzkumu a vývoje v územích, kde je výrazně koncentrována.** V Praze, kde podniky realizují více než třetinu podnikového výzkumu a vývoje v zemi, je tato otázka obzvláště relevantní.

Inovační aktivita v odvětvovém srovnání

Šetření ČSÚ o inovacích za období 2022–2024, které je zároveň zdrojem dat pro European Innovation Scoreboard, ukazuje, že inovovalo 43 % podniků s deseti a více zaměstnanci. V sekci Informační a komunikační činnosti to bylo **70 %**, nejvíce ze všech odvětví. Podniky vynaložily na inovace v průměru 2,5 % tržeb, v ICT **8,0 %**.

Veřejnou podporu využilo 30 % inovujících podniků, z toho 22 % z národních zdrojů a 16 % ze zdrojů EU. Přímou národní podporu využilo téměř dvakrát tolik firem než nepřímou daňovou.^[64] S vysokou školou nebo veřejnou výzkumnou institucí

spolupracovalo při vývoji nových produktů **14 %** produktově inovujících podniků a **2 %** si u nich vývoj zadaly.

Nejistota po roce 2027 zvyšuje význam prioritizace

Do této situace vstupuje příprava víceletého finančního rámce EU na období **2028–2034**. Evropská komise navrhla zásadní změnu architektury rozpočtu, včetně Národních a regionálních partnerských plánů, které mají integrovat značnou část dnešních fondů. Návrh Komise pracuje s celkovým rámcem přibližně 1,98 bilionu EUR a s přibližně 865 mld. EUR pro národní a regionální partnerské plány včetně Sociálního klimatického fondu. Konečná podoba ale v srpnu 2026 není dohodnuta a bude výsledkem jednání členských států a evropských institucí.^[65]

K 1. lednu 2027 má nabýt účinnosti již vyhlášený zákon č. 328/2025 Sb. o výzkumu, vývoji, inovacích a transferu znalostí. V srpnu 2026 byl současně předložen návrh jeho další novely. Paralelně probíhá revize evropského GBER: Komise zveřejnila návrh nového znění 25. února 2026, veřejná konzultace skončila 23. dubna a přijetí je plánováno na konec roku 2026 s účinností od 1. ledna 2027.^{[50][66][67]}

Na národní úrovni má dosavadní zákon č. 130/2002 Sb. nahradit **zákon č. 328/2025 Sb., o výzkumu, vývoji, inovacích a transferu znalostí**, jehož hlavní část má nabýt účinnosti 1. ledna 2027. Souběžně byl přijat doprovodný zákon č. 329/2025 Sb. Oba zákony byly vyhlášeny, ale dosud nenabýly účinnosti.^[50] V srpnu 2026 byl Poslanecké sněmovně předložen poslanecký návrh jejich novely (sněmovní tisk č. 284, rozeslán poslancům 19. srpna 2026), který má podle důvodové zprávy odstranit nedostatky nové úpravy ještě předtím, než se začne používat.

Na unijní úrovni má ke stejnému dni nabýt účinnosti revidované obecné nařízení o blokových výjimkách. Platné znění pozbývá platnosti 31. prosince 2026.^[67]

Souběh je podstatný sám o sobě. **K jedinému datu se mění zákon, podle kterého se podpora poskytuje, unijní nařízení, které určuje její maximální míru, i architektura evropských fondů, ze kterých plyne její část. Za této situace není rozhodujícím kritériem to, jak dobře je systém popsán, ale zda v průběhu přechodu nepřestane doručovat.** Měřitelné jsou přitom v této situaci dva ukazatele: doba od vyhlášení výzvy k proplacení a podíl alokace, který se skutečně dostane k příjemcům. Právě na nich se přechodná období projeví nejdříve.

Je proto důležité formulovat očekávané „snížení české obálky“ jako **riziko a vyjednávací scénář, nikoliv jako již schválený fakt**. Česká vláda v dubnu 2026 uvedla, že podle její interpretace návrhu by Česko mohlo proti současnému období přijít přibližně o 220 mld. Kč. Premiér tuto částku použil při jednání Evropské rady jako argument proti návrhu. Konečná česká alokace však stanovená není.^[68]

MMR současně odhaduje české investiční potřeby pro další období na **1,2–1,3 bilionu Kč**, zatímco podle tehdejších pracovních odhadů by mohlo být reálně dostupných jen **530–550 mld. Kč**. Ministerstvo proto explicitně zdůrazňuje

nutnost jasných národních priorit a očekává větší využívání půjček a garancí vedle přímé veřejné podpory.^[69]

To zásadně mění způsob, jakým by měla být diskutována budoucnost ICT podpory. Argument nemá znít „ICT potřebují další fond vedle všech ostatních“. Měla by být ale položena otázka:

Pokud bude mít Česko méně disponibilních prostředků přímé veřejné podpory než investičních potřeb, ve kterých oblastech přinese jedna koruna veřejné podpory nejvyšší dlouhodobý příspěvek k produktivitě, soukromým investicím, exportu a technologickým schopnostem?

Vzhledem k tomu, že ICT koncentrují čtvrtinu celkového českého výzkumu a vývoje, investice do ICT odpovídají 4,6 % HDP a poptávka po kvalitně hodnocených AI a deep-tech projektech výrazně převyšuje rozpočty některých současných soutěží, existují **silné empirické argumenty, aby ICT a strategické digitální technologie patřily mezi hlavní priority tohoto výběru.**^{[3][7][37][35]}

Intenzity podpory v evropském srovnání

Rozdíly mezi jednotlivými zeměmi nejsou dány pouze celkovým objemem veřejných prostředků směřujících do výzkumu a vývoje, ale také nastavením a kombinací jednotlivých podpůrných nástrojů. Evropská pravidla přitom členským státům ponechávají značný prostor pro podporu podnikového výzkumu a vývoje – od přímé podpory přes daňové pobídky až po návratné nástroje. Rozhodující tak není jen to, kolik prostředků stát na výzkum a vývoj vyčlení, ale také **jak vysokou podporu může podnik získat a jaký typ nástroje je pro něj v jednotlivých fázích vývoje dostupný.**

Příklady vybraných evropských zemí ukazují, že v praxi existuje široká škála kombinací těchto nástrojů a také poměrně vysokých intenzit veřejné podpory:

- **Nizozemsko:**

- odpočet WBSO kryjící přibližně 32 % mzdových nákladů na výzkum a vývoj do 350 tis. EUR (40 % pro začínající podniky);
- program MIT s podporou 35 % nákladů;
- nástroj Innovatiekrediet jako úvěr splatný pouze v případě úspěchu projektu, kde riziko nese stát.

- **Dánsko:**

- InnoBooster s podporou přibližně 35 % nákladů;
- Grand Solutions až přibližně 75 % uznatelných nákladů.

- **Vlámsko (Belgie):**

- program VLAIO O&O se základní intenzitou 25 % u vývoje a 50 % u výzkumu, s bonusy až na 50 %, resp. 60 %, u mezinárodní spolupráce až 70 %.

- **Estonsko:**

- průmyslový výzkum až 70 % pro malé podniky, experimentální vývoj 45 / 35 / 25 % podle velikosti podniku.

- **Horizont Evropa:**

- přímá nenávratná podpora v řádu 95 mld. EUR, s mírou podpory obvykle 70 % u inovačních projektů vedených podniky a až 100 % u projektů výzkumných.

Ve všech uvedených systémech jsou návratné nástroje doplňkem přímé podpory, nikoli její náhradou. Platí to i v souhrnu za celou Unii. U cíle výzkum, vývoj a inovace připadalo v roce 2024 na přímou podporu 75 % a na daňová zvýhodnění 17 % vykázaných výdajů, zatímco na úvěry a návratné zálohy 6 %.^[70]

Objem a struktura české veřejné podpory v evropském srovnání

Přehled o tom, kolik veřejné podpory členské státy skutečně poskytují a na co, vede Evropská komise ve State Aid Scoreboard. Pro české ICT je z něj podstatné trojí.^[70]

1. **Intenzita podpory výzkumu, vývoje a inovací je v Česku nadprůměrná, ale klesá.** V roce 2024 činila 0,12 % HDP, což byla třetí nejvyšší hodnota v Unii po Belgii (0,31 %) a Chorvatsku (0,15 %) při unijním průměru 0,08 % HDP. Česko drží místo v evropské trojce nepřetržitě od roku 2020. Absolutní úroveň se ale ve stejném období snížila: z 0,18 % HDP v roce 2021 přes 0,16 % v roce 2022 na zmíněných 0,12 % v roce 2024, tedy zhruba o třetinu, zatímco unijní průměr se nezměnil. Česko tedy z podpory výzkumu neustupuje z pozice zaostávajícího státu, ale z pozice jednoho z nejaktivnějších.
2. **Celkový objem veřejné podpory se v Česku snižuje rychleji než jinde.** Mezi lety 2023 a 2024 klesla celková veřejná podpora z 1,18 na 0,98 % HDP. Ještě výmluvnější je delší srovnání. Veřejná podpora bez krizových opatření byla v roce 2024 proti roku 2019 nižší o **0,51 procentního bodu HDP**. To byl čtvrtý nejvýraznější pokles v Evropské unii. Česko zároveň patřilo v roce 2024 k několika málo státům, které nevykázaly žádnou krizovou podporu. Pokles tedy není účetním důsledkem dozívání pandemických a energetických programů, ale změnou úrovně.

3. **Alokace veřejné podpory je v Česku silně koncentrovaná.** V roce 2024 směřovalo **60 % veškeré české veřejné podpory na ochranu životního prostředí a energetiku**, v objemu 0,59 % HDP. To byla druhá nejvyšší hodnota v Unii po Německu (0,71 %) a třetí nejvyšší míra koncentrace po Německu (74 %) a Lucembursku (64 %). Na výzkum, vývoj a inovace připadalo ve stejném roce 0,12 % HDP, tedy přibližně pětina této částky. Konstatování není hodnocením energetické politiky — digitalizace a udržitelnost se v řadě oblastí podmiňují navzájem a část těchto prostředků má technologický obsah. Ukazuje ale, že rozhodnutí o poměru mezi jednotlivými cíli je politické a že prostor pro podporu výzkumu a vývoje není v Česku dán vyčerpanou kapacitou veřejných rozpočtů.

Doporučení pro programy veřejné podpory

Nejvhodnější reakcí není plošné navyšování všech programů podpory, ale **přesnější koncentrace podpory na projekty s vysokou přidanou hodnotou, technologickou nejistotou a schopností mobilizovat soukromé prostředky.**

Tabulka 15: Doporučení pro politiku veřejné podpory

Doporučení	Implementace v letech 2026-2027	Nastavení pro období 2028-2034	Doporučený KPI
Stabilní ICT/strategická technologická obálka	pravidelně opakovat Aplikace - digitální řešení, Deep Tech a TWIST	explicitní technologická priorita v českém partnerském plánu	podíl prostředků na strategické technologie; počet kvalitních projektů
Stabilní ICT/strategická technologická obálka	pravidelně opakovat Aplikace - digitální řešení, Deep Tech a TWIST	explicitní technologická priorita v českém partnerském plánu	podíl prostředků na strategické technologie; počet kvalitních projektů
Přesun podle skutečné poptávky	umožnit rychlé navýšení převisových výzev	vytvořit flexibilní rezervu 10-20 % technologické alokace	počet doporučených projektů odmítnutých pouze kvůli rozpočtu
Oddělit adopci od VaV	samostatné KPI pro Digitální podnik a pro technologický VaV	vyšší priorita VaV při omezeném grantovém rozpočtu	nové produkty, patenty/software, soukromé VaV mobilizované veřejnou podporou
Vytvořit scale-up větev	připravit propojení CzechInvest-NRB-soukromý kapitál	fond/fund-of-funds, garance a co-investment	počet podpořených projektů ve scale-up fázi; objem dostupné návratné a kapitálové kapacity; podíl projektů s navazujícím soukromým financováním
Jednotná technologická „funding journey“	společný portál a harmonogram MPO-API-TA CR-CzechInvest	interoperabilní programy a navazující financování	doba mezi dvěma navazujícími fázemi financování
Prioritizace podle přínosů, ne odvětvových nálepek	hodnocení produktivity, exportu, IP, spolupráce VaV	pravidelné ex-post evaluace a přesun peněz k výkonnějším programům	dodatečné soukromé VaV, export, tržby z výsledků VaV
Využít české finance jako páku k EU programům	podpora přípravy Horizon/DIGITAL projektů a kofinancování	systematická strategie návratnosti českého příspěvku do EU rozpočtu	získané EU prostředky na 1 Kč národní podpory přípravy

První doporučení vychází ze zkušenosti TWIST a Deep Tech. **Technologické výzvy by neměly být jednorázovými akcemi závislými na okamžité dostupnosti rozpočtu**, ale předvídatelným víceletým nástrojem. Firma vyvíjející čip, AI model

nebo kyberbezpečnostní technologii plánuje výzkum a vývoj na několik let a potřebuje znát nejen právě otevřenou výzvu, ale také pravděpodobnou cestu financování za dva či tři roky.^[36]

Druhé doporučení lze implementovat již ve stávajícím OP TAK. Zkušenost Deep Tech IV ukazuje, že přesun prostředků k dobře hodnoceným projektům je technicky možný. Systém by mohl předem stanovit, že pokud je například určitý počet projektů nad minimální kvalitativní hranicí, může řídicí orgán použít **výkonnostní rezervu** nebo přesunout prostředky z dlouhodobě nevyužívaných výzev.^[35]

Třetím krokem by mělo být důsledné oddělení **technologické adopce** od **technologické tvorby**. U první skupiny je vhodným výsledkem zvýšení produktivity příjemce, u druhé vznik nového produktu, technologie, IP nebo exportovatelného know-how. Tyto dva druhy intervencí potřebují odlišné hodnoticí modely a není vhodné jejich úspěšnost měřit pouze objemem rozdělené veřejné podpory.^[34]

Čtvrtým pilířem je scale-up. Technologická inkubace ukazuje, že veřejná podpora může v rané fázi mobilizovat následný soukromý kapitál. CzechInvest uváděl do konce roku 2025 přes **577,9 mil. Kč soukromých investic** do inkubovaných startupů. Tento princip by měl být rozšířen do pozdějších fází, kde se k přímé veřejné podpoře přidávají návratné nástroje. Nástroje se v této fázi doplňují, nezaměňují.^[41]

Páté doporučení je institucionální. Z pohledu firmy by nemělo být zásadní, zda konkrétní fázi financuje API, MPO, TA ČR, CzechInvest nebo evropský program. Vhodné je vytvořit **jednotnou mapu financování podle technologické připravenosti a fáze firmy** a sladit alespoň orientační kalendáře nejdůležitějších výzev.

Šestým krokem je změna metrik. Úspěchem politiky veřejné podpory není 100% rozdělení alokace programu. Výzva s malou poptávkou, která nakonec všechny peníze rozdělí, nemusí být ekonomicky úspěšnější než výzva, v níž zůstane mnoho kvalitních projektů pod čarou. Základními indikátory by proto měly být **dodatečné soukromé investice do výzkumu a vývoje, vznik nových produktů, růst exportu, produktivita, tržby z výsledků výzkumu a vývoje, zaměstnanost vysoce kvalifikovaných pracovníků a mobilizovaný soukromý kapitál**.

Posledním prvkem je silnější propojení národní a evropské politiky. Digitální Evropa a Horizont Evropa nabízejí rozpočty, které česká národní politika nemůže nahradit. Národní prostředky proto mohou sloužit jako páka, která pomůže firmám a konsorciím s přípravou projektů, zajistí potřebné kofinancování a vytvoří navazující prostředí, aby výsledky evropského projektu následně zůstaly a škálovaly v Česku.^[43]

Následující schéma zachycuje doporučenou logiku ekosystému:

Klíčová mezera zůstává mezi úspěšným vývojem produktu a rychlou komercializací; systém proto musí kombinovat přímou podporu s návratnými a kapitálovými nástroji.

Schéma zároveň ukazuje místo, kde by měl být systém v příštím období posílen: **mezi úspěšným vývojem produktu a jeho rychlým komerčním škálováním.** V této fázi se k přímé veřejné podpoře přidávají soukromý kapitál, záruky, úvěry a veřejné koinvestice. V rozpracovaném rámci národního rozvojového plánu na období 2028+ jsou u nasazení a škálování technologií ve firmách navrženy výhradně návratné nástroje, zatímco u výzkumu a vývoje zůstává i varianta nenávratná. U softwarových projektů, kde většinu nákladů tvoří mzdy a výsledné nehmotné aktivum zpravidla neposkytuje klasickou zástavní hodnotu, však výhradně návratný režim ve fázi nasazení a škálování může vyřazovat právě projekty, u nichž dnes vzniká mezera mezi úspěšným vývojem a rychlou komercializací.^[69]

Závěr a doporučení

Závěry analýzy ukazují poměrně konzistentní obraz. **ICT sektor patří k nejdynamičtějším a znalostně nejintenzivnějším částem české ekonomiky a jeho význam dále roste.** Mezi lety 2017 a 2024 vzrostla přidaná hodnota ICT sektoru z 197,5 na 359,7 mld. Kč, tedy o více než 82 %, zatímco jeho výdaje na výzkum a vývoj se zvýšily z 11,2 na 26,3 mld. Kč, přibližně o 135 %. Celkové investice do ICT vybavení a softwaru se ve stejném období více než zdvojnásobily a v roce 2024 dosáhly 372,4 mld. Kč. ICT sektor tehdy zaměstnával přibližně 201 tisíc osob a jeho tržby dosáhly 1,181 bilionu Kč.^[1]

Tato data ukazují, že **české ICT již nejsou pouze podpůrnou službou pro tradiční průmysl, ale stále výrazněji představuje samostatný zdroj přidané hodnoty, výzkumu, investic a vysoce kvalifikovaných pracovních míst.** Přidaná hodnota přitom rostla výrazně rychleji než tržby – zatímco přidaná hodnota se mezi lety 2017 a 2024 zvýšila o více než 82 %, tržby vzrostly přibližně o polovinu. Tento rozdíl naznačuje postupný posun sektoru k aktivitám s vyšší ekonomickou hodnotou.^[1]

Ještě výraznější je vývoj investic. Do ICT vybavení a softwaru bylo v roce 2024 investováno **372,4 mld. Kč, tedy 17,5 % všech investic v ekonomice a 4,6 % HDP**. V roce 2017 to bylo 162,6 mld. Kč. Hlavním zdrojem tohoto růstu není hardware, ale software. Investice do něj vzrostly z 93,6 mld. Kč v roce 2017 na 276,9 mld. Kč v roce 2024. Software tak již představuje téměř tři čtvrtiny českých ICT investic.^[3]

Podobný strukturální posun lze pozorovat také ve výzkumu a vývoji, kde se ICT postupně stávají jedním z hlavních center českého výzkumu a vývoje. Celkové výdaje na výzkum a vývoj v oblasti ICT vzrostly mezi lety 2017 a 2024 z 15,4 na 36,9 mld. Kč a jejich podíl na veškerém českém výzkumu a vývoji se zvýšil ze 17,1 % na 25,1 %. Z celkových výdajů na výzkum a vývoj v ICT připadalo v roce 2024 přibližně 28,1 mld. Kč na software, aplikace a ICT služby a 8,7 mld. Kč na ICT zařízení a elektronické komponenty. **Software a služby jsou tedy dominantní nejen v investicích, ale také ve výzkumné aktivitě.**^[7]

Význam ICT pro český podnikový výzkum je přitom ještě výraznější. Samotné podniky provedly v roce 2024 výzkum a vývoj v oblasti ICT za 34,6 mld. Kč. Ve srovnání s celkovými 95,0 mld. Kč podnikového výzkumu a vývoje to představuje více než třetinu firemního výzkumu. **ICT tak představují jednu z nejvýznamnějších oblastí podnikových investic do výzkumu a vývoje a jejich podíl na českém výzkumu a vývoji dlouhodobě roste.**^{[7][8]}

Tento vývoj je obzvláště významný ve srovnání s celkovým podnikovým výzkumem a vývojem. Podniky v Česku vynaložily v roce 2024 na výzkum a vývoj 95,0 mld. Kč oproti 56,8 mld. Kč v roce 2017, tedy přibližně o dvě třetiny více. Výdaje podniků na **výzkum a vývoj ICT technologií** se ale za stejnou dobu zvýšily z 14,3 na 34,6 mld. Kč, tedy o více než 140 %. Přibližný podíl výzkumu a vývoje v ICT na celkovém podnikovém výzkumu a vývoji se tak zvýšil z jedné čtvrtiny na více než jednu třetinu.^{[7][8]}

Současně však Česká republika jako celek investovala v roce 2024 do výzkumu a vývoje pouze **1,82 % HDP**, zatímco průměr EU se několik let pohybuje kolem 2,3 %. Celkové české výdaje dosáhly 146,9 mld. Kč, z toho 95 mld. Kč připadlo na podnikatelský sektor. Soukromé zdroje financovaly 93,1 mld. Kč českého výzkumu a vývoje.^[7]

Zatímco soukromá technologická aktivita je silná, veřejné rozpočtové úsilí však zůstává v evropském srovnání slabší. Podle předběžných dat Eurostatu dosáhly české vládní rozpočtové alokace na výzkum a vývoj v roce 2025 přibližně 0,51 % HDP a 160,8 eura na obyvatele, zatímco EU jako celek vyčlenila 0,69 % HDP a 288,9 eura na obyvatele.

Veřejná politika se přitom v posledních letech **posouvá správným směrem**. Program TWIST běží v období 2025–2031 s plánovanou veřejnou podporou 5 mld. Kč a zaměřuje se na AI, kvantové technologie, polovodiče a mikroelektroniku. OP TAK vytvořil specializovanou výzvu na vývoj digitálních řešení, jejíž alokace byla v roce 2025 zvýšena na 2 mld. Kč. **Nejde tedy o absenci podpory, ale spíše o otázku jejího rozsahu, stability, koordinace a prioritizace.**^[60]

Poptávka po těchto nástrojích je přinejmenším u výzkumně orientovaných technologických programů vysoká. Ve druhé soutěži TWIST zaměřené na AI bylo předloženo 318 projektů s požadavkem 4,27 mld. Kč. 195 projektů bylo odborně doporučeno k podpoře, ale první dostupná alokace umožnila uzavřít financování pouze u 40 projektů. MPO v červenci 2026 předpokládalo možné navýšení soutěže až na 1,2 mld. Kč, které by umožnilo financovat projekty přibližně do 76. místa. **Zásobník kvalitně hodnocených projektů je tak konkrétním důkazem, že absorpční kapacita technologického firemního výzkumu a vývoje převyšuje dostupné zdroje.**^[37]

Hlavním omezením další expanze sektoru ICT nebude pouze kapitál, ale také pracovní síla, schopnost škálovat inovace a předvídatelnost prostředí. V roce 2024 pracovalo v Česku 135 tisíc ICT specialistů, jejich podíl na zaměstnanosti činil 2,6 %, ženy však představovaly jen 12,8 %. V roce 2025 vydělávali ICT specialisté ve mzdové sféře v průměru 101,7 tis. Kč měsíčně, tedy přibližně dvojnásobek celostátní průměrné mzdy.^[21]

Cílem české hospodářské a inovační politiky by proto nemělo být pouze to, aby Česko více používalo zahraniční digitální technologie. Mělo by usilovat o to, aby větší část těchto technologií samo vyvíjelo, vlastnilo a exportovalo. Právě v tom spočívá rozdíl mezi politikou digitalizace a politikou technologické konkurenceschopnosti. Česká republika má silnou podnikovou základnu, rostoucí investice do ICT, rychle rostoucí výzkumnou aktivitu a vysokou poptávku po technologických inovacích. Klíčovou otázkou proto není, zda má v ICT vznikat více ekonomické aktivity, ale **zda se podaří vytvořit podmínky, aby se tato aktivita ve větší míře promítala do vlastních technologií, duševního vlastnictví, rychle rostoucích firem a exportu s vysokou přidanou hodnotou.**

Doporučení pro hospodářskou a inovační politiku

Z analýzy nevychází automatická potřeba podpory ICT sektoru jako celku. Veřejná intervence má smysl především tam, kde existuje **technologické riziko, pozitivní přelévání znalostí do dalších odvětví, nedostatečné financování raných fází inovací, vysoké fixní náklady na výzkum nebo strategický veřejný zájem.** Je proto potřeba lépe cílit podporu podnikového výzkumu a vývoje, zvláště na mladé a malé firmy, rozvíjet kapitálové trhy a posilovat startupový i scaleupový ekosystém.^[33]

Proto přinášíme následující souhrn doporučení, jehož cíl je jasný. Konkurenceschopné digitální Česko.

1. Postupně zvýšit veřejnou rozpočtovou intenzitu výzkumu a vývoje alespoň na 0,60 % HDP do roku 2029 a dále konvergovat k průměru EU.

2. Zavést víceleté a předvídatelné financování aplikovaného výzkumu a vývoje v AI, softwaru, kybernetice, polovodičích, kvantových a dalších strategických technologiích.
3. V období 2028–2034 explicitně zařadit digitální konkurenceschopnost mezi hlavní priority českého Národního a regionálního partnerského plánu a evropských programů.
4. Rozlišit podporu „nákupu digitalizace“ od podpory tvorby nových digitálních produktů a duševního vlastnictví.
5. Doplnit přímou veřejnou podporu nástroji pro škálování technologických firem – kapitálem, zárukami a dalšími návratnými nástroji.
6. Výrazně rozšířit nabídku ICT talentů – kapacity vzdělávání, celoživotní vzdělávání, zapojení žen a udržení zahraničních absolventů.
7. Posílit schopnost veřejného sektoru získávat a udržet ICT specialisty.
8. Využít veřejné zakázky jako „prvního zákazníka“ inovativních českých technologií.
9. Zajistit předvídatelnou digitální regulaci a infrastrukturu – zejména v AI, datech, kyberbezpečnosti a konektivitě.
10. Zajistit dostatečnou elektrickou a datovou infrastrukturu pro růst digitální ekonomiky, zejména dostupnou kapacitu sítě, rychlé připojení nových odběřů a datových center, rychlejší povolovací procesy a rozvoj velmi vysokokapacitních sítí. Environmentální efektivitu podporovat přednostně technologickými a investičními nástroji, nikoli vytvářením nové duplicitní reportovací zátěže.

Nejvyšší prioritu by v prvních dvou letech měly mít **čtyři vzájemně provázané úkoly**: stabilizovat financování aplikovaného digitálního výzkumu a vývoje, vyjednat silné postavení digitální konkurenceschopnosti v evropském období 2028–2034, odstranit největší bariéry lidského kapitálu a vytvořit předvídatelné regulatorní prostředí. Ostatní opatření by na tento základ měla navazovat.

U evropských fondů je nutná zvláštní opatrnost. Evropská komise navrhla pro období 2028–2034 novou strukturu rozpočtu, jejíž součástí mají být národní a regionální partnerské plány a výraznější orientace na konkurenceschopnost. V srpnu 2026 však **nejde o schválený konečný rozpočet ani o definitivní českou obálku**. MMR již připravuje český implementační rámec a počítá s dokončením pravidel do konce roku 2027.^[72]

Právě tato nejistota je **argumentem pro včasnou prioritizaci**. Není dnes možné považovat nižší českou kohezní obálku za hotový fakt. Návrh víceletého finančního rámce 2028–2034 je stále předmětem vyjednávání a Komise současně deklaruje, že členské státy mají mít přístup ke stejné úrovni prostředků jako dnes. Jisté však je,

že nová architektura bude vyžadovat explicitnější volbu mezi prioritami. **Česko by proto mělo předem určit oblasti s vysokou absorpční kapacitou, domácí znalostní základnou a potenciálem pro produktivitu a export. Dosavadní data o výzkumu, vývoji a investicích řadí ICT sektor mezi jasné kandidáty na takovou prioritu.**^[72]

Metriky pro monitorování úspěchu

Pouhé sledování objemu veřejné podpory by ale bylo nedostatečné. Smyslem politiky není maximalizovat veřejné výdaje. Jejím cílem by měla být **mobilizace soukromého výzkumu, zvýšení produktivity, přidané hodnoty a odstranění bariér růstu**. Pro hodnocení úspěšnosti by proto měla být důležitá kombinace veřejného financování, celkové intenzity výzkumu a vývoje, investic, pracovní síly a absorpce kvalitních projektů.

Tabulka 16: KPI pro monitorování podpory ICT a výzkumu a vývoje

Název KPI	Definice	Výchozí hodnota - poslední dostupný rok	Cílová hodnota za tři roky
Veřejná rozpočtová intenzita VaV – GBARD	Vládní rozpočtové alokace na VaV jako % HDP	cca 0,51 % HDP, 2025 předběžně	≥ 0,60 % HDP v 2029
Celková intenzita VaV	Celkové domácí výdaje na VaV / HDP	1,82 %, 2024 – poslední dostupné	≥ 2,10 % HDP
Intenzita ICT VaV	Výdaje na VaV ICT / HDP	0,46 %, 2024 – poslední dostupné	≥ 0,55 % HDP
ICT investice	Investice do ICT vybavení a softwaru / HDP	4,6 %, 2024 – poslední dostupné	≥ 5,0 % HDP
ICT specialisté v zaměstnanosti – harmonizovaný benchmark	ICT specialisté podle harmonizované metodiky Eurostat/LFS / celková zaměstnanost	4,7 %, 2025	≥ 5,2 %
Ženy mezi ICT specialisty – harmonizovaný benchmark	Podíl žen mezi ICT specialisty podle Eurostat/LFS	12,9 %, 2025; nejnižší podíl v EU	≥ 17 %
Absolventi ICT oborů	Počet absolventů ICT oborů VŠ za rok	4 740, 2025	≥ 5 500 ročně
Financování kvalitních digitálních VaV projektů	Podíl odborně doporučených návrhů, které získají financování ve flagship soutěžích digitálního VaV	TWIST II: 195 odborně doporučených; prvních 40 uchazečů vyzváno k uzavření smlouvy v červenci 2026	≥ 60 % u srovnatelných soutěží

První dva indikátory je vhodné číst společně. **GBARD měří rozpočtovou prioritu vlády, zatímco celkové výdaje na výzkum a vývoj zachycují skutečně prováděný výzkum financovaný z veřejných, podnikových i zahraničních zdrojů.** Zvýšení GBARD tedy není cílem samo o sobě, mělo by se v čase projevit větším objemem výzkumu a vývoje, větší mobilizací soukromých prostředků a lepšími inovačními výsledky.^[31]

Stejně tak není cílem bez omezení maximalizovat podíl ICT sektoru na veškerém výzkumu a vývoji. Jeho dnešních **25,1 % je především důkazem technologické koncentrace a absorpční kapacity sektoru.** Cílem politiky by měl být růst absolutní a relativní intenzity kvalitního výzkumu a vývoje v sektoru ICT a jeho přenos do produktů, exportu a produktivity celé ekonomiky.^[7]

Rizika a protipatření

Veřejná podpora ICT výzkumu, vývoje a inovací má smysl pouze tehdy, pokud je dobře zacílená a vytváří dodatečný efekt. Argumentace pro podporu ICT proto nestojí na předpokladu, že „**více veřejné podpory je vždy lépe**“, ale na otázce, kde může veřejná koruna přinést nejvyšší dodatečnou hodnotu. Ve standardně vymezeném ICT sektoru financovaly podniky v roce 2024 výzkum a vývoj z 96,3 % z vlastních zdrojů. **Veřejná podpora zde tedy soukromé investice nenahrazuje, ale má doplňovat již existující investiční aktivitu.** ^[14]

Prvním rizikem je proto **špatně zacílená podpora bez dodatečného efektu.** Podporu by měly mít technologicky rizikové projekty, u nichž existuje významný potenciál budoucích přínosů. Vhodným nástrojem je v tomto případě spolufinancování ze strany příjemce, důsledné hodnocení additionality a následné vyhodnocování, zda veřejná podpora skutečně vedla k dodatečným soukromým investicím.

S tím souvisí druhé riziko, kterým je **zaměňování podpory inovací za podporu běžné digitální adopce namísto inovací.** Samotný nákup běžného softwaru, hardwaru nebo digitálních služeb nelze automaticky považovat za inovaci vyžadující veřejnou podporu. Podpůrný systém by měl jasně rozlišovat mezi digitální adopcí a skutečným výzkumem a vývojem a nejvyšší míru podpory směřovat především do experimentálního vývoje, vlastního duševního vlastnictví, deep-tech technologií a projektů s potenciálem širších pozitivních spill-overů.

Třetím rizikem je **fragmentace podpory mezi velké množství výzev a institucí.** Už dnes může být pro technologické firmy obtížné orientovat se v tom, jak na sebe současné nástroje navazují a kde získat podporu v jednotlivých fázích vývoje. Vhodným protipatřením by proto bylo vytvoření **jednotné víceleté mapy financování technologické firmy – od výzkumu přes demonstraci a uvedení technologie na trh až po scale-up.** Přínosné by bylo také jednotné veřejné rozhraní, které by umožňovalo sledovat nejen objem poskytnutých prostředků, ale především výsledky a dopady jednotlivých programů.

Významným limitem dalšího růstu je také **nedostatek kvalifikovaných lidí**. Samotné zvyšování veřejné podpory proto nemusí vést k odpovídajícímu růstu reálné kapacity sektoru, pokud firmy nebudou mít k dispozici dostatek kvalifikovaných pracovníků. Reakcí by měla být kombinace rozšiřování vzdělávacích kapacit, rekvalifikací, podpory vstupu žen do ICT, lepšího udržení zahraničních absolventů českých vysokých škol a cílené pracovní migrace.

Dalším rizikem je **závislost strategické podpory na nejistém budoucím financování z evropských zdrojů**. Architektura rozpočtu EU pro období 2028–2034 je stále předmětem vyjednávání a český systém se na její podobu teprve připravuje. [72] Česká republika by proto měla mít definované jádro strategických programů, které je dlouhodobě udržitelné z národních zdrojů. Evropské prostředky by následně měly sloužit především k rozšíření a posílení těchto programů, nikoli být jedinou podmínkou jejich existence.

Růst technologického sektoru může zároveň brzdit **regulatorní nejistota a složitost prostředí**. Evropská komise v případě Česka upozorňuje mimo jiné na potřebu rychlejšího zavádění vysokokapacitních sítí, zjednodušení povolovacích procesů a posílení kybernetické připravenosti. [73] Vedle investic do infrastruktury je proto důležité zajistit také stabilní a předvídatelná implementační pravidla. Pomoci mohou regulatory sandboxes, metodická podpora podniků při aplikaci nové legislativy v oblasti AI, dat a kybernetické bezpečnosti a systematické posuzování dopadů nové regulace na inovativní malé a střední podniky.

Specifickou výzvou bude také **růst energetických a materiálových nároků spojených s AI a datovou ekonomikou**. Rozvoj datových center, výpočetní infrastruktury a dalších digitálních technologií bude zvyšovat nároky na dostupnost elektrické energie, kapacitu sítí i rychlost připojení. Veřejná politika by proto měla vedle podpory samotných technologií řešit také dostupnost elektrické kapacity, rychlost připojování, délku povolovacích procesů a rozvoj velmi vysokokapacitních sítí. Environmentální efektivitu je přitom vhodné podporovat především investicemi a využíváním existujících evropských standardů, nikoli vytvářením dalších duplicitních administrativních a reportovacích povinností.

Společným jmenovatelem těchto rizik je potřeba **posunout veřejnou podporu od prostého objemu prostředků k její kvalitě, cílení a měřitelnému dopadu**. Úspěšný podpůrný systém by neměl pouze zvyšovat počet podpořených projektů, ale především pomáhat překonávat konkrétní tržní a technologické bariéry, jako jsou vysoké riziko výzkumu, nedostatek kapitálu v raných fázích, nedostatek kvalifikovaných lidí, regulatorní nejistotu nebo omezenou schopnost rychle škálovat úspěšné technologie. Právě podle toho by měla být nastavována intenzita podpory, výběr nástrojů i následné hodnocení jejich skutečného dopadu.

Seznam zkratek

Zkratka	Plný název / význam
4Q	Fourth quarter – čtvrté čtvrtletí
AAVIT	Asociace pro aplikovaný výzkum v IT, z. s.
AI	Artificial Intelligence – umělá inteligence
API	Agentura pro podnikání a inovace
BERD	Business Enterprise Expenditure on R&D – výdaje na výzkum a vývoj v podnikatelském sektoru
CIIRC	Czech Institute of Informatics, Robotics and Cybernetics – Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky ČVUT v Praze
CORDIS	Community Research and Development Information Service – Informační služba Společenství pro výzkum a vývoj (pro přímo řízené unijní nástroje podpory)
CZ-NACE	Česká národní verze klasifikace NACE – Klasifikace ekonomických činností (CZ-NACE)
ČR	Česká republika
ČSÚ	Český statistický úřad
ČVUT	České vysoké učení technické v Praze
EDF	European Defence Fund – Evropský obranný fond
EDIP	European Defence Industry Programme – Program pro evropský obranný průmysl
EU	European Union – Evropská unie
EUDIS	EU Defence Innovation Scheme – inovační schéma EU v oblasti obrany
EUR	Euro – měnový kód eura podle normy ISO 4217
FTE	Full-time Equivalent – ekvivalent plného pracovního úvazku; přepočtený počet pracovníků na plný úvazek
GBARD	Government Budget Allocations for R&D – vládní rozpočtové alokace na výzkum a vývoj
GBER	General Block Exemption Regulation – obecné nařízení o blokových výjimkách
GERD	Gross Domestic Expenditure on R&D – celkové výdaje na výzkum a vývoj.
HDP	Hrubý domácí produkt
HPH	Hrubá přidaná hodnota
ICT	Information and Communication Technologies – informační a komunikační technologie
IT	Information Technology – informační technologie

Zkratka	Plný název / význam
KPI	Key Performance Indicator – klíčový ukazatel výkonnosti
MIT	MKB-innovatiestimulering Regio en Topsectoren – nizozemský program podpory inovací malých a středních podniků v regionech a prioritních sektorech
MMR	Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky
MSP	Malé a střední podniky
NACE	Nomenclature statistique des activités économiques dans la Communauté européenne – statistická klasifikace ekonomických činností v Evropské unii
NUTS	Nomenclature of Territorial Units for Statistics – Nomenklatura územních statistických jednotek
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development – Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
O&O	Onderzoek & Ontwikkeling – výzkum a vývoj
OP TAK	Operační program Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost
OSVČ	Osoba samostatně výdělečně činná
R&I	Research and Innovation – výzkum a inovace
SAFE	Security Action for Europe – Bezpečnostní akce pro Evropu
STEP	Strategic Technologies for Europe Platform – Platforma strategických technologií pro Evropu
TA ČR	Technologická agentura České republiky
TREND	Program na podporu průmyslového výzkumu a experimentálního vývoje TREND
TWIST	Transfer, Výzkum, Vývoj a Inovace pro Strategické Technologi.
VLAIO	Vlaams Agentschap Innoveren & Ondernemen / Flanders Innovation & Entrepreneurship – vlámská vládní agentura pro inovace a podnikání
VŠE	Vysoká škola ekonomická v Praze
VTR 5-01	Roční výkaz o výzkumu a vývoji VTR 5-01 Českého statistického úřadu.
WBSO	Wet Bevordering Speur- en Ontwikkelingswerk – nizozemská daňová podpora výzkumné a vývojové činnosti

Přehled zdrojů

- Evropská komise – Review of the General Block Exemption Regulation. 2026. Dostupné z:https://competition-policy.ec.europa.eu/state-aid/gber-review_en
- Zákon č. 328/2025 Sb. o výzkumu, vývoji, inovacích a transferu znalostí. Dostupné z:<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2025-328>
- MPO – Výsledky 2. veřejné soutěže v programu TWIST. 2026. Dostupné z:<https://mpo.gov.cz/cz/podnikani/podpora-vyzkumu-a-vyvoje/novinky-a-aktuality/vysledky-2--verejne-souteze-v-programu-twist--293987/>
- Evropská komise – State Aid Scoreboard 2025. Dostupné z:https://competition-policy.ec.europa.eu/state-aid/scoreboard_en
- Evropská komise – EU budget 2028–2034. Dostupné z:https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/eu-budget/long-term-eu-budget/eu-budget-2028-2034_en
- Eurostat – ICT specialists in the EU, 2025. 2026. Dostupné z:<https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/w/ddn-20260527-2>
- Evropská komise – European Defence Fund. Dostupné z:https://defence-industry-space.ec.europa.eu/eu-defence-industry/european-defence-fund-edf-official-webpage-european-commission_en
- Evropská komise – EDIP Work Programme. 2026. Dostupné z:https://defence-industry-space.ec.europa.eu/edip-work-programme-adopted-2026-03-30_en
- EUR-Lex – Security Action for Europe (SAFE). Dostupné z:<https://eur-lex.europa.eu/CS/legal-content/summary/security-action-for-europe-safe-instrument.html>
- CORDIS – Projects and Results, Horizon Europe. Dostupné z:<https://cordis.europa.eu/projects>

Aktualizované klíčové publikace:

- Český statistický úřad – Ukazatele výzkumu a vývoje za rok 2024. 2026. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/vydaje-na-vav>
- Český statistický úřad – Daňová podpora výzkumu a vývoje za rok 2024. 2026. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/danova-podpora-vav>
- Český statistický úřad – Státní rozpočtové výdaje na výzkum a vývoj za rok 2024. 2026. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/vydaje-statniho-rozpocetu-na-vav>
- Český statistický úřad – Inovace v podnicích 2022–2024. 2026. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/inovace>
- Český statistický úřad – Informační společnost v číslech 2026. 2026. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/produkty/informacni-spolecnost-v-cislech>
- Český statistický úřad – individuální tabulace z Ročního výkazu o výzkumu a vývoji VTR 5-01 pro AAVIT. Srpen 2026. Obsah: (1) Praha × ICT sektor, výdaje, FTE a podniky 2017–2024; (2) sekce CZ-NACE J v členění 58–60 a 61–63; (3) standardní ICT sektor podle zdroje financování a vlastnické kontroly. Soubor Aavit_VaV_ICT.xlsx; neveřejný podklad poskytnutý přímo ČSÚ.

Číslované odkazy v textu odpovídají tomuto přehledu.

1. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/ict-sektor>
2. Dostupné z:<https://www.oecd.org/en/about/news/press-releases/2024/05/growth-of-digital-economy-outperforms-overall-growth-across-oecd.html>
3. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/investice-do-ict>
4. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/ict-investice-zdroje-dat-metodika-setreni>
5. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/government-budget-allocations-for-rd>
6. Dostupné z:https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Government_budget_allocations_for_R%26D_%28GBARD%29
7. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/produkty/informacni-ekonomika-v-cislech>
8. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/podnikovy-vav>
9. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/vydaje-na-vav>
10. Dostupné z:<https://statistikaamy.csu.gov.cz/necerpani-dotaci-omezilo-investice-do-vyzkumu>

11. Český statistický úřad – Podnikový výzkum a vývoj – časové řady. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/podnikovy-vav>
12. Dostupné z: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20251204-2>
13. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/vydaje-statniho-rozpocetna-na-vav>
14. Český statistický úřad – individuální tabulace z Ročního výkazu o výzkumu a vývoji VTR 5-01 pro AAVIT. Srpen 2026. Soubor Aavit_VaV_ICT.xlsx; neveřejný podklad poskytnutý přímo ČSÚ.
15. Dostupné z: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20240806-1>
16. Dostupné z: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20250729-2>
17. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/metodika-ict-sektor>
18. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/produkty/ekonomicke-vysledky-prumyslu-cr-2012-2024>
19. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/produkty/ceska-ekonomika-loni-rostla-nejrychleji-za-posledni-tri-roky>
20. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/rychle-informace/tvorba-a-uziti-hdp-2-ctvrtleti-2025>
21. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/ict-odbornici-a-jejich-mzdy>
22. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/rychle-informace/prumerne-mzdy-4-ctvrtleti-2025>
23. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/msk/prumysl-v-moravskoslezskem-kraji-v-roce-2025>
24. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/statistika/struktura-mezd-zamestnancu>
25. Dostupné z: https://www.oecd.org/en/publications/2024/11/oecd-digital-economy-outlook-2024-volume-2_9b2801fc/full-report/digital-technologies-and-the-environment_c0701b0b.html
26. Dostupné z: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=ICT_specialists_-_statistics_on_hard-to-fill_vacancies_in_enterprises
27. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/studenti-ict-oboru>
28. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/produkty/ict-specialiste-loni-v-prumeru-vydelavali-94-tisic-mesicne>
29. Dostupné z: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/isoc_sks_ittps/bookmark/table?bookmarkId=451a9bc5-3cca-499f-9234-369f66733786&c=1751010749865&lang=en
30. Dostupné z: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20260527-2?etran=n1>
31. Dostupné z: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20260807-2>
32. Dostupné z: <https://www.cedefop.europa.eu/en/news/cedefop-updates-skills-forecast-new-data-guide-europes-skills-and-labour-market-policy-2035>
33. Dostupné z: https://www.oecd.org/en/publications/oecd-economic-surveys-czechia-2025_7a70af5c-en/full-report.html
34. Dostupné z: <https://apiagentura.gov.cz/cs/podporovane-aktivity-optak/aplikace-optak/aplikace-vyzva-ii-vyvoj-digitalnich-reseni/>
35. Dostupné z: <https://apiagentura.gov.cz/cs/podporovane-aktivity-optak/aplikace-optak/aplikace-deep-tech-vyzva-iv/>
36. Dostupné z: <https://mpo.gov.cz/cz/rozcestnik/pro-media/tiskove-zpravy/rozvoj-projektu-ve-strategickych-technologiich-urychli-program-twist--pripraveno-je-5-miliard-korun--281479/>
37. Dostupné z: <https://mpo.gov.cz/cz/rozcestnik/pro-media/tiskove-zpravy/mpo-posili-vyuziti-umele-intelligence-ve-firmach-prostrednictvim-40-projektu-z-programu-twist---293999/>
38. Dostupné z: <https://apiagentura.gov.cz/cs/op-tak/statistiky-op-tak/>
39. Dostupné z: <https://apiagentura.gov.cz/cs/podporovane-aktivity-optak/digitalni-podnik-optak/digitalni-podnik-digitalni-technologie-vyzva-i/>
40. Dostupné z: <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/SEPDF/cache/100103.pdf>
41. Dostupné z: <https://czechinvest.gov.cz/cz/Homepage/Novinky/Listopad-cs/Dalsich-100-milionu-pro-inovace-Technologicka-inkubace-rozsiruje-podporu-ceskym-startupum>
42. Dostupné z: <https://mpo.gov.cz/cz/podnikani/podpora-vyzkumu-a-vyvoje/novinky-a-aktuality/vysledky-1--verejne-souteze-v-programu-twist--288951/>
43. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/api/files/document/print/en/ip_25_907/IP_25_907_EN.pdf
44. Dostupné z: <https://ec.europa.eu/commission/presscorner/api/documents?language=en&reference=ip%2F25%2FI146>
45. CORDIS – Projects and Results, Horizon Europe. Vlastní analýza veřejného snapshotu k 6. 8. 2026. Dostupné z: <https://cordis.europa.eu/projects>
46. Dostupné z: <https://mpo.gov.cz/cz/podnikani/podpora-vyzkumu-a-vyvoje/novinky-a-aktuality/vysledky-2--verejne-souteze-v-programu-twist--293987/>

47. Dostupné z:<https://tacr.gov.cz/program/program-trend/>
48. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/docs/107508/e333867e-c74c-3549-7dda-f1833e68ae50/21100125an.pdf?version=1.1>
49. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/danova-podpora-vav>
50. Dostupné z:<https://vyzkum.gov.cz/FrontClanek.aspx?idsekce=680410>
51. Dostupné z:<https://vyzkum.gov.cz/FrontClanek.aspx?idsekce=954510>
52. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/pha/vyzkum-a-vyvoj-v-praze-v-roce-2023>
53. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/pha/regionalni-ucty-2024-hl-m-praha>
54. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/pha/vyuzivani-informacnich-technologii-v-praze-v-roce-2024>
55. Dostupné z:<https://www.praha.eu/documents/d/praha/regionalni-inovacni-strategie-hmp-2025>
56. Dostupné z:<https://praha.eu/documents/d/praha/katalog-inovacnich-sluzeb>
57. Dostupné z:https://www.prazskyinovacniinstitut.cz/files/dealroom_prague_report_2025_3.pdf
58. Dostupné z:<https://apiagentura.gov.cz/cs/op-tak/>
59. Dostupné z:<https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2014/651/2023-07-01/eng>
60. Dostupné z:<https://mpo.gov.cz/cz/podnikani/podpora-vyzkumu-a-vyvoje/program-twist/>
61. Dostupné z:<https://dotaceeu.cz/getmedia/a270f191-7e52-4d55-b6a7-04178beca372/Programovy-dokument-OP-TAK-2021-2027.pdf.aspx?ext=.pdf>
62. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/vyzkum-a-vyvoj-v-mezikrajsem-srovnani>
63. Dostupné z:<https://www.dotaceeu.cz/cs/evropske-fondy-v-cr/2014-2020/operacni-programy/list-op-praha>
64. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/inovace>
65. Dostupné z:https://commission.europa.eu/document/download/26ff3426-b1db-44d5-ad9c-a646febb3222_en?filename=COM_2025_570_1_EN_ACT_part1_v6.pdf&prefLang=ga
66. Dostupné z:<https://www.psp.cz/sqw/tisky.sqw?o=10&T=284>
67. Dostupné z:https://competition-policy.ec.europa.eu/state-aid/gber-review_en
68. Dostupné z:<https://vlada.gov.cz/cz/media-centrum/aktualne/premier-jednal-na-neformalnim-zasedani-evropske-rady-o-rozpoctu-eu-i-energetice--odmitl-snizeni-prostredku-pro-cesko-226572/>
69. Dostupné z:<https://mmr.gov.cz/cs/ostatni/web/novinky/pro-rozvoj-regionu-potrebuji-moderni-a-pruznejsi?feed=AllPageFefed>
70. Dostupné z:https://competition-policy.ec.europa.eu/state-aid/scoreboard_en
71. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/produkty/vydaje-na-vyzkum-a-vyvoj-ve-vztahu-k-hdp-stagnuji>
72. Dostupné z:https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/eu-budget/long-term-eu-budget/eu-budget-2028-2034_en
73. Dostupné z:<https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/factpages/czech-republic-2025-digital-decade-country-report>
74. Dostupné z:<https://mpo.gov.cz/cz/rozcestnik/pro-media/tiskove-zpravy/mpo-podpori-digitalizaci-malych-a-strednich-podniku--pripravena-je-1-miliarda-korun--289663/>
75. Dostupné z:<https://mpo.gov.cz/cz/rozcestnik/pro-media/tiskove-zpravy/mpo-podpori-digitalni-transformaci-firem--v-op-tak-je-pripraveno-1-5-miliardy-korun---285846/>
76. Dostupné z:https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/gba_esms.htm
77. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/hkk/vyzkum-vyvoj-a-informacni-technologie-v-mezikrajsem-srovnani>
78. Dostupné z:https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/EN/rd_simsbe2_pt.htm
79. Dostupné z:https://db.nomics.world/Eurostat/isoc_bde15ar2
80. Dostupné z:<https://ec.europa.eu/eurostat/web/interactive-publications/regions-2025>
81. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/produkty/informacni-ekonomika-v-cislech-2016>
82. Dostupné z:https://db.nomics.world/Eurostat/rd_e_berdindr2
83. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/odvetvi-informacni-ekonomiky-zdroje-dat-metodika-setreni>
84. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/rychle-informace/tvorba-a-uziti-hdp-4-ctvrtleti-2025>
85. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/metodika-ict-odbornici-a-jejich-mzdy>
86. Dostupné z:<https://csu.gov.cz/kraje-spolecne/investment-in-ict>
87. Dostupné z:https://www.oecd.org/en/publications/2024/05/oecd-digital-economy-outlook-2024-volume-1_d30a04c9/full-report/component-4.html
88. Dostupné z:https://www.oecd.org/en/publications/oecd-digital-economy-outlook-2024-volume-1_a1689dc5-en.html
89. Dostupné z:https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/gba_nabsfin07/default/table?lang=en

90. Dostupné z: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ISOC_SKS ITSPT/default/table?lang=en
91. Dostupné z: https://eures.europa.eu/living-and-working/labour-market-information/labour-market-information-czechia_en
92. Dostupné z: https://www.cedefop.europa.eu/files/skills_forecast_2023_czechia.pdf
93. Dostupné z: <https://czechinvest.gov.cz/cz/Sluzby-pro-investory/Vizova-podpora/Program-Vysoce-kvalifikovany-zamestnanec>
94. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/investice-do-ict?pocet=10&start=0>
95. Dostupné z: <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2026/06/29/artificial-intelligence-council-gives-final-green-light-to-simplify-and-streamline-rules/>
96. Dostupné z: <https://agenturacas.gov.cz/wp-content/uploads/TZ-UNMZ-Implementace-AI-Act-v-CR.pdf>
97. Dostupné z: <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/product/page/TSC00008>
98. Dostupné z: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/GBA_NABSFIN07_custom_7024947/bookmark/table?bookmarkId=768c9e7c-0a4c-4b66-abb5-22d0789c3ddb&c=1690447625612&lang=en
99. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/produkty/ict-specialiste-berou-v-prumeru-sto-tisic>
100. Dostupné z: <https://www.oecd.org/en/topics/digitalisation-and-the-environment.html>
101. Dostupné z: <https://czechstartups.gov.cz/novinky/prvni-ceska-startupova-vlna-vyrosla-scaleupy-ted-tise-prepisuji-pravidla-ekonomiky/>
102. Dostupné z: https://ec.europa.eu/eurostat/product?code=rd_e_gerdreg&mode=view
103. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/pha/vyzkum-a-vyvoj-v-mezikrajsem-srovnani>
104. Dostupné z: <https://csu.gov.cz/pha/casove-rady-ekonomika>
105. Dostupné z: <https://starfos.tacr.cz/>
106. Dostupné z: <https://startupyard.com/faq/>
107. Dostupné z: <https://czechstartups.gov.cz/novinky/praha-mezi-technologickou-elitou-mistni-startupova-scena-ma-hodnotu-vice-nez-19-miliard-eur-uvadi-prague-report-2025/>
108. Dostupné z: <https://www.prazskyinovacniinstitut.cz/blog/report-o-prazskem-inovacnim-ekosystemu>
109. Dostupné z: <https://www.ciirc.cvut.cz/cs/looking-back-at-2025-at-ciirc-ctu/>
110. Dostupné z: <https://www.ciirc.cvut.cz/cs/ncui/>
111. Dostupné z: <https://www.mff.cuni.cz/en/public/news/charles-university-as-the-main-coordinator-of-the-openeurollm-project>
112. Dostupné z: <https://www.vse.cz/aktuality/startupy-na-vse-xport-otevira-dvere-inovacim-a-podnikavosti/>
113. Dostupné z: <https://www.praha.eu/web/praha/w/prazsti-zastupitele-schvalili-dotaci-ve-vysi-1-5-milionu-korun-pro-spolek-prg-ai>
114. Dostupné z: <https://news.microsoft.com/cs-cz/2024/09/12/pripravujeme-ceskou-republiku-na-eru-umele-inteligence-kvalifikace-jako-motor-konkurenceschopnosti-a-rustu/>
115. Dostupné z: <https://www.jetbrains.com/careers/locations/czech-republic/>
116. Dostupné z: <https://www.msd.cz/cs/it/data-science/>

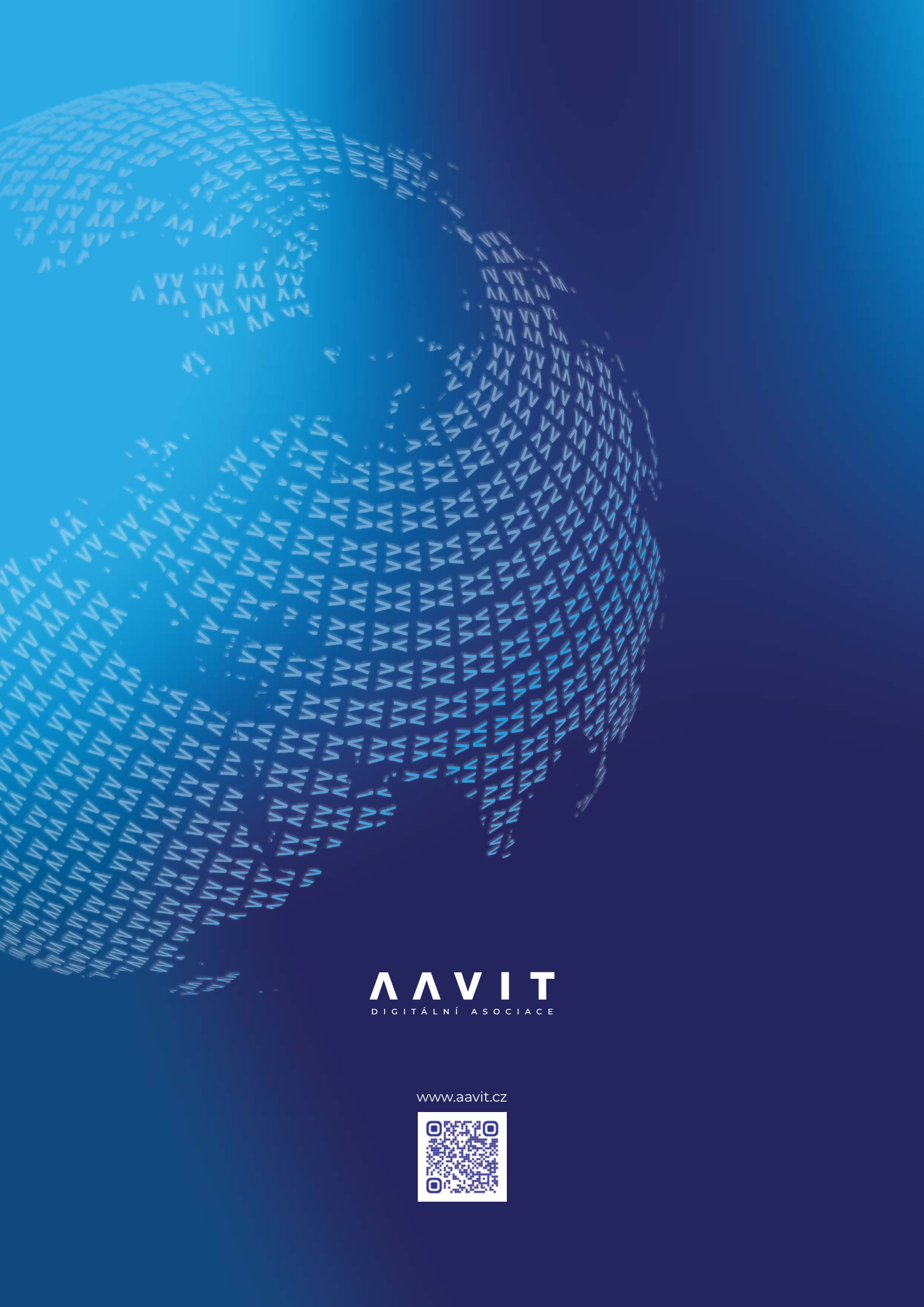
Přehled tabulek a grafů

Seznam grafů:

Graf 1: Růst ICT sektoru: výzkum a přidaná hodnota rostou nejrychleji	9
Graf 2: Investice do ICT podle typu aktiva v letech 2017-2024.....	10
Graf 3: Ekonomická velikost versus inovační význam ICT v roce 2024	12
Graf 4: Veřejné financování výzkumu a vývoje: Česko a region versus EU v letech 2015–2025	13
Graf 5: Podíl ICT výzkumu a vývoje na GERD a BERD v letech 2015–2024	15
Graf 6: GERD, BERD a výzkum a vývoj v ICT v letech 2015–2024.....	17
Graf 7: Struktura a vývoj výdajů na výzkum a vývoj v ICT: software a služby versus zařízení v letech 2015–2024	19
Graf 8: Přidaná hodnota ICT roste rychleji než zaměstnanost.....	23
Graf 9: ICT dlouhodobě vytváří vyšší přidanou hodnotu na zaměstnanou osobu	26
Graf 10: Digitální služby rostly ve 4Q 2025 výrazně rychleji než průmysl.....	27
Graf 11: Růst počtu ICT specialistů v České republice v letech 2017-2024	34
Graf 12: Vývoj průměrné mzdy ICT specialistů v České republice v letech 2018-2025.....	36
Graf 13: Vývoj veřejného financování výzkumu a vývoje v České republice a EU.....	42
Graf 14: Poptávka a dostupná alokace u deep-tech výzev	47
Graf 15: Srovnání poptávky a dostupné alokace ve vybraných výzvách	48
Graf 16: Polsko dohání Česko v rozpočtových alokacích na výzkum a vývoj per capita	52

Seznam tabulek:

Tabulka 1: Vývoj výdajů na výzkum a vývoj v Česku	18
Tabulka 2: Mezinárodní srovnání nejnovějších dostupných údajů	21
Tabulka 3: Vývoj hlavních ukazatelů českého ICT sektoru	24
Tabulka 4: Srovnání dynamiky ICT a zpracovatelského průmyslu v letech 2017–2024.....	25
Tabulka 5: Investice do ICT podle typu aktiva v letech 2017–2024.....	29
Tabulka 6: Podíl výzkumu a vývoje ICT sektoru na celkovém podnikovém výzkumu a vývoji v letech 2017–2024	32
Tabulka 7: Vývoj trhu práce v ICT v letech 2017–2025.....	37
Tabulka 8: Mezinárodní srovnání ICT specialistů v roce 2025.....	38
Tabulka 9: Vývoj veřejného financování výzkumu a vývoje, 2015–2025	42
Tabulka 10: Hlavní nástroje veřejné podpory ICT a výzkumu a vývoje v letech 2024–2026	44
Tabulka 11: Poptávka po vybraných programech a dostupná alokace	46
Tabulka 12: Struktura výdajů na výzkum a vývoj v oblasti ICT podle zaměření v roce 2024.....	50
Tabulka 13: Zdroje financování výzkumu a vývoje standardního ICT sektoru v roce 2024.....	53
Tabulka 14: Výzkum a vývoj v České republice a Praze v roce 2024	57
Tabulka 15: Doporučení pro politiku veřejné podpory	62
Tabulka 16: KPI pro monitorování podpory ICT a výzkumu a vývoje.....	68

A A V I T
DIGITÁLNÍ ASOCIACE

www.aavit.cz

